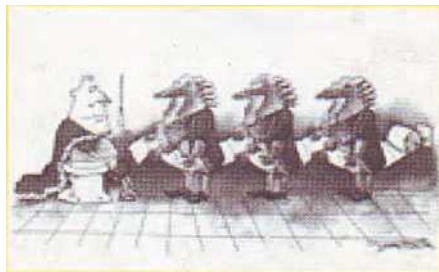
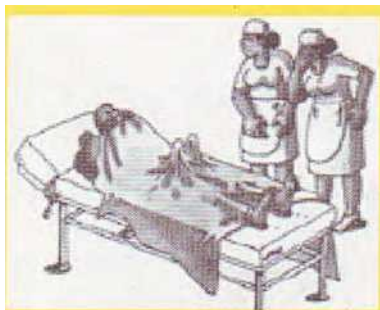

GLIGOR HAȘA

DE TOATE DESPRE (NE)TOȚI

Fa... bule, Pa... rodii,
Ș... lagărele străzii, Epi... grame,
Pamflete, cu O... poziție ciudată

Editura „Polidava” – Deva

Gligor Hașa

DE TOATE DESPRE (NE)TOȚI

Fa... bule, Pa... rodii,
Ș... lagărele străzii, Epi... grame,
Pamflete, cu O... poziție ciudată

Editura „Polidava” – Deva

Tehnoredactare: Ovidiu Mareş şi Gabriel Căprăroiu Copertă:
Gabriel Căprăroiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României HAŞA, GLIGOR
De toate despre (ne) toţi: fa...bule, pa...rodii, ş...lagărele străzii,
epi...grame, pamflete/ Giigor Haşa - Deva: Polidava, 2006
ISBN (10) 973-7954-40-8; ISBN (13) 978-973-7954-40-4
821.135.1-193.2

**Caricaturile, cu mici excepţii, sunt preluate
din catalogul expoziţiei internaţionale
de caricatură
HUMO DEVA prin amabilitatea domnului
Horia Crişan**

Comentarea lor aparţine autorului

VW. • O A

Aîiv.r : • 'CA.re.Ur

Se dedică primarului Devei, Mircia Muntean, liberal prin

înaintași, militant prin crezuri, harnic și întreprinzător prin moștenire genetică. Omagiul și recunoștința autorului pentru suportul material fără de care această carte inedită ar fi rămas între paginile revistei „Ghimpele – serie nouă”.

Autorul

■ >fr9 ietcH
? • țs- o. • . qep. o saio:- ■■
-• j ©' "• . a .-j ■ Ir al:. d * j«b> • Hoc
îO şl t.țc.'shcx.ry u i.n 9u >8 poibt.'. 1« 9b (emul • univt. . <:s3
ranoeip i ^»OvşL çî «b ' j jdn 6r eiudaii E.-.ilduq

Mottouri:

„Dacă nasul Cleopatreiarfi fost mai scurt, toată fața lumii ar fi fost schimbată. ”

Biaise Pascal

„ Cizmaruie, nu mai sus de sandală!”

Piinius cel Bătrân

*„ Nomina stultorum, Ubique iocorum ” („ Numele
proștilor peste tot locul!”)*

*„Nu sunt vremurile sub om, ci bietul om sub
vremuri”*

Miron Costin

Nota bene!

Textele, fără excepție, au un caracter pamfletar și sunt specii literare (parodii, fabule, pamflete, epigrame, cântece de lume) de atitudine socială ce nu pot fi încadrate la calomnie. Personajele numite sau sugerate, acceptând să devină persoane publice, trebuie să-și asume riscul de a deveni personaje literare.

Autorul

SUMAR

PARODII DE-A GREAȚA ȘI RÂSU-PLÂNSU

1. Șuvița lui Bănescu
2. Samsoniada (după „Scrisoarea V”)
3. Se zvonise prin ziare (după „Lordul John”)
5. Cântec popesc în argou țigănesc (după Cezar Baltag)
6. întrebări (după Ana Blandiana)
7. Bănescu către popor (după G. Coșbuc)
8. Iubito!, haidem să brăzădm oceanul! (după Radu Cârneli)
9. Adio la Cotroceni (după Gr. Alexandrescu)
10. Templul din Dămăroaia (de Gligor Hașa)
11. Lupul moralist sau Ilescu democrat (după Al. Donici)
12. Lupul și lupanul sau Ion și Adrianul (după Al. Donici)
13. Vulpea și măgarul (după Al. Donici)
14. Catârul cu clopoței (după Al. Donici)
15. Boul și vițelul (după Gr. Alexandrescu)
16. Cea din urmă noapte a lui Năstase la Palatul Victoria (după D. Bolintineanu)
17. Muma lui Adrian cel Mare (după D. Bolintineanu)
18. Vițelul (după Esenin și Marin Sorescu)
19. Scrisoarea lui Geoană către socialiștii europeni (după G. Coșbuc)
20. Splen (după Charles Baudelaire și Marin Sorescu)
21. Plângerea parlamentarului conservator (după Gr. Alexandrescu)
22. Profesiunea de credință a parlamentarului P.S.D. (după Gr. Alexandrescu)
23. Ursul și vulpea (după Gr. Alexandrescu)
24. Trădătorii și prădătorii de țară
25. Blestem arghezian pentru politicieni (G. Hașa)
26. Calul Troian (după Mihai Eminescu)

- 27. Pesedistul spășit (după D. Bolintineanu)**
- 28. Monica, deputătica, își arată „bucățica” (G. Hașa)**
- 29. Vestitorii toamnei (după G. Coșbuc)**
- 30. Nu te-ai priceput (după G. Coșbuc)**
- 31. Gâlgâie terasele (după Damian Ureche)**
- 32. Băsu... Hassan (după G. Coșbuc)**
- 33. Iarna la... P.S.D. (după „Iarna pe uliță”)**
- 34. Cântec de matroz (după G. Coșbuc)**
- 35. Fatma sau Ionica Bucățica (după G. Coșbuc)**
- 36. Băsu și Tăricele admiră buricele**
- 37. Secuții și românii (după „Dunărea și Oltul” de G. Coșbuc)**
- 38. Cică niște cronicari (după Hurmuz)**
- 39. Punere în temă (G. Hașa)**

« • .il

FA... BULE

- 40. Boul și vițelul sau P.S.D.-ul și P.S.M.-ul (după Gr. Alexandrescu)**
- 41. Cum s-a născut, la Cotroceni, fabula (după Al. Donici)**
- 42. Fabulație nu stabulație despre Văcărei (G. Hașa)**
- 43. Cotrocenii sau Parnasul (după Al. Donici)**
- 44. Mielul murind sau lamentație la Cotroceni (după Gr. Alexandrescu)**
- 45. Câinele și cățelul sau PSD-ul și egalitatea (după Gr. Alexandrescu)**
- 46. Țiganul împărat (G. Hașa)**
- 47. Restructurare (G. Hașa)**
- 48. Milka și Fulga (contrafabulă de G. Hașa)**
- 49. Măgarul răsfățat (G. Hașa)**
- 50. Porcul... pur (și simplu) (G. Hașa)**
- 51. Baladă oață (G. Hașa)**
- 52. Cloaca politică (punere în temă) (G. Hașa)**

CÂNTECELE STRĂZII

- 53. Scrisoare către muica
- 54. Gâlgâie orașul (parodie după D. Ureche)
- 55. Ce te ții așa măreață...
- 56. Mărie, dragă Mărie...
- 57. Auzit-ați auzit...
- 58. Fata mării, ce-ai vrea tu...
- 59. Zece vajnici colonei (după „Zece negri mititei”)
- 60. Zece jalnici colonei
- 61. A venit aseară mama
- 62. Boc, boc, cioc la ușa morii...
- 63. în grădina lui Ion
- 64. Ș-aseară ți-am luat cercei...
- 65. Scrisoare către domnul judecător
- 66. Măi femeie, măi nevastă
- 67. Cântec de poetesă părăsită
- 68. Cântec Xenofob
- 69. Balada lui Miron Cosma
- 70. Stăvilește, Doamne, deșărarea!
- 71. M-a făcut muica oltean (cântec de năpârlire)

CA (TRENUL) ÎN EPI (GRAME)

- 72. Ca (trenul) în Epi (grame)
- 73. D’ale județului în dedicații
- 74. Râs - Plâns = baligă de mânz
- 75. Ghici ghicitoarea mea!
- 76. Ticurisme

PAMFLETE DE-A GREAȚA POLITICA

*

77. Doamne, ce neam prost suntem!
78. Calibalismul românesc, învățăturile biblice și căderea în istorie
79. Frundo fără țară
80. Lehamitea și greața
81. Ca în Evul Mediu s-au înmulțit șarlatanii...
82. Mulți preoți ortodocși, șarlatani notorii...
83. Hienele și hoitul țării
84. Perle scoase pe gura unui parlamentar hunedorean
85. Repetat atentat de viol asupra limbii române
86. Oficiali neșcoliți, reciclați, dar, jenant, needucați
87. De-a proștii și cvardiștii
88. Portret de cabotin și farsior
89. I-au copt-o!
90. 15.000 de specialiste
91. Fata moșului și fata babei
92. Era cât p'aci s-avem anticipate
93. S(portofel) sau „Rușine, rușine, rușine!”
94. Nu-i apuce anul!
95. Garduri și oase
96. Coincidențe triste și haioase
97. Cosmin și Doru au dezgropat toporu
98. Problemele sociale - bombă cu ceas
99. Mirări și întrebări
100. Ioan Timiș nu e totuna cu Frank Timiș
101. Atimiși -timișire
102. Pitulicea și cârțița sau hai la diplome, neamule!
103. Frustrația și lustrația sau Musca pe c...t
104. Bătaia peștilor la mal...
105. Gro, gro, la troacă!
106. Apă plată, venin și miere
107. Semne proaste anul are

- 108. Jandarmeria ca un pericol
- 109. Au fost anunțați și lobați catindații
- 110. Născut fără conștiință
- 112. Cuiul lui Pepelea

BANCURI ȘI MENTALITĂȚI DE LA BULĂ ADUNATE

- 113. De toate pentru (ne)toți
- 114. Glume și bancuri cu unguri și români
- 115. Dănilă Prepeleac și Uniunea Europeană
- 116. Bancuri și mentalități
- 117. Anecdote cu politicieni și oameni de stat
- 118. Răstălmăciri haioase și lovituri la oase
- 119. Hu... Mor cu năravuri
- 120. Întrebări și răspunsuri a la Bulă și Nănău
- 121. Anecdote
- 122. Glume nebunatece despre... ușuratece

DE TOATE DESPRE (NE)TOȚI

- 123. Biografii celebre: Năstase „Scatiu”
- 124. Perle din cuvântările lui Cocosmin
- 125. Zvonuri despre „ce au în comun”
- 126. Pohtele pohtitorilor
- 127. Vorbe și ziceri răstălmăcite sau ticluite
- 128. Iar de toate despre... netoți
- 129. Vorbe de duh și anunțuri anapoda
- 130. Ziceri colorate și leacuri de greață
- 131. Meserii noi în România tranziției
- 132. La țața presa...

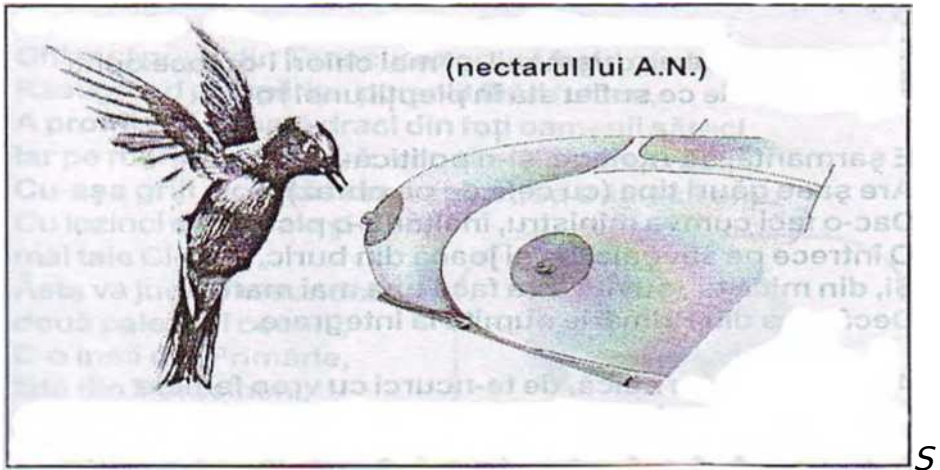
- 133. De ce mă bucur şi mă întristez**
- 134. Baci Toader şi cei doi poli politici**
- 135. Rostiri şi răstălmăciri**
- 136. Proverbe româneşti răstălmăcite**
- 137. Gigisme**
- 138. Ziceri cu adresă**
- 139. Hu.. mor de greaţă politică**
- 140. Răstălmăciri haioase şi lovituri la oase**
- 141. Vorbe de duh şi ziceri cu năduf**
- 142. în loc de postfaţă**

i.e

133. Biografia celebră: Măstăruş, Scutur
134. Peste din cuvântălele de costume
135. Zvonuri despre „ce au în comun” răde
136. Portele politice: ce este un
137. Vorbe şi ziceri răstălmăcite sau
138. Iarba fostă deasă... mătăşe
139. Vorbe de duh şi amuzantă poezie
140. Ziceri colorate şi leacuri de greaţă
141. Meserii noi în România transilvan
142. La faţa presă...

1

**Parodii de-a greața și
râsu - plânsu**

*uvița lui Băs eseu
(parodie după Scrisoarea V)*

Biblia ne povestește de Băsescu, cum muierea, Când dormea, tăindu-i chica, i-a luat toată puterea, De s-a auzit la Londra și s-a întristat regina, Căci în chică-i sta puterea care emana beșina.

**De atunci mai tătarește înspre tâmpile-și mână ochii Și spre Asia tânjește-n căutarea unei rochii De gălbează Marijana, răătăcită prin Irak.
înțelegeți dumneavoastră că femeia e un drac: Sucește cum vrea șuvița, ca la chefereu macazul, Chiar de cumva-i terfelește biet-matrozului obrazul.**

De-l vor prinde ei, dușmanii, și mai chiori i-orface ochii Ca dovadă de ce suflet stă în pieptii unei rochii.

E șarmantă, se-nțelege, și-n politică-i de haz:

Are șase găuri tipa (cu cele de pe obraz); Dac-o faci cumva ministru, înălțând-o pic cu pic O întrece pe săvoaia, ba și joacă din buric, Și, din mica ta „șuviță”, va face una mai mare Decât cea din Primărie numită la Integrare.

Așadar, Traiene neică, de te-ncurci cu vreo femeie Pe când luna poleiește Cotroceniul c-o scânteie, Că se cheamă marineasca, de se cheamă marijan, Că e cea ce-a tăiat chica de tătar sau de țigan, Tu degrabă zi „pușchea” și din preajmă-ți s-o alungi (Nu uita: femeia are minte scurtă, poale lungi); Când spre tine se îndreaptă cu foarfecă și cu pila De mai ai nițică minte, feri în lături, e Dalila!

Samsoniada
(Variantă dupa Scrisoarea a V-a)

Biblia ne povesteşte de Băsescu, cum muierea. Pe ascuns, tăind şuviţa, i-a luat toată puterea, De s-a auzit la Londra şi s-a întristat regina, Căci în chică-i sta puterea care emana beşina. Cică Anca Boangiu, văzându-l fără şuviţă, Pierdu din obraji boiaua şi scui-pase între ţată, tar duşmani-ntr-o unire, cu tam-tam şi hopa-tropa, Prin scrisori lezmajestate l-au pârat la Europa.

Că de-o creşte iar şuviţa va posti-n Afganistan; Ortacii de-

Numai Marijan, araba, se jurase pe Coran ncarcerare ce-au mâncat rahat pe băţ, Se jurară, pe Băsescu să-l poftească la ospăţ. Chiar şi popa din Tanacu, exorcist frate cu dracu, Răstignind călugăriţe, poreclit fiind futacu, A promis să scoată draci din toţi oamenii săraci Iar pe marijan s-o spurce cu tămâie între craci; Cu-aşa griji cică Băsescu a zis: „Să trăiască omu’ Cu lozinci electorale şi cu ce mai taie Ciomu”, Ăsta va juca Ciuleandra: două paie, doi coceni, C-o însă din Primărie, fată din Mărăcineni, Care-o are foarte mică, sau, mai ştii? o are mare De a cutezat s-o zxină ministru la integrare.

**Aşadar, Traiane neică, când te-curci cu vreo femeie
Pe când luna poleieşte
Cotroceniul c-o scânteie,
Că se cheamă boagioaica, că
se cheamă marijan,
Care ți-a tăiat şuviţa de
tătar sau de ȝigan,
N-o mai purta pe la Țebea,
ba din preajma-ți s-o alungi!**

**Nu uita: femeia are minte scurtă, poale lungi.
Când spre tine se îndreaptă cu foarfecă sau cu pila,
De mai ai niscaiva minte, feri în lături, e Dalila!**

*Se zvonise prin ziare
(parodie după Lordul John)*

Se zvonise prin ziare Că-n

Moldova într-un sat, E-un

**bărbat grozav de tare.
Bănescu prinzând de veste
Cine e şi de-unde este,
Pleacă-n grabă ca să vadă
Dacă e adevărat.**

**Ca mulţi „beşi” de viţă veche
Din Valahia de Jos,
Matrozu’ e-ntr-o ureche:
Flueră-n palat şi cântă, Şi e
cel dintâi la trântă Pezevenchi
fără pereche, Şi, zic uni, cam
nărod.**

**A găsit cam greu Moldova Şi
pe Mitrea l-a găsit (Uriaş croit
otova...)
Hî, hî, hî! a hâhâit,
Având poftă de trântit, Fără-a
zice bun sosît.**

**Aşa, gata de trânteală: -Tu
eşti Mitrea pelhivanul,**

**Care umbă cu volanul Pe la
fundul lui Năstase Poreclit şi
Patru Case? Bag eu sama că-i
fi tare De ți-a mers vestea
prin lume...
Din Dobrogea vin anume Să
ne punem la-ncercare.**

**Miron Mitrea se cruceşte,
Simte bucle că-i ard, Leneş**

**târnul şi-l propteşte, Scui pă-n
palme şi se-ntinde, Pe
Bănescu mi-l cuprinde, L-aude
cum se beşeşte Şi-l aruncă
peste gard.**

**- O să stau acum cu tine Să
mă lupt... Mai vrei ceva? Să te
prinzi tocmai cu mine!
Trăienuş, privind cu jale,
Şi ținându-se de şale:
- Să-mi dai înapoi beşina, Şi
şuviţa, şi-oi pleca...**

*Șoarecele și pisica
(sau Traian și electoratul) -
după Gr. Alexandrescu -*

**Un șoarece de neam și anume Raton Smerit
precum insul numit agafton) Crescut de
comuniști sub pat la pension și care, în sfârșit,
după un drastic an, Ajunse cu noroc la nobil
parmezan, întâlni într-o zi pe chir Pisicovici
(un motan cu tupeu, din bun soi de pisici); Cotoi
cu blana fină și mârlitor de soi, Mârtan cu bun
renume în lumea de cotoi. Smeritul Pisicovici cu
ochii-n pământ, Zise: „-Te salut, dragul și
ocrotitul meu! De nu cumva te speriu și eu;
Că îmi ești drag și Dumnezeu o știe, Cu frații tăi
doresc a trăi în frăție.
Eu carne nu mănânc, ba încă socotesc, De nu e
prea târziu, să mă călugăresc. La aceste vorbe,
mârtanu-nduplecat, Știind el cum Traian pe
Dumnezeu martor l-a luat, Iși ceru iertăciune, ba
chiar îl pofti
Cu neamul șoricesc a se împrieteni... Până într-o
zi când deteră un bal; Cotoiul refuză și limbi, și
cașcaval Zicând că e în post și nu poate mânca
Și că poștește doar a îi îmbrățișa.
Și să vezi pupături și să vezi sărutat!, Pe câți
gura pune, îndată îi jertfea, încât abia doi-trei
cu fuga au scăpat. Morala: Cototiul, smeritul, E
Băsescu, ipocritul.**

*Cântec popesc în jargon țigănesc
(parodie după Cezar Baltag)*

**Popii în rusii vor să ne mute Tute pe Mande,
Mande pe Tute; Sfoase pirande în sumbre chilii:
Tute-n izmene, tute și-n ii!**

**Ca la Moldova sau ca la Tanacu
E pe aiurea: lucrarea lui Dracu;
Se călugăriră muieri ne...bătute: Tute pe Mande şi
Mande pe Tute.
— Tanţa cu cleanţa să le sărute — Samsonica
chică, înforfecată,
Lasă dilema nedezlegată:
Tute pe Mande, Mande pe Mande? Anca, Monica şi
I. Marijande.**

**Tute pe Mande, Mande pe Tute, Cum îi e toana,
aşa ne şi... tu...te. Băsescu, piratul, cu mintea în
priză Ce face din ţară „celulă de criză”.**

întrebări
(parodie după Ana Biandiana)

**De ce visează fetele banane,
De ce bătrânii-s lacomi la șoldane,
De ce urâții au soții frumoase,
De ce frumoșii, șleampăte bănoase,
De ce românii tineri merg în spânii,
De ce rămân aici bătrânii și țigani,
De ce dorința-i lungă ca o eră
Și viața sexuală-i efemeră,
De ce elevele mai sunt șarmant-native
Și-au apărut, mai nou, prezervative,
De ce-n Tanacu-i popă bei peste harem,
Iar noi ne mulțumim cu ce avem,
De ce băsescu are boangioaică,
De ce nu am și eu o unguroaică
Să-mi zică draghe, seretlek și ioai,
De ce, de ce, de ce?! Amar și vai...!**

*Bănescu către popor
(parodie după „Deceba! către popor”)*

**Această țară-i bun pierdut
De când vânzarea a-nceput!
Veni și târziu, ca un călău, S-
arunci un jug pe gâtul său:
Din revoluții ne-am născut Și
mergem spre mai rău.**

**Cei din Brăteni coborători,
Furând-o, i-au rămas datori;
Noi, abitir ne-am osârdit Și
neamul l-am îngârbovit;
Cei „Năstășiți” i-au tras
perdaful Și se-alese din toate
praful.**

**Se-aude turma murmurând,
Dar se feresc de primul rând;
Când mafioții buni ne par Și
Sfântul trage la cântar Ca
orișice parlamentar,
Să sperii e în zadar!**

**Că toți tăceți ca lașii, știu, în
tară nu e nimeni viu?
Să râdem! robii râd și cad,
Să râdem, românesc răsad,
Să fie-un hohot și un chiu
Căci viața e un iad!**

**De-ar curge Euro pârău, Tot
mai slăbit e brațul tău.
Când ești urât, dar nu tresari**

**Și, chiorule, un zeu îți pari,
Când râzi: hî, hî, tu știi că-n
tară-i rău**

**Ca-n timpuri cu
tătari.**

**Americani? Și ce mai sânt?
De s-ar împotrivi Cel Sfânt,
Zamolxe, c-un întreg popor,
leșim cu steag în calea lor,
Deși săraci, le dăm pământ,
Căci este timpul lor!**

**Și-acum, români, dați un
sărut
Unde bășina s-a născut;
Răbdând, speranța vă
rămâne
Ca: „Să trăiți... de azi pe
măine,
Răbdând poveri, răbdând
nevoi” Căci mare vânzător
vândut E unul din eroi.**

**Eu nu mai am nimic de spus:
Vândut demult sunt în Apus;
De-acum speranța e în voi, O
biată țară de eroi,
Eu, brav erou, bătut, m-am
dus, Ce-aveam de spus am
spus!**

Iubito! Ha idem să brăzdăm oceanul!

(parodie după Radu Că meci)

**Motto: Iubito, hai cu mine pe ocean De
ciudă să plesnească Tăricean**

Iubito, hai cu mine pe ocean

Că nu mai știi de mai apuc un an. Să prindem Aurora

Boreală,

Să ne iubim sub cer fără sfială.

Uitați să fie ziariștii răi,

**Steag pe catarg vor fi bichinii tăi Și vom pluti pe mări măcar
un an Uitând de toate, chiar de Marijan;**

**În doi vom cuceri chiar mări arabe, Te voi servi umblând în
patru labe;**

**M-oi gudura la sânul tău bogat, Catargul va fi proptă, iar
puntea va fi pat. La-ntoarcere vom vinde bricul Mircea
Și vom păstra în taină doar elicea; Jurnal de bord pictat pe
fundul tău**

**Că „rău de... mare” ai simțit mereu. Pe sâni vom încrusta
două balene**

Și-acum, iubito, nota bene!

De va să fie iar o amânare

Te voi numi din nou la Integrare,

Să moară proștii când noi, cu

hopa-tropa

Și sâni tăi, intrăm în Europa.

*Adio la Cotroceni (ştim noi cui)
după Gr. Aiexandrescu*

**Făţarnic
şi hilar conducător,
Urâtă
fie calea pe care ai plecat,
Smintit,
te-ai socotit nemuritor.
Vom curăţi pământul pe
care l-ai călcat.**

**Dator este românul să uite cînşpe ani De când îl ţii sub
cnuturi, povară şi nevoi, Cu zâmbet machiavelic, tiran între
tirani, Ai sugrumat dreptatea şi ne-ai minţit pe noi.**

**Roiră împrejuru-ţi, cerşind a ta rânjire, Vrăjmaşii libertăţii
ce binele nu-l vor,
Urâtă să rămână a voastră pomenire De astăzi, hăt, departe
şi-n veacul vecilor!**

**De-o fi ca să ajungem la ţinta mult visată, De voi trăi (şi-mi
place să o crez) Statuia împilării îţi este dedicată,
Iar eu cu grele lanţuri promit s-o decorez.**

**Adio, lung adio! şi nu la revedere; Departe, hăt departe de
biată ţara mea!
Cu Ilici prin Siberii petrece în plăcere, Pământul să te-nghită
şi dracul să te ia!**

Templul din Dămăroaia

**Templul din Efes, vestit în preotese,
Fu căutat prin vremuri şi pomenit adese,
Dar despre noul templu azi nu mai scrie foaia Deşi un**

fel de Delfi se află-n Dămăroaia.

**Aici prezise zeul, un mare barosan
Cu viziuni macabre și numele Brucan.
Nu zece ani cu grase și slabe biblici vaci, Ci douăzeci
prezise. Vor trece... Ce să faci ?!**

**Trecură zece, dară și șase mai trecură:
Tot mai slăbite turme mugesc în bățatură.
Îl cheamă Nea Ionel pe fiul nefârtit
Și-i zice : Ady dragă, ascultă ce-am gândit:**

**Tu știi că eu pe Silviu la inimă nu-l am
Fiindcă el se trage din Casa Abraham,
Dar a avut dreptate și-a prorocit ovreiul Că mi se
stinge-opaițul și-mi stă în gât oleiul.**

- 1 is. " ' ■ J ; ■ c

■ *

**Te du în Dămăroaia, du jertfă cinci de-ai săi,
Pe Apollo să-ndupleci, cu acoliții tăi.
Vreau altă prorocie, să placă tuturor,
Căci mâine vine vremea ca chiar și eu să mor.**

**- iubitul meu părinte, tătucă, stai cuminte:
Te scot din Cotroceni cu tălpile-nainte!
În două mii și zece sau, cum te știu, la anu..., Ba,
poate, mai curând? —A prorocit Brucanu...**

*L upu! moralist
sau ii ies cu democrat
(după Gr. Aiexandrescu)*

Undeva, într-o țară prostacă s-a-ntâmpnat Ca lupul să

ajungă satrap și împărat.

(Se știe, v-am mai spus-o

și încă v-o mai spui

Ce rău e să lași țara în grija lupului).

Aflând, deci,

**că e țara sub cruntă împilare, Chemă la Cotroceni obșteasca
adunare.**

**Degrabă se strânsese mafia românească Și lupul moralist
începe să vorbească**

(mai mult să dojenească):

**— Frați pesediști, nu aveți frică de păcate? Năpăstuiți
poporul și nu faceți dreptate! Țara-i de râpă dusă, poporul
umilit,**

Voi, nesătui ca lupii, ați tot agonisit.

**Să nu uitați, scadența tot vine-odat și-odată, Căci pentru
toți există o dreaptă judecată! Luați, băi animale, o pildă de
la mine:**

Promit marea cu sarea, dar nu fac nici un bine.

îi zise, tremurând, o capră jigărită:

**— Matale, nea loane, ai pielea îmblănită De la o proastă
oaie ce fuse jumulită. Răspunse dară lupul în toate laudat:**

— Așa e, dar prostimea de multe m-a iertat.

Morala:

***Când vezi că cojocelul este din piei de oaie, Fii sigur că
stăpânul poporul și-l despoaie!***

*Lupul și lupanul sau Ion și Adrianul
(parodie după AL Do nici)*

**Un lup pe cățelandru voind să ispitească După ce-l
primi sub aripă lupească L-au fost
trimis prin țară Precum fusese-
afară... Să vadă cum e rostul. Dacă
românul, prostul, își mai suportă
postul (în simplă tălmăcire -
prelunga flămânzire);
Pe unde-s oile, cum sunt păstorii lor
(d-alde sechelariu sau rus, zis
Coloșvor), Zicând c-arfi păcat
Să nu aibă lupanii deprinderi la
vânat. Se duse și se-ntoarse vicleanul lupușor (Când îl
pușcă pe Sârbu direct la oușor) Și zise: — Eu am avut,
stăpâne, bună masă: Pe dealul din Cornetul e turma
cea mai grasă, Tot grasă-i cea din Vrancea și cea din
Oltenime, Cu oile căpii și baccii din prostime.
— Prea bine! De păstori tu spune-mi ce-ai aflat!
— La Răsărit și Sud de partea mea s-au dat.
— Dar câinii, Adriene, zăvozii cum sunt ei?
— Slabi, jigăriți, flămânzi și puțintei.
— De-o fi cum spui, pe loc mă dumiresc
Și spre un nou mandat cu turmele pornesc! Dacă
păstoru-i prost nici câine bun nu ține; Purcedem în
județe unde ne fuse bine, Chiar dacă-n trei mandate
pe-acolo am mai fost, Și turma se aține după ciobanul
prost, Căci unde e păstorul mișel și de nimică Un hot
de vot ca mine de nimeni n-are frică.**

Vulpea și Măgarul
(după AL Don ici)

Mintosule, de unde vii ?

(O vulpe pe Octav l-a întrebat).

-Vin de la leul Ion, de vrei cumva să știi;

**Cu dor am fost să-l văd și tare m-am mirat: S-a cam jigărit
și-i suspect în purtare, Bătrân de toată mila, neputincios îmi
pare Acela care-n codri când răgea Tot natul tremura.**

Acum, însă, mai totii

**- Cu coarne și cu colți — Având model, mai an, Pe lupul
Adrian —**

îl iau mai cu răspărul: „Cică-și vopsește părul.”

**- Dar tu, Octav, băiete, nu cred că-ai îndrăzni De leu să te
atingi — vulpea îl dojeni —**

**- Ehei!, Măgarul mai ră Cum a răgit adese. — -îi dau, să
țină minte.**

Perechea de copite.

Morala:

***Așa va să se poarte
cozmâncii Când leul e pe
moarte.***

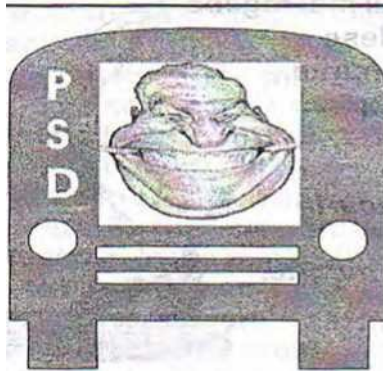
Catârul cu clopoței
sau viitorul atelaj guvernamental P. S. D.

Un partid, se știe care, având un armăsar, îl înhamă la jug c-o vită ș-un măgar: Boul, lenevit la iesle și pus pe rumegat, Măgarul, îndărătnic, ȧarealul ne-nvățat. Când ady ținea jugul, striga Ion din car și șfichiuia cu biciul, dar totul în zadar: Calul azvârlea, boul rumega, măgarul răgea și, cu toată zdroaba, carul nu mergea.

!o

;>i -

„Nu prea i-ai potrivit”, zise un trecător, Găselnițele voastre-s de râsul tuturor”. Ion Le Știe Toate: „La animale eu Am fost rândaș destoinic cu slujba la C.C.-u; (Jertfitul de Crăciun avea un atelaj mai ceva ca al meu.”) Nota bene! Se dedică unui posibil atelaj postelectoral: Ponta, Geoană și Săniuță.

Iliescu râzând de propria operă

Boul și vițelul
(după Grigore Al. Alexandrescu, via Sorescu)

Auzind că fiul are-un post de vază (A ajuns ispravnic pe-o pășune mare) Tatăl socru puse coada pe spinare Și la București a plecat să-l vază.

Tanțoș și mai vesel boul ca oricând, Pe oricine-n cale îl oprea zicând:

- Mă duc la guvern!

Am ginere zmeu

Și-a ajuns întâiul:

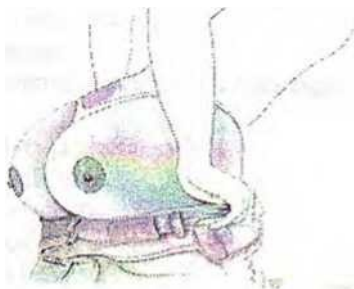
Pe cuvântul meu!

Unde-l găsesc oare?

- Tii tot înainte...

-Țin, feciorul badii...

Și așa Angelo a ajuns la Adi.

A. Nâstase văzut din spate

L-a văzut la scară și-a fugit la el:

- Bombonele dragă...Scumpul meu vițel!... Muge sincer socrul (lacrimi avea-n gene) —

- Mă văd subalternii; te rog, fără scene! -Satu-ntreg, Dănuța, Brucan cel bătrân întreabă ce face marele român.

-Zi-le că de-acum lui i s-a gătat fânul Și în locu-mi altul le este stăpânul.

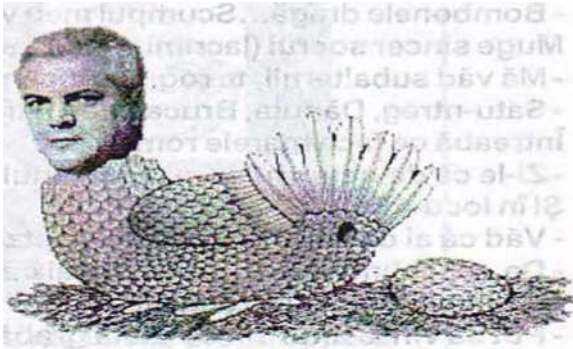
-Văd că ai de toate... clăi peste optzeci...

- Da, mi-i plină ieslea. Când ziceai că pleci? N-ai nimerit bine. Am atâta treabă...!

- Pot să vin la anul ? — Ce atâta grabă?

**Auzind acestea, cu mâhnire mare
Tatăl socru puse coada pe spinare,
A oftat odată, sufletul să-i iasă
Și la Scoroviștea a plecat acasă.**

- Ce-ti face vițelul ? L-a-ntrebat Brăzdar, S-a făcut bou mare ?
- S-a făcut măgar.
- Cum s-a schimbat, frate, spune-ne și nouă!
- I-a, în loc de două, are patru ouă.

*Cea din urmă noapte a ui Năsta se
ia Palatul Victoria
(parodie după Dimitrie Boiintineanu)*

**În sala de consiliu stă Bombonel la masă, Pe țigăneasca
mână el fruntea și-o apleacă Și cugetă că viața fu o suavă
rouă, Când ani de bulibașă el numără vreo nouă. An după
an viața nu în zadar curgea: Și titluri, și onoruri, și opere
de artă de-a valma câștiga.**

**Bravi pesediști, ca Mitrea, toarnă-n pahare vin Și,-umil, în
sănătatea lui Adrian închin. Acesta se ridică și grav le
mulțumește, în stilul lui bombastic, proverbial vorbește:
Eu nu vă urez vile, dragi pesediștii mei, Doar mucus, de-o
fi cazul, aceasta eu vă cei! Votați, în locu-mi tineri, ca
Victoraș, sărmanul, Să nu se rățăcească de turmă
hoțomanul, Iar pe cosmin nisula, că-i jmecher și deștept,
La juni, sau pe „centură”, c-așa-i cinstit și drept! Deci
mie, după lupte, acumă mi se cade, Să am niscai odihnă
ca șef de ambasade, Unde-am mai fost odată — că-s plin
de doctorate, Primate drept cadou și binemeritate -
Nu vă gândiți la șperțuri, la furturi sau pomeni Din
vremea când nea Nelu domnea la Cotroceni!**

**— Mărite Adriene, zice-un cirac de soi, Cu multe doctorate
în jugănit pisi,**

**— Sindicalist notoriu și neam de tractorist — (în cazul lui
năstase chiar vrednic „futurist”) Românii se deșteaptă, ca
măine știu ce vor...**

— Să-și poarte încă jugul spre rușinarea lor!

*Muma lui Adrian Cei Mare
- Posteiectoraiă -
(după Dimitrie Boiintineanu)*

Un orologiu sună noaptea jumătate, La Cotroceni în poartă, oare cine bate?

— Eu sunt, bun părinte, Adișor iubit, Eu și din alegeri mă-ntorc umilit. Soarta noastră fuse crudă astădată: Jalnica-mi „oștire” fu înlăturată; Liberali-pediștii, puriștii socot,

**Și-au dat mâna noaptea și-au făcut complot;
Formații bizare s-au alăturat Ca să pună capăt „partidului-stat”.**

— Ți-am spus, Adryene, oamzii sunt răi... Unde fură, spune-mi, căpitanii tăi?

— Păi, părinte-tată, după cum socot S-au dedat la rele! „Fură” peste tot!

— Lasă amănuntul, că asta se știe! Unde fuse Mitrea, unde fu Ilie,

Unde Hrebengiucul, Popescu Clucerul, Unde fu Stănoaia, Octav pișicherul?!

— M-au lăsat cu toții, hrăpăreți și răi, S-au purtat, părinte, ca niște potăi, Când credeam, în fine, i-am cozmânticit, Unii, pe la alții, alții... au fugit..., Am rămas cu proștii, of și vaiul meu!, Pripășiții jalnici de la pesemeu.

— Du-te-n ambasade sau prin spânii mori, Ca să schimbi simbolul corbilor cu ciori! Țsta-mi este fiul?! Țsta-i Adyșor?!

— Ce să fac părinte? Proștii nu mă vor.

Vițelul
(parodie, după Esenin și Marin Sorescu)

**Pe imășul verde, când abia ajuns-a, Vaca l-a fătăt, așa,
într-o toană...**

**Vițelul, în toate, semăna cu dânsa, Numai la privire
semăna c-o geoană.**

**Cu picioare slabe, fragede, de luger, Se săltă din iarbă
și, privind cu rugă, La ilesiana vacă se prinse de uger
(Vițelușul vacii) și-ncepu să sugă.**

**Fără ca să-i pese că-i copil de țâță Se ținea de uger
temerar, nebunul, Până-ajunse-acasă lângă-a sa măicuță
După ce pe tată mi l-a lins tot drumul.**

**Din ogradă porcii prind a grohăi, Mirosind pe june cu
acră mânie, Și-a-nțeles vițelul, chiar din prima zi, Că-n
ograda veche-i multă porcărie.**

Varianta Sorescu:

**Dar acasă-n curte, niște rămători
L-au privit pieziș peste marginea trocii
Și vițelul atunci a priceput
Ce fel de dobitoace sunt porcii.**

**Avertisment : cititorule, nici să nu te gândești cumva la
recentele frământări și trădări din P.S.D. !**

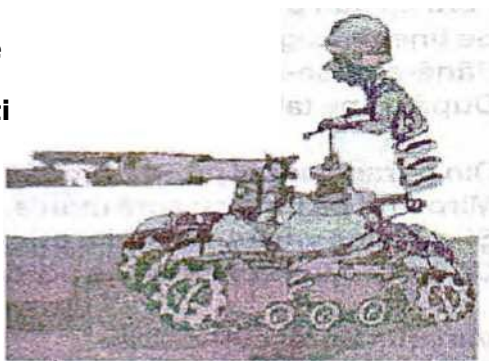
*Scrisoarea lui Geoană
către socialiştii europeni
(parodie după George Coşbuc)*

**Tovarăşi dragi, scrisoarea mea
Găsească-mi-vă-n pace! Pe-aici
sunt pioi şi vremea rea Şi
Văcăroiu zace
De la alegeri, slab şi tras, Să-l
vezi îţi vine plânsul
Că numai oasele-au rămas
Şi baliga dintr-însul.**

**Băsecu, cum vă mai scrisei,
Ne face zile grele:
Doreşte pielea de pe noi, Ne
lasă în obiele;
Noi am rămas doar rezervişti
Din vremea lui Nea Nicu, Pe
unguri i-au ademenit: Ni s-a
tăiat buricu...**

**Apoi să ştiţi că e război Şi
pierderi - nu-i de şagă -
Dispar mulţime dintre noi,
Trădare, vere dragă!
Când în prezidiu cum şedeam
Să-mi văd duşmanul bine, Dan
Voiculescu m-a vândut: Să ştiţi
că nu-i a bine!**

**Petrică Roman s-a trezit
Şi-i căşună pe noi
De când nea Nelu a urzit
Un pol de văcăroi.**

**Geoană şi ofensiva
opoziţiei
(sau Vadim ținându-şi
promisiunea)**

**Plângem durerile la voi Frați socialiști de drum,
Vândurăm țara la nevoi Și tremurăm acum, De când e
tartor peste noi Bănescu, hopa-tropa, Ne strânge zilnic
de țurloi Și vrea în Europa.**

**Tovarășilor să le spui O vorbă pe dea-ndoasă: De nasul
României nu-i „Eropa” cea frumoasă. Eu, cum se știe-s
patriot Numai pe jumătate Și-mi pasă de poporul meu:
Mă doare într-o parte (Ce-l deranjează pe Vădim Cu care
azi sunt frate), Cu jalba amândoi venim Sperând într-o
dreptate. Românii, toată lumea știe, De Europa nu-s:
Primiți ca într-o veresie - Dau iama spre Apus -**

**Așa mi-a spus Ion (I) să-ți scriu, (De l-ar chema
pământul!) îți scriu acuma, cât este viu, Și ca să-mi țin
cuvântul. Să ne ajute Dumnezeu, C-așa e la răzbel -
Și-am scris această carte eu, Urmaș lui Bombonel!**

Spíen

(după Charles Baudelaire și M. Sorescu)

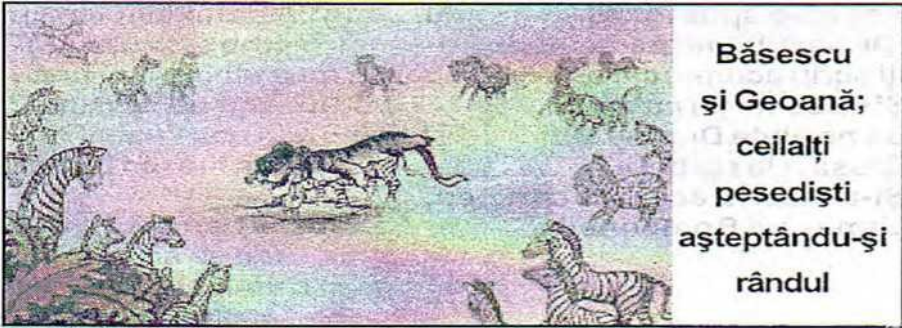
**Mi-e sufletul asemenea unui motan blazat,
Ce-a mirosit o lună prin poduri tenebroase, Acum când
Bucureștiul în silă m-a votat Eu cu dispreț mă leapăd de
visele frumoase.**

**Ah, soarta grea și măduva din oase — Aș vrea să plec la
ONU sau aiurea, — Să n-aud de Năstase, insul cu patru case,
Dar-mi-te de Bănescu, satrapul cu securea.**

**Ajuns la ambasade, acolo, în Apus Privind la România o voi
scuipa de sus,
Strivind în geanta „diplo” speranțele deșarte — (Suprema
răzbuinare a inimii-nșelate) —**

Dar până-n clipa-aceea, pierdută în departe, Scârbit de cacialmale și plictisit de moarte Strivesc, precum I. Rusu, speranțele-nșelate.

Nota bene: Se dedică lui Mircea Geoană, fost ministru de... externe)

*Plângerea parlamentarului conservator
se dedică și „traseismului” din Parlament)*

**Prea slăvite, este vremea, socotesc,
Cu adâncă plecăciune două vorbe să rostesc. V-am slujit cu
înfocare, cum ați vrut eu am votat, Faptele domniei-voastre
peste tot le-am lăudat; La tribună și prin țară, peste tot am
dovedit C-așa bună guvernare încă nu s-a pomenit. Când
mafia, nedreptatea (fie vorba între noi!) Apăsa sărmana
țară în necazuri și nevoi,
Eu povățuiam prostimea, împleteam cununi de flori Și
strigam că se pogoară fericirile din nori. Pân’-acuma, nea
loane, pentru câte am făcut**

**Nu tu vilă, nu tu ranguri, nici nimica n-am avut; La
alegeri, de-astă dată, dacă nu mi-ți răsplăti, Anii
cârmuirii voastre „ani de fier” îi voi numi. Opoziția
m-așteaptă și contează pe-al meu vot Căci în mine
curge-n tumult sângele de patriot. Dacă-o fi să-mi
reproșeze anii când v-am lăudat O s-o dau cu
Europa..., vremurile s-au schimbat..., Că era odată
bine, mai puțin am suferit,
Că acum românul, bietul, a ajuns nenorocit, Că
poporul pătimește și-a ajuns împovărat, Că la
judecată pierde tocmai cel nevinovat, Că dreptatea
este surdă și că legea a căzut, Că minciuna e o
cinste și meritul nevăzut... Ș-o să strig eu singurel,
la un loc cât strigă toți, C-o să las patriotismul
moștenire la nepoți. Cât privește Europa, nici că
vreau să mai ascult: Avui grijă și de asta și m-am
strecurat de mult...**

Nota bene!

(Nu cumva să vă gândiți la Pruteanu, Gușă, Ciontu, Tabără sau alții ca aceștia. Nu merită!)

*Profesiunea de credință
a parlamentarului PSD*

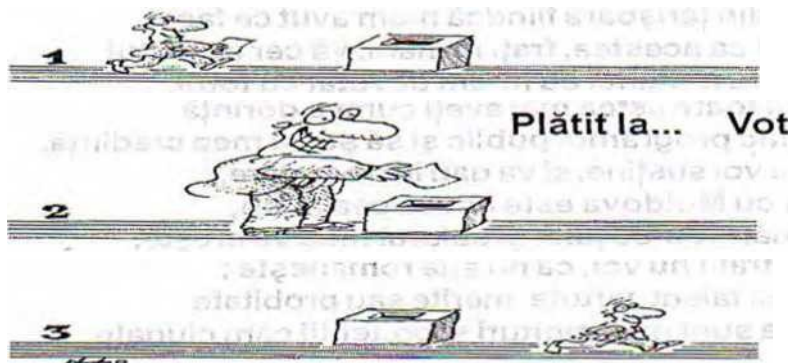
Domnilor alegători, doresc să fiu ascultat Ca să-aveți îndreptățire să m-alegeți deputat! în vechea Iglislatură, după cum s-a dovedit, Eu n-am făcut rău la nimeni: am chiulit și-am moțăit. Se știe, pân' a mă naște am fost mare patriot, Iar acum, că m-am născut, îmi slujesc țara cum pot. Cunoșcând că într-o țară fericirea generală Se compune-ntotdeauna din aceea particulară, Ca un fripturist politic, din șperțuri și lefușoare, Cumpărat-am, ia, acolo, vreo 3-4 moșioare; Guvernul, dacă-mi văzuse hărnicia și talentul, Mi-a dat ranguri peste ranguri încalcând Regulamentul, în vreme ce opoziționiștii, lipsiți de capacitate, Tot așteaptă guvernarea stând cu buzele umflate. Când era în foame țara, sub a mea isprăvnicie, I-am dat grâne, cu Făniță, precum orișicine știe; Am condus sectoare cheie spre binele omenirii, După ce mă deprinseseși cu... Regula înmulțirii; Cu vecinii, după secolii, încheind tratat de pace, Am ciuntit din țărișoară fiindcă n-am avut ce face. Pe temeiuri ca acestea, frați români, vă cer azi votul Căci la cauza mulțimii eu m-am devotat cu totul. Dacă după toate astea mai aveți cumva dorință Ca să-mi fac programul public și să știți a mea credință, Totdeauna voi susține, și vă dau încredințare, Că unirea cu Moldova este cauza cea mare, Fiindcă, mărimdu-se țara, și salariul meu va crește, Iară prinț străin nu voi, că nu știe românește ; Nu-mi cereți talent, virtute, merite sau probitate Toate astea sunt mici mofturi și pretenții cam ciudate. Vă promit că pentru mită, ca și pentr-orice hoție, Voi băga doar găinarii la ani grei de pușcărie; Protejați și protectori, toți vor fierbe într-o oală, Pe-orișice străin nevolnic I-oi primi cu mare fală, Iar în parcurile țării construim o catedrală, Lăsând să dispară zilnic ici și colea câte-o școală. Pe tătucul Iliescu și post-mortem I-om alege: N-

are mamă, n-are tată, nici credință și nici lege; Cât privește Parlamentul, forma constituțională, îndeavala și pe liste, fără nici o îndoială!

Ordonanțe de urgență? Trei pe zi, cu procopseală (un guvern cu... constituții este tras de... socoteală); Vom avea imunitate patru ani și încă-o vreme, Ca de mici potlogării să nu avem a ne teme.

Opoziția să tacă, presa joace hopa-tropa, Căci în marșuri triumfale vom intra în Europa.

După tot ce vă spusei sunt convins că mă-nțelegeți Și, votând cum vrea poporul, deputat o să m-alegeți. Să nu puneți la-ndoială, o să fac iar treabă bună: Veți vărsa lacrimi amare de mi-ți încăpea pe mână! Iară pân' să vină vremea voi mai face o minune: Sunt alesul dumneavoastră și mă-nchin cu plecăciune.

Ursul și Vulpea
(după Grigore Alexandrescu)

Ce bine or fi să meargă treburile în pădure Dacă pe noul Ilici la vot l-am detrona

Și noi vom guverna,

Zicea unei vulpi ursul. Chiar UE o să jure La Strasburg, nu-n pădure,

Că nu s-a pomenit un timp mai fericit.

— Și-n ce o să stea, oare, acest bine mare?!

— în toate. Mai ales în dreptate.

Abuz, mafiotism, pe toate le stârpim Și chiar codul penal o să-l îmbunătățim, Căci, după plac, Rodica judeca

Și hop, printr-o urgență, Năstase sugruma. — Dar voi, iudeo-vadime, cum o să procedați

Odată ce „acolo”, mințind, vă aburcați?

— întâi îi sugrumăm și-apoi îi judecăm!

**Nemurit în bronz, cu
felinar alături, rabinul
Vadimovici**

Trădătorii și prădătorii de țară

**Stăpâni, mâncați, beți zdravăn, căci viața trece-n grabă!
Această gloată tâmpă, această gloată roabă
S-o scoateți la vânzare, în oricare piață, în orice iarmaroc, Căci
v-a votat de-a oarba și așa... într-un noroc.
Hai vindeți degrabă țara și codrii, pentru pungă Chiar ape să
secați că poate-o să vă-ajungă.
E vremea înfruptării, e vremea să fiți tari: Nimic să nu rămână,
prădați mâini năvălaš^ Trudiții de pe țarini, trudiții din orașe.
Și la urmașii voștri să nu vă mai gândiți:
Privatizați, rânjiți, privatizați, trăiți! :
Pădurile-s torente, ogoarele sunt spini:
A mai rămas să vindeți părinții la străini!
Și-au isprăvit ospățul vânzării pesediștii:
Ce-a mai rămas, cu pohtă, prădează-acum pediștii, Având
reper doctrina, cod - liberalizarea: '■ în bună alianță
desăvârșesc vânzarea. '
Au târguit petrolul? Mai sunt linii ferate, -
Centrale, gări și drumuri (și ele licitate). , ■
Istoria se-ntoarce și vom ajunge mâine**

**Să cumpărăm chibrituri și-oloi din țări străine. Ca
ulii și corbii se-ntoarseră magnații Și lacomi, cum
îi știrăm, cer întreit talanții: Mociornița, Malaxa,
papistașii, ovrei și grecotei îi vor lăsa pe drumuri
pe românașii mei. Mai du-te, biet române, cu jalba
la-mpărat! Primești după măsură: primești cum ai
votat! De secolii ai fost slugă și slugă vei muri, Dar
nu vei muri singur: Și neamul va pieri.**

Mihai, plecat sarac din țara

Blestem arghezian pentru politicieni

**Guvernanții țării — haită de mișei, Jecmănesc o țară
și se-mbuibă ei.**

**O, ajută-i, Doamne, să-și piardă sămânța-n Cimitirul
vesel din satul Săpânța**

**Și mai pedepsește-i, când nu au ce bea, S-aibă
ciorba chioară cu patent „Ciorbea”.**

Pevxtvu decădecea-n cea căzut o țară

Dă-le, Doamne, dă-le, rușine și-ocară,

**Lepră și turbare, oftică și fras, Și-alte boli urâte de
ți-au mai rămas!**

FMI-ul fie pentru neamul lor,

**Ce, cu dinadinsul, pare că și vor: Stăpânul, satrapul
de armeni și-ovrei — Mântuiește, Doamne, țara de
mișei!**

**Vlaga să le-o sugă tenii și limbrici, Soațele să nască
numai priculici;**

**Bubele să-i coacă, cancerul să-i roadă Și, ca la
maimuțe, să le crească coadă.**

NATO să devină-n mârșevia lor...

**Ce-a fost comunismul. Mai dă-le, de vor, *Blestemul*
lui *Midas*: aur cu găleata, Topit să-l înghită și, cu
asta, gata!**

Pe ciocoi aiștia ce-și bat joc de țară

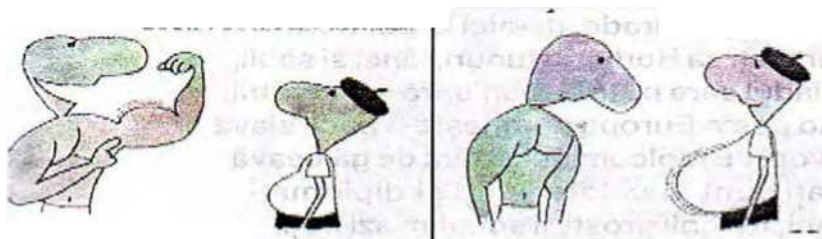
Nu-i apuce, Doamne, înc-o primăvară;

**Ciuma să-i alunge, ca pe-un ins ciumara, Și-alți
ciraci din aiștia, ce jefuie țara!**

**Când e „rovinieta”, când impozitarea..., Când le-o
fi mai bine să-i „treacă cufoarea”;**

**Să le sece ochii, să le curgă osu’
Și la el să-i cheme mai curând Coposu;**

**Vădim să-i boteze-n legea rabinească, Gigi să-i
învețe limba românească; Ionuț Popescu, mucos și
nărod, S-aiba-o ambasadă pe la Polul Nord, Belo des
să-i spurce-n limba ungurească, Emil, zis și țăpul,
neam de găgăuză, în locul lui Caron, fie călăuză;
Cazane cu smoolă să-i înghită sara Și să-i verse ziua
faini precum Ciumara, Deștepți ca Vanghele, cu ouă
ca Ady— Să-i „lucre” prin spate, vajnic, badigardi.
Dă-le diaree în orice moment — Chiar când se adună,
hoți, în parlament; Zilnic să-i blesteme proprii părinți
C-au vândut o țară pentru calpi arginți; Cartea de
istorii veșnic să-i refuze, Iar la judecată Raiul să-i
recuze;
Ca Diaconescu, să devină iască, Și ca Zoe Petre să se
facă... flească; Cucuta le fie, pentru tot, răsplată...
Ascultă-mă, Doamne! Și... cu asta, gata!**

Băsescu și Elena Udrea

Calul Troian
(parodie, după Mihai Eminescu)

**Și, ascultând, dintr-un Apus, îndemn Băgară în
cetate calul cel de lemn (Di, di! și iar di, di, pe jos și
de-a călare Precum UDMR-ul ajuns la guvernare). Ș-
apoi pe veselie, pe chef se așternură Pân'ce, încet,
încet pe toți somnul îi fură... Peunere și „Vatră”,
români și patrioți, Ajunși, tot prin vânzare, pe mâna
unor hoți). Din calul mincinos secuii se coboară
Și, prin partid fantomă, cu Tokeș se strecoară (Acolo
und'râvnise: în inimă de țară).**

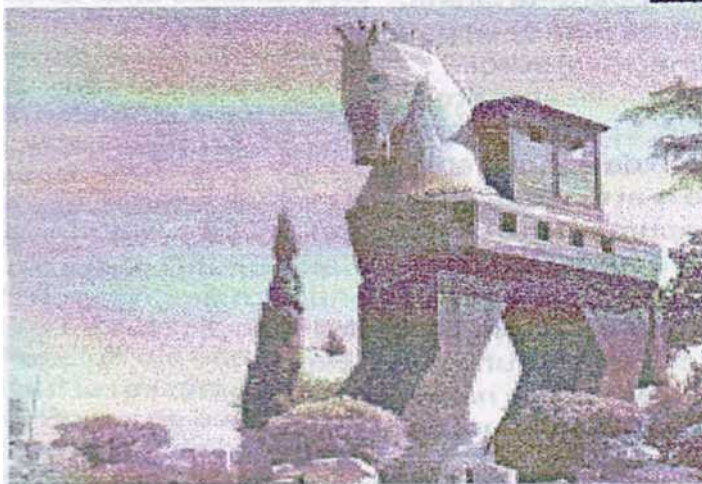
**Cum văd că românașii toți dorm așa, ca morții, Ei
gâtuie străjerii ce-avură paza porții (Partidele de azi,
partidele de ieri,**

**De-a valma ticăloase, au fost acei străjeri); Aprind
făclii pe creste-n Covasna și Harghita: Vor „Scaune”
nu trei, ci încă pe atâta!**

**Acesta fu semnalul, transmis din om în om Din Mureș
la Orade, de-aici la Balaton. înveninați ca Horthy, cu
tunuri, lănci și săbii, Din iadul care pute ei mân'spre
est corăbii, Când peste Europa domnește-a păcii
slavă Ei „vor” cu molcomișul și fără de gălceavă.
Intrați sunt în cetate, uniți și diplomați Iar noi,
troienii proști, îi socotim azi frați. Deci, adormiți în
lene și nepăsare mută, N-am observat cum vin: din
sută altă sută. Prin secolii pustiiră și țara și olatul**

De toate despre (ne)toți împlânindu-se țara lui

**„tllici”-împăratul. Un cal troian de-acela e astăzi
ungurimea, Când curtea lui Priam o rânduie
prostimea.**

Pesedistui spășit
(parodie după D. Boiintineanu)

**Un orologiu sună jalnic, din păcate,
La primărie-n poartă oare cine bate?**

- Eu sunt, dragă Mircea, un pesedist spăşit,
Eu şi din alegeri mă-ntorc umilit.

Soarta noastră fuse tristă astă-dată,
Ceata de ciocoi fuge speriată,
Lăsând Alianţei, la scadenţa plăţii,
Tot ce ieri huliră-n „Viaţa cetăţii”

Iartă-mă, Mircie, că, de val luat,
Te-am bălăcărit şi-am mâncat... rahat!
Mircia răspunde blând, fără să-l certe:
— Pe săraci cu duhul Dumnezeu să-i ierte! De-
acum încolo poartă-te cinstit,
Să nu uiţi în grabă paţa ce-ai păţit!
Mi-e milă de tine, tocai euroi...
— I-au tocat ţonacii, ilieşti moroi...
— Ai pierdut şi tu, a pierdut „Reminul”,
Ai vărsat în jeturi de duhori veninul,
Pe la primărie n-ai mai dat, ehei...!
- Voi veni de-acuma şi în schimbul trei,
Şi adeziune aş semna, de-ai vrea să mă
ocroteşti sub pulpana ta.
- Ce spui tu, străine? Mircia-i departe,
S-a cam fript cu ciorba, suflă şi-n lactate...
Vă cunoaşteţi bine, vă ştie năravul:
Chit că eşti şaten, cam aduci cu albu.

Monica „deputățica” își arată bucățica

**Avem și noi Monica noastră Cu un sfrijit de bărbățel, Avem,
avem Monica noastră Având conviv un Irinel.**

**Îl poartă-n lesă prin județ Ca pe un jalnic nătăflet, Ca gaborița
de nebună, îl și aburcă la tribună. Numele, de-aleasă țară,
Fiindcă e parlamentară.**

**Avem și noi Monica noastră, Cu nasu-n vânt, năbădăioasă,
Made în Vale și produs
Miron Cosma —v-am mai spus. Atunci când cuvântărește
De un șlagăr ne-amintește: „De ești Moni dmocrată Lasă ușa
descuiată, Bărbățelul, la hotel și hai să ne irinel” sau
De ești mândro, barbiană leși cu Gheorghe la poaină Colo jos,
în Drumul Crucii, Că doare ministrul muncii; Să-ți mărească,
cu folos, „Punctul” din buric în jos. Când te reazămă de-un
gard Stă Pogea de badigard; Când te-ntinde hoț pe pat Pază-i
propriul bărbat.**

*Vestitorii toamnei
(după „ Vestitorii primăverii” de George
Coșbuc)*

Din alte țări, de soare pline Pe unde-ați fost, fără rușine, Veniți parlamentari 'napoi, Că nu ni-i bine! De cântece și copaci goi Plâng codrii jefuiți de voi.	în lumea care nu-i ș-a noastră Nu ati deschis câte-o fereastră De dor de țărișoara voastră? Crâmpei de gând, boierilor, N- avurăți pentru-acest popor,
--	---

**Din țărișoara unde oameni
gem
Ajunși la sapele de lemn?!**

**Chiar pruncii în mizerii mor,
Bătrânii a trăi nu vor, în
vreme ce cu voi ati dus Și
cântecele în Apus. Obrazul
vostru n-a crăpat Când un
străin v-a întrebat Cât ati
furat?**

**Străinilor voi nu le-ați spus Că
tot ce-am moștenit s-a dus?
Ș-acum veniți grăbiți în țară,
Să mergeți lacomi, iarși iară,
Cu dor de circ în Parlament**

**Sau în guvernul impotent; Să
licitați, să jefuiți, Din când în
când să obosiți Ca Păunescu
să dormiți Cu grijă. Sforăitul
vostru îl costă pe românul
nostru Care trudește pe ogor
Ca voi să sforăiți ușor, în urma
voastră, doar gunoiul,
C-ați guvernat jucând de-a
mija
Precum Ciubăr-vodă Dabija,
Strângând cu japca euroiul
Când păstorea N. Văcăroiu.**

**în alte țări, proaste jivine,
Plecați în silă și rușine!**

*Nu te-ai priceput
(după George Coșbuc)*

- personaje care vă vor duce cu gândul la T.B. și E. U.

Nu te-ai priceput! Trăienuț, eu te-am plăcut, Iar privirea ta, mai mult, Eu m-apropiam de tine, Tu priveai chiorăș la mine; Asta a durat o vreme, Ai ajuns mahăr, Traiene Peste fete cotrocene.

Eu, am vrut și te-am avut însă nu te-ai priceput. Integrată-am fost cu graba, Fost matroz, tu făceai laba, Mă făcui de răs degeaba. Mai apoi te-ai cam temut, M-ai avut și te-am avut Prin boscheți la Cotroceni Urzicați în buruieni, Eu, țâțoasă, tu, coios - De la Cotroceni în jos, De la Cotroceni în sus Eu ți-am dat-o cum mi-ai spus.

Știam c-o să vină o dată Când vei zice: gata, fată! Eu, tată, tu, măritată,

Și țara-i neguvernată De ne râde lumea toată... Bășule, doresc o dată Să mă-ntrebi: „Mai vrei tu, fată?”

— Muiere și deputată De dragoste dșucheată — Dartu nu te-ai priceput! Am fost rea precum leoaica Cu rivala Boangioaica Și stăteam bleagă ca oaia Când te mângâia săftoaia, Având badigard la ușă Un săftoi, nu o mătușă. Nu te-ai priceput! DoarTărice a știut

Să ducă neveste-n în casă: patru-cinci, mai multe, lasă C-o să fiu și eu mireasă Peste-un an și încă-un an Când s-o însura Orban. El va-ncepe-atunci iubitul, Eu, mârlesc neisprăvitul: Să am pâinea și cuțitul. Numai tu ai fost de vină: M-ai tratat ca pe-o bășină.

Gâlgâie terasele
(parodie după Dam ian Ureche)

**Gâlgâie terasele de ele,
Puține urâte, multe frumoșele; Toate par minore, la
vârstă și minte, Pentru cinci sutare pot să te alinte.
Banu-n țara asta-nnoadă și deznoadă: - Mai întâi
patronul, tu să stai la coadă! Unele-s eleve, altele,
studente, Burice și șolduri pline de talente.
Zâmbetul te costă în nota de plată (Pensia ajunge...
o singură dată);
Nici că te cunoaște, dacă-ai revenit: Ți-a oferit
marfa, iar tu ai plătit. Gonococi, lătei, d'alde astea
toate Sunt cadouri scumpe, din străinătate. Unele-s
curate, ba, chiar și atente, Sunt eleve, vara, toamna
sunt studente.
La cules căpșunii și-au lăsat feția - Bun etichetat
„Made-n Romania”; Preadolescente, n-au sărit nici
gardul, Dar plătesc natur d'alde badigardul. Dacă se
mărită, dup-așa servicii, Țin o noapte urbea-n foc de
artificii Și din ce fuseră abrașe, focoase, Măine sunt
pudele și bisericoase; își educă pruncii și, de
bunăseama, Sunt un bun exemplu: Să faceți ca
mama!**

Băsu... Hassan
(după George Coșbuc)

**Pe Băsu-! zărește „turtit” la volan - Volanul e fulger în
mână,
Un cânt de matroz chelbosul îngână Și pare a fi de-al iui
Gigi golan;**

Și-i tare în vână.

**Cum bate cu vuiete valul în mal în plinul șoselei s-aruncă,
La dreapta, pe scaun, o splendidă pruncă, Hormonii în
clocot, privirea de juncă, Bruneto-șatenă cu dinți de
cristal**

Și ochi de speluncă.

**IVlulțimea-l zărește, poliția fuge, Becali, nebunul, îi tine
isonul, Un damf de tărie din urmă-l ajunge, Cu sticla în
mână orgiei dă tonul Hai Steaua, hai Steaua, se-aude la
ONU**

Și-n tot Albionul.

**Ah, iată, e însuși ghiaurul Traian,
Cu Udrea, sălbateca jună,
- Te miri marinarul cu cine s-adună - Deși-i președinte mai
bine de-un an El seamănă vânt și culege furtună
Precum un golan.**

**„—Căline, oprește, o vorbă să-ți spun: Ca șef de guvern
ești pe nicăirea,**

**Când vezi o cadână de flașcă ți-e firea, Guvernu
Tărice de nimica nu-i bun,
Tu de la Ciorbea primiși moștenirea
Și bașca oștire!**

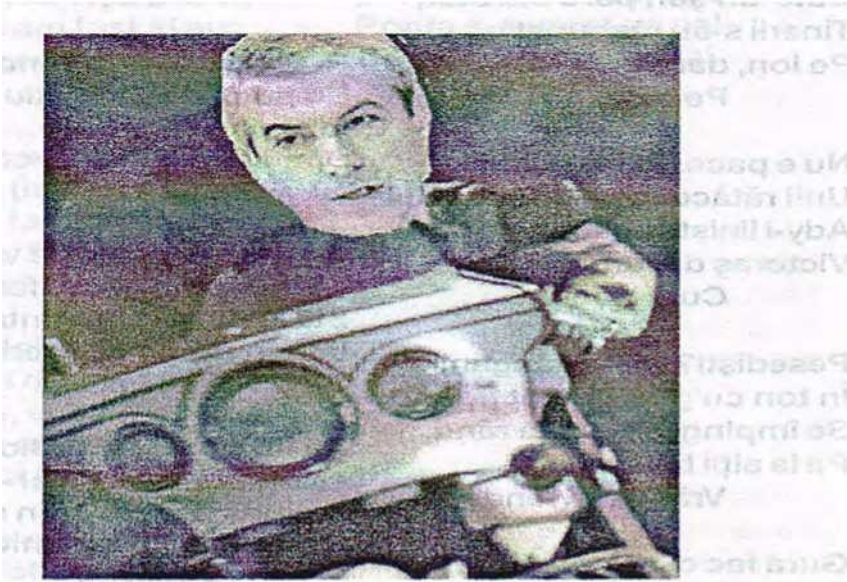
**Sălbatecu Băssu se-ncruntă, e zmeu, Născut e
anume la noi să se-ncrunte, Se crede erou, cum a
fost Prometeu, Și are luceferi pe frunte;
Pe axa America se plimbă mereu
Și crede că-i munte.**

Tărice, să piară azi unul din noi!"
Tărice bolidu-şi porneşte;
Un fulger din ochi de ceacâr slobozeşte, Se luptă
morţiş amândoi
Căci miza e ţara şi proşti suntem noi, Tărice
zoreşte!

Şuviţa lui Băssu pe jos a căzut, Scheletic i-atârnă
veşmântul,
De slab ce-i mai, mai că-l clatină vântul, Se simte, la
spate, de noadă ţinut,
Dă „aere” cum da mai demult
De vuie pământul.

Îi dărdâie dinţii şi e-ngălbenit:
Ca Popey Spanac se crezuse de tare, Pe Mitrea îl
vede venind pe cărare
Şi Dan Voiculescu-i aproape sosit, Spahii din
Cotroce l-au cam părăsit
Şi nu e scăpare

în ceasul acela Băssescu-a jurat Să zacă la Viena o lună,
Cu Udrea Elena, cadâna nebună, Uniți în iubire și pat
lângă pat Căci viața e scurtă, puterea, rahat Și norii s-
adună...

Un alt Mihăiță Motoristul în fruntea țării
larna... la PSD
(după „larna pe uliță”, de George Coș buc)

A. început de mult să cadă
Câte-un șef, pare c-a stat,
Tinerii s-au răzbunat
Pe Ion, dar stau grămadă Pe

c....t
Nu e pace, dar li-i bine...

**Unii rătăcesc pe drum, Ady-i
liniștit acum,
Victoraș din urmă vine Cum-
necum**

**Pesediști? Niște gângăanii,
înton cu geoană totțipând,
Se împing, așteaptă rând,
Pa la alții bat mătăanii
Vrând-nevrând.**

**Gură fac cât roata morii, De-
a valma se ponegresc,
Despre furturi se pârăsc,
Când de sus vestesc toti
norii**

C-o bulesc.

**Cei mai mari de prin ogradă
Sau pe-ncăierate puși,
Lacomii junci, de
Geoană-aduși,**

**Uneltesc și stau grămadă Pe
la uși.**

**Rău, din când în când răsare
Un puțoi de-al nu știu cui;
El și cu ciracii lui,
Dând din coate fac cărare;
Uite-l, nu-i!**

**El e sol, precum se vede
- Ady l-a trimis în Sfat -**

**Stă tot timpul încrunțat,
lese-n față și se crede
Că-i bărbat.**

**Dă în gropi și se ridică
- Numai Gigi e ca el -
A ajuns berbec - din miel -
E fantoșa-i mai voinică
Decât el.**

**Vine moș Ion pe stradă,
Văcăroiul e cu el,
Zgribulit și urâțel,
Pe Pontiful ca să-l vadă
Puradel.**

**Se-oțărăște rău nea Nelu:
- Tu ești micul Barbă-Cot?
Ai înnebunit de tot!
Hai, să-ți vândă văcărelu
 Încă-un pot!**

**Cică vrei s-ajungi în frunte
- Președinte-n Pesedeu -
Colo sus am fost și eu:
Nu poți face din deal munte
 Cum sunt eu.**

**Nu e chip să-i faci cu buna
Să-ti dea tie halca lor
- Mitrea-i tare pe picior -
Au furat și fură-ntruna
 Și mai vor.**

**Victor nu-și uită învățul: Ca
Becali dă din mâini: „-
Fraților, suntem români, O
să pun eu pe voi hățul Ca pe
câini!**

**Pe la Tele-se-nvârtește Și
face lustru-n ocol, Din Senat
el ia obol
Și de-o fi și de-o mai crește
 'i Dracu gol.**

**La sondaje-n jos se duce Și
nu are nici un plan
- Partid fără căpitan -
Un „din ăla” să-ți faci cruce
 Că-i Satan.**

**De o vreme-i latră câinii
- Câinii-s câini, niște potăi -
în partid sunt mulți clănțai,
Se răresc mereu bătrânii
Nătărăii.**

**„— Ce se-aude-atâta gură?”
„— Pesediștii, noul val...
Ponta s-a urcat pe cal Ca și
Gușe din Ardeal
 Și înjură.”**

*Cântec de matroz
(după „A venit un lup din crâng”
de George Coșbuc)*

**A venit pirat pe mare Și-alerga
pe țărm să fure Ca și lupul din
pădure, De prin deltă ori din
crâng Pe românii care plâng.**

**Și-a venit târâș-grăbiș,
Lup ceacâr, privind chiorâș,
— Lup-pirat cu trei cojoace Hai
la Udrea să te joace Din buric
ca din nuia!
Ea-l chema pe lup încoace, El
la Marijan fugea.**

**Ieri, pe drum, ungur sărac,
întreba prin bulgărimă:
— Poartă-se românii bine?
Dacă nu, să-i vâr în sac (Ori pe
mare**

**să-i vând vrac
Și astfel să-i mai împac); A
venit chiar în Guvern,
Tăricean, atunci i-a spus:
— Ce-i la noi nu-i în Apus:
Românașu-i prost și tace Dacă
l-ai lăsat în pace - Du-te-n mă-
ta și... s-a dus.**

**A venit ș-un negustor Lacom,
la privatizare... Cumpăra copii
de care N-are grijă țara lor.
A venit la Parlament, Văcăroiu
l-a certat:
— Poți să-mi dau tu „Săniuța
Și pe Udrea Ilenuța;
N-ai tu flotă, n-are stătu Pe cât
merită băiatul Pleacă,
pleacă!... N-a pleca**

Marcă

**Made în
România**

Fatma sau Ionica – Bucățica
(parodie după G. Coșbuc)

Odat' pe săptămâna apare-ngândurată Văzând că-n urbea Devei nu-i cea mai mândră fată A marelui Dan Voicu, calif de București Desprins din spița mare a unor ceașești - Un ins preavenerabil, cu părul des și lins, Ne-mpovărat de vreme, de lustru neatins, Cu râțul gros și fruntea din multe de topor, De felul său și jmecher, dar și conservator — Ea, Fatma, pe post de ziaristă și femibadigard, A cochetat cu moșul, cu aere de bard, Până când, de javră, grivei s-a săturat Și otrimise-n Deva, pas'-mi-te, deputat. Venise maidaneza pozând în speriată, că nu trecuse munții aicea niciodată, înlungurând privirea din ochii de mărgean, îl cucerește Fatma pe Narcis, mărginean Corcit de loli Neni c-un românaș de soi Cum sunt mai toți românii pe-aicea, pe la noi. Se plictisise iute maidana de obor Până ce puse ochii pe-un vajnic călător, Dintr-un partid în altul de trei ori poposit, încât acestei patimi îi zice „timișit”. Ieșise în cărare, o prinse pe furiș, în deal, taman la Hațeg, o trase în tufiș, Și de atunci Fatma, gitancă-mpătimită Așteaptă zi și noapte să fie timișită. Simi, cu eunucii din conservat partid, Pândesc, nutrind speranța că în curând îi prind. Un ziarist trecut de prin dârmon prin ciur

Demască într-o doară acest amor obscur.

Fatma se duce la Voicudan și-i spune:

— Bă, pune badigarzii să-l bată și mai pune Să-l târâie prin Deva de-a lungul și legat Că mi-a atins onoarea de om și deputat! Mișelul! zice Timi; izbește cu piciorul Și dă un semn: Mircie, în lanț cutezătorul!, Taman când mărgineanul, cu ochii la pământ Intră, c-un fes de Yemen și ceva... sub veștmânt. Fatma stă rezemată la sediu de-un

pilastru, Iar Timi stă-nainte-i. El are fes albastru, în lacrimi
are ochii, de-un farmec dureros;
E doctor și e bică. Ce barbișon frumos! S-aruncă
Voiculeanu precum din cer hultanul Cu fulgere în ochi și-n
mână, iataganul: „—Acesta e?” - Ionica se-ndoaie puțințel;
„A fost Petrică, taică! Să nu lovești în el.”

Bâsu și Tăricele admiră buricele

**Nepriimit la Cotroceni
Stă de doi ani buni afară:
Două paie, doi coceni,
Pus la punct de neică Iară;**

**Cocoțat ca pe catarg Râde
Sus spre Jos cu chef Și cu
ochiul chior mai trage Spre
tărice, încă șef.**

**La Săftoaia, tri cuvinte
Devin lege, devin țel:
— Mergem, dragă, înainte?
— Mergem, însă fără El.**

**Când Tărice-n două cârje
Calcă-n străchini pe-o
cărare,
dogitul îl provoacă:
— Să vedem Care pe Care!**

**Dar Tărice încă poate, El se
crede Important,
La motoare este Foarte,
Excesiv de Elegant.**

**Doi cotoi în Tara Chioară
Ce dau iama printre mâțe:**

**Unul, meșter la neveste,
Altul, taur între fâțe.**

**Doi ologi, din întâmplare,
Deh, sunt ziduri și șosele!
Conduc țara cum li-i voia:
Din bele în belele.**

**Muieratici și prostaci
— Gâgă-Bulă la potou, Unul
are minte-bou, Altu-o are
între craci;**

**Unul, neam turco-tătar
Rătăcit cândva pe-acia;
Altul, sigur e Bulgar
- Amândoi poartă Tichia -**

**La Chelbos se potrivește
Dac-i de mărgăritar;
La Tărice, când râvnește Să
se mai însoare iar.**

**Potrivii: Tușea și Junghiul
Acest cuplu blestemat;
Blestemat să fie pururi
Prostul care i-a votat.**

*Secuii şi românii (după „Dunărea şi Oltul” de G.
Coşbuc)*

**Dunărea vorbea cu Oltul: Tu,
copile drag al meu, Zbuciumat
tu vii la vale Tulburat mereu -
Plouă mult la voi la munte,
Sate şi câmpii de-neci, Ori ţi-e
firea ta de-a rupe Maluri pe-
unde treci?”**

**Rup şi maluri câteodată Şi
fac holdele de pier, Iar când
plouă mult la munte Cap de
om eu cer. Dar nu-i asta,
maică sfântă, Nu de asta-s
tulburat, Ci de câte văd mi-e
milă, Maică, şi-i păcat!” Eu de
unde vin, mâhnitul, Furios
spre şes cobor, Căci, de unde
vin, nu-i lege, Este groază şi
fior. Rar mai vezi români pe-
acolo,
Neamul nostru s-a cam dus,
Căci pe gâtul lui şi astăzi
Secuimea jug a pus.
Nu e voie să vorbească Graiul
strămoşesc ce-l au,
Iar în coasta lor din vremuri
Suliţe păgâne stau. Liberatea**

**încă este Nume gol pe-al nost'
pământ: Cei puţini sunt cei
puternici, Doar secuii au
cuvânt.**

**Ah, de mila lor, eu, maică, Vin
aşa de tulburat Şi de ciudă că
secuii**

**Iară ne-au încălecat.
Iar de-nec şi mal, şi oameni,
Nu mai ştiu ce fac şi eu, Căci
mă simt de-atâta jale Tulburat
mereu.**

**Marko, Wereştoay şi-Atilla Ne
pârăsc pe la străini Şi ne pun
pe gură lacăt**

**Pentru că suntem
români
Ne belesc, barbari, în pieţe
Inventând un alt Ignat, Căci
guvernul îi răsfăţă**

**Şi cu ei s-a fost legat
Frate, şogor, vasăzică**

- O să fie și mai rău -

Le dă drepturi peste drepturi

Și uită de neamul meu. Dunăre, de-o să mai
țină Țst coșmar în secuime Eu mă răzvrătesc în maluri

S-ajung tulbure la tine Aș avea o rugămintă: în
Regat când poposești Tu atrage-le aminte

Celor de la București, Că așa nu se mai poate!

- Românii sunt blânzi și buni - Dar de strigă Goga-
ndemnul: „Oltule, să ne răzbuni!!”

Tu să strângi noian de ape în trei ținuturi de ocară Și
să-ți aduni apele toate,

Să ne mutăm în altă țară

Cică niște cronicari (după Hurmuz)

* i3 'cJ*C1

Cică niște cronicari duceau lipsă de șalvari; Astăzi sunt unii ca ei Ce duc lipsă de condei. De pe stradă iau guriste, Fac din ele ziariste Rău școlate, vacs la carte, Tupeiste cât se poate. Speciile literare Sunt trei feluri de mâncare: Fursecuri, cafea, trabuc Servite de Hababuc. Mahării le cântă-n strună Fiindcă și se împreună (cu sensul de „laolaltă”), Căci n-au casă și n-au masă Și nici mașină luxoasă.

Totuși, este tare tristă Viata de ziaristă! Mi se pare și mai trist Să te știi ștefanghiorghist în fruntea unui ziar Când de carte n-ai habar. Aibă grijă cei ce uită Că memoria nu-i scurtă.

**Lavinia Șandru și E. Udrea
sau Una pe față, alta pe dos**

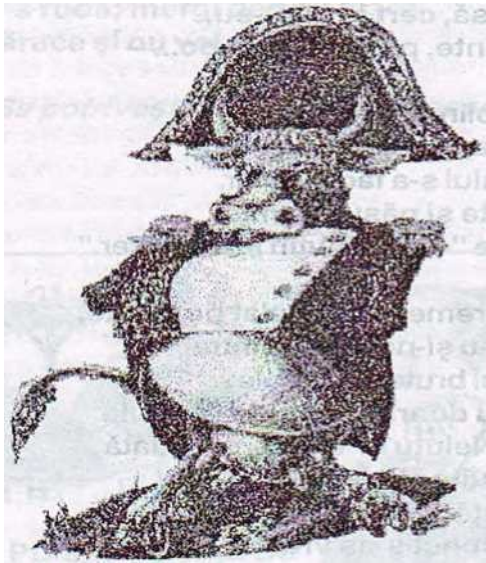

Punere în temă

Illici nu e Iliescu; ȣap cu barbă nu-i Bănescu: Teo nu e Marijan, nici Agafton nun jidan; vițelul fătat în toană, nicidecum nu-i Mircea Geoană; Adrian nu-i Hadrian, mare împărat roman, nici odraslă de țigan; Vai-da el și vai de noi e hunedorean de soi, ajuns pesedist mai an, fiindcă-i văr deal lui rudean; Tăricean nu-i Tăriceanu, mai degrabă-i slăbăreanu care nu apucă anu; are, deci, puține zile (cât avu Radu Vasile). Cine s-o mai recunoaște, dintre vii și dintre moaște, precum Frundo, Tokeș, Gyula, ce sug țara și nu..., îl privește, treaba lui, rușine obrazului!

Personaj public de ești, feri în lături, c-o pățești: ghimpele alege-ntăiul, când obrazul, când călcâiul. De te superi, bine-mi cade; de zâmbești, mai bine-ți șade. Dacă- n ghimpe ai călcat, știi de unde ai plecat (chiar și eu m-am înțepat și mi-am amintit de sat).

2 Fa (bule)

*Boul și vițelul sau PSD-ui și PSM-ui
(variantă târzie după Grigore Aiexandrescu)*

**Un bou ca toți boii, puțin la simțire, în zilele acestea de
soartă-ajutat Și decât toți frații mai cu osebite Dobândi
în... partid un post însemnat, Un bou în post mare?! Mă
uimesc și eu: (Nu se mai întâmplă-n orișicare loc) Se
întâmplă, însă, cert în PSD-eu,
— Dacă nu ai minte, poți avea noroc... —**

**Vițelușul vacii, plin de bucurie, (pesedist sadea, toată
lumea știe) Auzind că unchiul s-a făcut boier, Că are clăi
multe și pășuni o mie:
— „Mă duc”, zise ”-ndată puțin fân să-i cer.”**

**Fără-a pierde vremea spre palat pornește, Ajunge la
unchiu și-ncearcă-a intra, însă badygardul brutalii
oprește:**

— Stăpânul meu doarme și nu-l pot scula.

— Doarme nea Nelutu? Pentru-ntâia dată

Se-ntâmplă să uite obiceiul lui;

Doar cu „Săniuță”-a ațipit o dată...

E un somn suspect ș-aș vrea să i-o spui!

— „Ba să-ti vezi de treabă, că mănânci trântea!

S-a schimbat nea Nelu, nu e cum îl știi... Noi la

**„bombonelu” cerem socoteală... Cine și de ce primit vrei
să fii?”**

Fabula, se știe, nu-i scofală mare:

Se scoală zămbavul, pleacă la plimbare, Nu vede nepotul,
vițel pesemist,

Care muge-n poartă dezolant și trist.

A doua zi iarăși, dis-de-dimineată, Vițelul, la unchiul
umilitveni.

O slugă miloasă vede că îngheață

Și, să-i facă bine, de el pomeni:

- Stăpâne, îi zice, așteaptă afară

Ruda dumitale, al pesemistei fiu”

— Cu ăsta nu-s rudă; mergi de-l dă afară! N-am rude
sărace și nu voi să-l știu!

Nota Bene: Se potrivește și iui Traian Băsescu!

Cum s-a

*născut, la Cotroceni, fabula
(după AL Donici)*

**La chiposul cu zâmbire,
Adevărul, gol din fire, Fără
veste a intrat.
Iliescu s-a-ncruntat
Și la dânsul a strigat:
— Cine ești, cum îndrăznești
Gol, aici, să te ivești? -
Adevărul mă numesc
Și-o să-auzi cum
îndrăznesc: Vreau să-ți
spun părerea mea:
Conduci rău moșia ta! Cei**

**mai mari te măgulesc, în
vreme ce jefuiesc;
(Cum cunoaște întreg natul,
îți priește scărpinatul)
Legile îți sunt călcate Se
fură pe apucate, Ești mințit,
arzice-un văr, Strănepot de
Adevăr, Și în față și în
spate. Mafioții pradă țara -
Vara-i iarnă, iarna-i vara -
Căpușele ne sug vлага, Tu
umbli cu danga, danga...,**

Iar Năstase, patru case,
Agonisește foloase...

- Ne-a ajuns pielea pe oase
- Ușieri, să-l dați afară, Să
nu-l văd a doua oară! Gol,
nemernicul, înfruntă Și
chelia mea cărunță. El,
apoi, alt chip luase (După
ce se depărtase) Și s-a dus
la președinte, însă nu gol,

ci-n veșminte De străin,
cum șade bine, Și-a vorbit
cum se cuvine.

- Dacă Europa vrea
Voi schimba echipa mea:
Aiți miniștri, altă curte
- De furat sunt încă multe -
Adevăru-a
constatat Că-i stă bine...
îmbrăcat.

Fabulație (nu stabulație) despre Vă cărei

**Nici n-ajunse bine văcaru în pășune Când vaca
slobozi un vițeluș cam mare
- o vacă tuciuire, cu uger plin și tare - Dar... între
bou și fiu, puțină-asemănare.**

**Vițelul se trezi ajuns taur de soi - Văcaru, ca
răsplată, ajunse văcăroi.
De când odrasla asta a prins a-i zice tată Sorbea
lătura frape și numai fermentată.**

**Scopiți fiind și bica și insul văcăroi
Au procreat odrasle cozmânce de prost soi,
Până-ntr-o zi când „Zâmbar”, un taur reformat, L-
a despărțit de turmă și-l duse la senat.**

**Ce s-a-ntâmplat pe urmă, desigur, știți și voi:
Pășunea se umpluse de hulpavi văcăroi,
Urâți precum e noaptea și proști precum tureaca:
Așa se-ntâmplă-adesea când procrează vaca.**

Morala:

**Aluzia trasnpare de șaișpe ani. Mai bine! Când
boii procrează, șeptelu-i de rușine.
Și Astfel de-animale sunt ocrotite-n țară Până se
lăcomesc și dau pe dinafară.**

Cotrocenii sau Parnasul
(după AL Do nici)

Atunci când pe eleni i-au părăsit ciopliții zei Locurile le-au împărțit tembелii între ei.

Năsut din zeii traci și zei danubieni,

Așa făcu „zămbașul” mai ieri la Cotroceni: Scăpând de „împușcatu”, pe tron s-a așezat (Știut e că țiganu visează la palat)

Și-și slobozi măgarii la liber pășunat.

Măgarii-n post de muze, ba și mai acătări, Din zori și până-n seară îi dedicau cântări.

— Cei ce nu rag cu noi sunt împotriva noastră! (C-așa sună sloganul chitiți și dumneavoastră); Sau, cei ce nu rag ca noi, că au, că nu au glas, Coboare din Olimp și plece din Parnas!

De ei se săturase chiar și stăpânul, zeul Ce cunoștea palatul de când slujea C.C.-ul. Simțind vântul schimbării ca pe-o furtună mare, Pierdu orice speranță, câtime de răbdare, Strigă după „cozi mîncă”, rîndașul, și cu ură îi porunci: măgarii să stea la iesle-n șură!

***Morala*, este simplă și vrea să-aducă aminte Că locul niciodată n-a dat un dram de minte.**

Mielul murind sau Lamentație la Cotroceni
(parodie după Gr. Alexandrescu)

Fiul unui berbec care de mult murise,

Un miel, se bolnăvise, Mușcând din întâmplare O-nveninată

floare, Și-acuma a lui moarte Nu mai era departe. Mă-sa,
oiaia, cu durere începu să zbiere: — Cui mă lași, fătul meu?
Spune tatălui tău Că vin curând și eu.

Dar ce să-i spun, mamă, dacă face-ntrebare

Despre a turmei stare?

Tu știi că lui îi plăcea să vobească

Despre dulăi și turmă, despre haita lupească. Spune-i că

turma zace de rea gălbează, Că doctorii țării în silă o

tratează, Că ciobanul Ion a lăsat un netot

Să taie și să spânzure tot,

Așijderi și alți grijitori de turme

Care sporesc răul în loc să-l curme.

Berbec și cap tare cum fuse,

Va înțelege când acestea sunt spuse.

Morala:

După acei ce-n preajma lor roiesc îi cunoști pe cei ce
cârmuiesc.

Mesaje bocite mai cunosc și mai știu — Ion Cotrocelul le-a
aflat mai târziu.

*Câinele și cățelul sau PSD-u/ și egalitatea
după Gr. Aiexandrescu*

Se lăuda potaia: Să știe orișicine

că de azi pentru mine

Egalitatea e principiu și lege

- Chiar și cu partide mai mici, se-nțelege

Că toată lighioana, chiar și cea mai proastă, îmi zice simplu:
câine, iar nu domnia-voastră.

Așa vorbea deunăzi Samson c-un câine oarecare

- Dulău coclit în rele, ce latră sus și tare -

Cățelul Samurache, înscris la Pesemeu,
Nu-și încăpea în blană: „Vedeți ce unchi am eu?!”
Așadar, precum scrie la carte,
Se-apropie de unchiul, mândria să-și arate:
„—Gândirea voastră”, zise, „îmi pare minunată,
Pe frații de partid o să-i anunț îndată.”
„— Noi frații tăi, jigodie, potaie,
O să-ți dăm o bătaie ca s-o pomenești!
Ai uitat cine suntem, ai uitat cine ești,
Lichea nerușinată, de astfel ne vorbești?!”
„— Dar... ziceați...” „— Ce-ți pasă? Te-am întrebat ce ziceam?
Om fi aceeași rasă, dar adevăr grăiam
Că nu iubesc mândria și nu iubesc pe lei,
Și vreau egalitate, dar nu pentru căței.”

Țiganul împărat

(După un basm românesc)

Într-o țară oarecare, bine nu-mi aduc aminte, Trăia un ins
zâmbăreț pe post de președinte;
Țiganul din poveste ajuns niam pe tron -
S-o fi chemând Tandaler, Parpanghel sau Ion? Călit în
rivoluții cam da pe dinafară Croind la „planuri roșii” din
brișcă și pahară, Căci auzise bașa ce toate le cam știe De
Petru al Rusiei și-al nostru Dimitrie.

Că un țigan ajunge atât de sus nu-i bai - (E bai când țărișoara
și-o pune pe vătrai înstăpânind hoția și țigănind poporul,
Amanetând trecutul, prezentul, viitorul).

Vreo paișpe ani o duse țiganul în huzur, Mult neam de
bulibașe își strânse împrejur: Alți tuciurii mitrani, gaftoni,
văcari și adrieni Și alte multe soiuri de-astfel de buruieni. Le

zise bulibașa, pe perne cocoțat:

- A voastră este șatra. S-o scoateți la mezat!

De mâine-mi cade-o pernă și simt că m-am cam dus, Căci nu mai are vaca o țată pentru muls.

Adio, deci, prieteni, la anu și șuhanu...

Morala:

A cam avut dreptate când proroci... Brucanu.

RESTRUCTURARE

(confabulă)

Alegeri în pădure, în stilul democrat. Leul, aflând scrutinul, grozav s-a-nfuriat:

Să fie alungați ciracii mei cu toții

— Tigri, pantere, lupi, părinții și nepoții! — Restructurăm la sânge, Căline, la raport!

— Stăpâne, zise vulpea, feliile din tort Au fost înfulecate de protejații tăi,... Aduși din primărie, de javre și potăi...

Sunt sigură că astăzi își vor găsi nănașii!

— Tu, ce propui Căline? — Să plece iepurașii: Sulfina și Cintează, cutare și cutare,

Să arătăm prostimii c-a fost restructurare.

Morala: Aceasta-i Alianța și-așa va fi să fie: De ce plecase Mona nici musca nu mai știe; Chelbosul, cum se știe, e un matroz cu coi: Țintește vânat mare, dar... trage-n iepuroi.

Morala:

Când codru este țara și tâlhăria-i lege,... Leul își dă în petic, iar asta se-nțelege...

*MHka și Fu!ga
(confabulă)*

Două vaci date-n draci după taurii gonaci, Rumegând din zori în seară, gonite de vârcolaci, Intabulate pe ogor, dar și la televizor Visează tauri de soi, din străini și de la noi.

Când ugerul picură, ele fac politică. Fulga, blajina, e o vacă bună la toate: Trage la jug, ține la pat și dă lapte.

Când e în călduri scrie poeme despre tauri vânjoși, Despre vaca nebună și români feți-frumoși — Unu-n Moldova, altu-n Regat și unu-n Ardeal,

Și încă vreo câțiva din al ei areal —

Acum, mai curând se sulemeneste decât se gonește (Și dacă o face, o face... băbește), Premii împarte, premii primește;

Ba chiar se-mbaligă-n iesle sau se cufurește.

Cu uger lăsat, cum se cade să fie A boului vacă și nesatisfăcută soție, Ea face furori printre surori Și printre bărbați...uneori.

S-o vezi cum întinde bărbia striată!, Se lasă pierdută și profund mângaiată, Lascivă și flască, precum e o mătă, Când

un june taure o prinde de țată. - Ce vacă sunt! Adesea exclamă, Arriintindu-și că e bunică și mamă. Pereche mai are-n pășunea vecină O vacă dințoasă, de aere plină. Că, deși muge, a fost purtător de cuvânt. Al unui partid c-un picior în mormânt.

Taurul lor, viril și seducător,

Le suge-ncet vlaga, ca un rumegător,

Că Mișu, Octav sau lambor el de se cheamă

- Boul tot bou, iar vaca, tot doamnă!

Istoria aceasta nu începe cu ea sau cu ei: Abrașa Fuiga a crescut un vițel

Care arată a bică viril și chiar frumușel.

Numai că, zice-un cuvânt românesc, Chiar și văcuțele îmbătrânesc.

Deci, Fulga și Milka, gloabe cu țâțele moi, Nu mai au trecere-n târg, însă noi Avem memorie bună și cugete tari în-cât le vedem ca mai ieri: cu ugere mari.

Se știe: româneasca văcuță pe imăș păstorită E încă în vogă și mai este iubită

De bărbații Vasile, George, Ion

- Dacă-am uitat pe vreunul — pardon! (Pardonul în fabulă e vechi și uzat).

Atâta vă spun, căci atât am aflat.

Visul erotic al Fuigăi

Măgarul răsfățat

**în P.S.D. trăia o vită de măgar Cu care partidul grozav se
lăuda, Numai că măgarul, școlitîn zadar, Atâta știa: răgea și
copita.**

**însă, ca la alții să nu se rătăcească,
Și totodată vrând să-l homo-mpodobească, întâiul ministru
pe gânduri n-a stat
Ș-un clopoțel de gât i-a atârnat.**

**Măgarul tot măgar! prostac și-ngâmfat O tot ținea în iha,
precum un apucat.**

**Despre turism modern se pare că-auzise, Căci prea se
măgărea și prea se fudulise. Credea că Litoralul este
pășunea sa Și unde avea poftă, acolo-nbălega.**

**Dar, cum pentru toate se dă socoteală, Veni o scadență de
vot sau electorală: Fudulul se trezi fără stăpân și ogoară,
Jigărit și flămând mai, mai să și moară.**

***Morala* e aceeași pentru măgari și potăi: Dacă-ajungi
baronet și suni zurgălăi Cu nerușinare, sfidare și fală, Odată
ș-odată vei da socoteală;
Dacă ea, măgărița, te-a făcut măgăruș, Atenție! căderea e
după urcuș.**

Porcul... pur (și simplu)

Narcisistul, cică fiu de iolieni,

După ce-a spurcat troaca și... rudenii, A pozat ca vier,
până s-a aflat
Că e porc sadea (deci, un vier castrat);
Sitărit, s-ar zice, speculând momentul, (însul își
pierduse și apartamentul) Fiindcă bozgoroaica l-a cam
păcălit Și, după divorț, l-a lăsat falit.

Porcul, cum se știe, animal ciudat, își înfundă rătu'-n
propriul rahat, Cam confundă vorbe: pe înjur cu jur Cu
tovalul gros, porculețul pur.

Morala:

Dacă te-ai dedat la coteț și troacă Poți mânca și baligă
de vacă; Ăștia-sunt puriștii, ăștia-s porculenii; Ăștia-s
voiculeștii: fii de lolieni.

Prea miroase, însă, că s-au „conservat” De curând, se
știe, -n propriul rahat.

Baladă oată
f

S-a găsit un ins cu moț, Tare-n
clanță, vorbăreț, Ca
Zdreanță de la cotet, La TV ca
la poiata Să declare una lată:
— Eu, dacă ajung primare, Vă
scutesc pe orișicare Să
umblați după femei Fiindcă
voi crea bor... dei.

— Zău!!!, i-a răspuns țâfnos
Petrică,

Candidat și dânsul, cică. Noi
avem o Ionică Ocoșe și
mititică, Care-o are foarte
mică. (S-a-nfoiat, cum zic,
curcanul)

— Las' că vom vedea la anul!
Vezi mai bine de nevastă
(Asta nouă cică-i castă)
Și nu te umfla în pene Că te
știi prea bine, nene! Poți
ajunge la cuptor Cât ești de
conservator! Eu, Nisula,
deocamdată, Am procente la
poiata, Vasăzică am și gajul
De când s-a făcut sondajul Cu
balaoacheșele fete De pe
drumul DN șapte.

— Îi avea, om bun de gură,
Pe Linia de Centură, Dar eu
am la Săcărâmb îmi dă votul
un tălâmb, Iar maidana de

Ionică - Ceea cu... poiata mică
- Are-un procentaj mai mare
Ocrotit între... chicioare, Din
care nu vă va da Nici ție, nici
lui Ponta, Fiindcă sunteți
bulangii De pe când erați
copii Ocrotiți, știți, de
Năstase Când lucra mai pe
dindoase Cu Em Mitrea, bun
rancău: Vai ș-amar de c... tău!
Disputa de la poiata A fost,
cică, amântă De un general
pârlit: L-au văzut și s-au pitit
(Sau numai s-au pitulit)

Morala:

Dacă ai o Ionică
Care-o are foarte mică,
Folosește-o, că nu strică;
Dacă ai un cocosmin
Cum e rromul mă-dă-lin, Greu
de cap și bun de gură Du-l pe
Linii de Centură Ca să cânte
cu ai săi: Bordeiaș, bordei,
bordei.

Cloaca politică: Punere în temă

**Ca tot românul să știe —
Nu cumva să se mânie —
Facem punere în temă
Limpezind orice dilemă:**

**Vaida nu e voievod, Nici
țonitul nu-i nărod, (Ci un
biet slugarnic plod); Milka
nu-i ecologistă (creație
futuristă);
Fulga nu-i Safo de Deva,
Ci muiere de doi leva;
Cristi nu e răicănel, Da-i
tot rudă de vitei, Vai de
noi și vai de el!; Cel cu
pensiile, știm, Face
taratintirim (A plecat din
Hunedoara Ca să-
nmormânteze țara).
Marmora nu-i lepedeu,
Da-i în zestre la pedeu
Prin primarul Vid moral;
Senatorul cât îi dealul Nu
mai tănguie Ardealul, Nici
măcar nu-i suduie Pe acei
ce-l tânguie. Marco Bela-i
bun român Până-ajunge și
jupân**

**Ca să ne-amintească tipu
Și de Trăznea și de lupu
Funar, din dulău de pază
A ajuns o capră brează,
Iar Valeriu, dreapta sa își
tot mută... tabăra,
Precum moțul cu ciubăre
(P'ăștia drept în... cot îi
doare Cât mai e
privatizare). Prin județ?
Mai trimișim, Facem fâs și
nu beșim, Căci așa este
românul: Se bășește ca
stăpânul (El cu carnea, el
cu osul, Iar noi suportăm
mirosul;
El e cu „celulele”,
Iară noi... cu...
Vadimescu? mare sculă!
Ăsta-i tare numa-n...” în
rest... tot belșug și spor!
A fost greul „leul ușor”
Dar vai de norocul tău
cum va fi cu „leul greu”!
Văd că vara târziu vine,
Nu mă mai aștept la bine
Când nici ghimpele nu-i
spine Vai de soarta ta,**

române!

3

Cântecele străzii

Scrisoare către muica

**Muică, suntem neam de
traistă,
Muică, suntem neam
curvit; Muică, am strigat
la ceruri: Cerul nu ne-a
auzit.**

**Ne-am certat cu toţi
vecinii, Mereu dezgropăm
secură, Ne urlă de foame
câinii, Ne mor pruncii pe
aiurea.**

**Păguboşi cum alţii nu-s,
Jucăm zilnic hopa-tropa,
Râde lumea ca la urs,
Dar vrem musai Europa.**

**Muică ni s-a dat o ţară
Socotită plai de Rai, O
făcurăm de ocară
Sub pecetea „of’ şi**

„vai”...

**Păstoriţi de hahalere,
Ca orbeţii dăm la vot, Chit
că tragem la galere
Şi pe şefi îi doare-n cot...**

**De-om intra în Europa
Ce va să luăm cu noi:
Slugăriaşi robota,
Şi mormane de gunoi...**

**Muică, potoleşte-ţi greaţa
Şi roagă-l pe Dumnezeu
Ca să-şi mai întoarcă faţa
Către bietul neam al meu.**

**Doamne, iani-l pe Băsescu
- Pe Ion Mao Te Dun - Că
altfel te-njuruiescu Că ne-
ai scos tâlhari în drum!**

Gâlgâie orașul
(parodie după D. Ureche)

r¹

*■ 5'.6b ,64GOO<-nnuJ'. . ?:

Gâlgâie orașul de fecioare
(Cu burice goale, ar răspunde Bulă),
Caste la burice, nu între...
Care-și dau „averea” numai pe-o pițulă.

Freamătă orașul de atâtea pofte:
Vin dinspre licee mâțe date-n draci;
Unele sunt rrome, altele sunt docte, Cu organul minții
tocmai între craci.

**Orașul vuitește de zvonuri tembele
Cum că-n Deva toate sunt buric și țâțe.
Unde se îmbracă, unde se dezbracă, dragile de ele,
N-au terminat școala, dar ajuns-au fățe.**

**Când se-ntorc acasă ce le spun bunicii?
Mamele și tații-s cu căpșuniada
Pentru odroslute, dedate la vicii
Și la pofte care însoțesc parada.**

**Gâlgâie orașul de moravuri proaste:
Școala-i dezarmată, dascăli-s pierduți,...
Cum pierdute-s astăzi datinile noastre... (Din popor
școlit am ajuns inculți.)**

**Sus, nici o nădejde, jos se vede iadul,
Sodoma, Gomora sunt la noi acasă,
Până la potop e aproape vadul,
Parlamentu-i circ, nimănui nu-i pasă.**

**Jur-prejurul nostru e numai hoție, Primii hoți sunt
pușii să păzească hoții;
Guvernanții țării-s tobă de... prostie,
Ne conduc circarii, c-am votat netotii.**

Ce te ții așa măreață...

Unei ziariste de la Buiădoreanu

**Ce te ții așa măreață?
Parcă n-am ști cine ești:
Soi brunet de precupeață
Și nu scrii, ci mâzgălești.**

**Îți arată șeful nasul —
Ti se udă-ndat scofala,
Căci bibanul și carasul l-au purtat în urbe fala.**

**Mintea ta de bibilică
Are trecere la noi —;
De aceea vasăzică
Te iubește-n bibiloi.**

**Nu ți-e frică, surioară, De blestemul țigănesc C-o
să cazî, a doua oară, De pe zidul chinezesc?!**

**Ai gălbează și sictir
De te-or prinde noaptea hoții
Și taman în cimitir
O să-ți dea pe dos chiloții,**

**De s-o supăra nasolul
- Gazetar cum altu nu-i,
Tu, te-i duce-n primărie;
El... să-și pună pofta-n cui!**

Mărie, dragă Mărie

**Mărie, dragă Mărie, hai, dragă Mărie,
Hai cu mine-n Primărie, da, în Primărie, Să te dau la
câţiva domni, da, la câţiva domni
Să te... pupe pe cosoni, Mărie, Mărie.**

**Măriuţă, acritură, hai, da acritură,
Hai cu mine-n Prefectură, da, la Prefectură, Unde-a
fost şi bubulan, hai, da, bubulan
Să te... pupe pricăjan, hai, da, pricăjan!
Sau Tănţica corcoduşa, hai, da, corcoduşa,
Să te sugă ea, căpuşa, hai, da ea căpuşa.
Sau să-ţi umble pe sub poale, hai, da pe sub poale;
Să te ieie la controale, da la controale.**

Mărie, Mărie.

**Mărie, sufletul meu, da' sufletul meu,
Hai cu mine-n PSD-eu, da' la pesedeu
Unde lefurile-s grase, da' lefuri grase
Ca bucele lui Năstase, da, buci Năstase®**

Mărie, Mărie.

**Hai Mărie şi treci gardul, da' să treci gardu
Ca să pupi... mâna lui Barbu, da, mâna lui
Barbu, Fiindcă s-a ajuns ciocoiul, da, vai,
ciocoiul
De mâine vrea să-i pupi ...iul, da să-i pupi... ®
ă la o nuntă din**

**Marijan răpită
de Traian**

A uzit-aţi auzit...

9

x. Auzit-aţi de-un țȕigan Ce se suie pe divan Mic de stat, mare la sfat Cu mutră de vier castrat; Cu post mare la ziar, Cu mustață de jendar, Tupeist ca un cioroi Și năravuri de cotoi, Dar se plimbă amândoi?! La un bar cam deocheat Câtiva inși l-au scărpinat Fiindcă piticul s-a dat Nu de javră, nici lichea Ci de porcușor sadea. Acasă l-a dus aleanu Recitând Bolintineanu: Un orologiu sună noaptea jumătate într-un bloc la ușă oare cine bate? Eu sunt, mă nevastă, ștefi travestit, Eu și de prin baruri mă întorc pălit.”

Fata mamei, ce-ai vrea tu...

**Fata mamei ce-ai vrea tu,
Cocosmin să-ți dea
mămica?**

**-Nu, nu, mămică, nu! Țsta-i
geaba deputat Dacă face
pipi-n pat, Nu, nu, mămică
nu!**

**Și nu are „umplutură” Sub
„Linia de Centură”, NU, nu,
mămică, nu!**

**Fata mamei ce-ai vrea tu,
Un țonit să-ți dea mămica?
Nu, nu, mămică, nu!
Că țonitu-i prost și rău: I-o
s... la șeful său,
Nu, nu, mămică, nu!**

**Fata mamei ce-ai vrea tu?
Un primar să-ți dea
mămica?
Da, da, mămică, da!
Mândru precum un păun,
Să mă agațe pe drum, Da,
da, mămică, da!
El are pe lângă bani, Fetițe
de doispe ani, Da, da,
mămică, da, (Și... d'aia de
momârlani) Da, da, și iară
da, Până i s-o înfunda, Da,
da, mămică, da!**

**Fata mamei ce-ai vrea tu,
Ministru să-ți dea mămica?**

**Da, da, mămică, da, însă
doar ministrul muncii Care-
a vrut să-nțărce pruncii
Da, da... mămică, da
Și tot stă cu mâna-ntinsă
Așteptând să fie linsă
De o moldoveancă plânsă
Da, da..., mămică, da!**

**Fata mamei ce-ai vrea tu,
Victoriaș să-ți dea mămica?
Nu, nu, mămică, nu! Despre
el puține știu, Se zice că-i
bulangiu,
Nu, nu, mămică, nu!
Și că mai tentat e el De
buca lui bombonel
Nu, nu, mămică, nu!**

**Fata mamei ce-ai vrea tu?
Tăricean să-ți dea mămica?
Nu, nu, mămică, nu!
Că-i bleguțși hăbăuc, Nare
vână de haiduc
Nu, nu. mămică, nu!
Eu de-o vreme mă
gândescu
Doar la vâna lui Băsescu:
Polițienesc pulan
Arvunit lui marijan
Da, da, mămică, da!**

**Culeasă cu mici modificări,
de la țiganii lăutari din
Geoagiu**

*Zece vajnici colonei
(donare și decionare ia PSD Hunedoara)*

Un colonel mititel

- Securist de soi - A
donat un colonel
Și s-au făcut doi; Doi
colonei din secur
- Dar ce colonei! -
Și-au pus curul lângă
cur Și s-au făcut trei.
Trei colonei barosani Au
donat un altu
- Ins venit din MFA - Și
s-au făcut patru.

Patru lei de colonei
(Ghicitoare ghici) Mai
găsiră un terist Și s-au
făcut cinci;

Cinci colonei MFA, Cu
multă vechime, Mai
găsiră-un boschetar Și-
au făcut șesime.

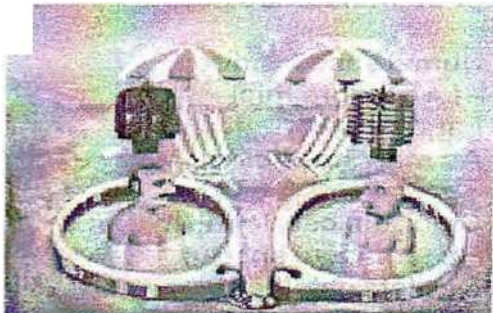
Doi foști colonei ia...
Geoagiu - Băi

Șase vajnici turnători -
Specialiști în toate - Au
donat un rusofil Și s-au
făcut șapte;

Un civil, dar colonel,
Care turna totul
- Fost de vile
constructor -
Completează optul.

Optul ăsta reclonat
- Și cu Gheorghe nouă -
Mai găsi un biet brunet

Mai veniră colonei
- Nouăle și zece -
Și-n partidul de
cozmânci Nimeni nu-i

La coadă la ouă.

*Zece jalnici colonei
(în ordine descrescândă,
după „Zece negri mititei”)*

**Zece colonei tâmpiți
Rup pisica-n două: Cică
unul a murit
Și-au mai rămas nouă.**

**Patru moși căzuți la pat
— Râvnind la femeii — La
viagra s-au dedat Și-au mai
rămas trei.**

**Nouă jalnici colonei, Porniți
pe complot, S-au certat
pentru mujdei Și-au mai
rămas opt.**

**Trei, dar unul invalid. -
Tablagii de soi — Au curtat
un alt partid Și-au mai
rămas doi.**

**Opt colonei pesediști
— Capete pătrate — S-au
pârât de comuniști Și-au
mai rămas șapte.**

**Două clone de-nceput
— Funia, săpunul —
Reprezintă un partid, Dar
fac doi cât unul!**

**Șapte șmecheri colonei Cu
foncții și case,
S-au pârât, din obicei, Și-au
mai rămas șase.**

**Ăsta unu-i sepepist,
Menține aripa:
în curând va viețui
Și el la Antipa.**

**Numai șase în sobor
— La glagore mici -
Fără Mișu-n fruntea lor Au
mai rămas cinci.**

**Nota bene!
Se dedică celor zece
colonei securiști, polițiști,
milițieni, teriști, sepepiști,
gardiști care până mai ieri
reprezentau nucleul de
monolit al PSD- ului
hunedorean: A, C, N, T, V,**

**Cinci, din cei donați mai
ieri, Cu stomacul spartu, De
atâta chiolhănit
Au mai rămas patru.**

D, R, P, R, S.

*A venit aseară mama
(parodie)*

**A venit aseară mama
Din sătucul ei sinistru
Să-l vadă pe Gheorghe
Pogea Care a ajuns
ministru.**

**Nu-ndrăznește nici să intre
La o goangă-atât de mare
Și așteaptă bune zile Pe
marmoră, la intrare.**

**Ți-am adus de la Rușchița
Câteva eșantioane Și vreo
zece ouă, maică, C-auzeam
că mori de foame.**

**Cică barbu, știi tu care, S-
a făcut a dracu foarte:
întinde mâna să i-o pupi,
Te ține cu corn și lapte.**

**Noi trăim la Hunidoara Ca
și pești-ntr-un acvariu, Iar
vecinii tot așteaptă Să le**

mai mărești salariu.

**Finul tău, știi, Iorgovanul,
Pus maimare la săraci,
Are-n mână toroipanul Și îl
doare între craci.**

**Ce-i cu tine, dragul mamei,
M-a-ntrebat mai ieri
Popescu, Nu cumva cu o
bășină Mi te-a ametit
băsescu?!**

**De-i așa, să-i scrii la mama
— Știi un leac de alinare
— Nu-i mai puneți nici o
boabă De fasole în
mâncare!**

**Vezi, ca mâine, vin alegeri
Și te-ntorci la Hunidoară;
Cei ce n-au măcar fasole
N-or vota a doua oară!**

*Boc, Boc, Cioc la ușa morii...
(variantă markobelită)*

**Boc, boc, boc la Cluj-
Napoca — Măi Funare
unde-i Boka Să ne
marcheze epoca? Măi
Fiunare, unde-i bocu —
Fratele lui polobocu- Se-
mpărțim Clujul pe locu? R
— Noi palinka-n Cluj v-am
dat,
Ati votat cum ati votat:
Boca, boca și cu Bocu Ș-
acum v-ați f...t norocu. Măi
muiere, măi nevastă, Cine
bate la fereastră; Măi
muiere pui de drac Cine
urcă pe Feleac? R — Ia,
urcă, hortist, pedeu! După
el, UDMR-ul, Iar în locul
tancului Vine „bocul”
dracului;
Nu-s carele tancului - Sunt
ale secuului...
Emil Boc, în fruntea lor,
Crede că e crăișor (Da-i un
jalnic trădător). Măi
Funare nu mai plânje:
Iarna plouă, vara ninje, Vai
de biet român, săracu,**

**înapoi tot dă ca racu;
Nici îi merge, nici se-
ndeamnă, Nici îi este
toamna toamnă, Nu e vara
vara lui Și-i străin în țara
lui! -Funare, prostia ta, Cu
Mițura nu mai sta, Lasă,
dragă, ovreimea, Că
dispare românimea Și așa,
la o adică, Faceți România
mică! Boc, boc, boc și cică,
cică La plasă Belo ridică...,
Dacă vin anticipate,
Mergi independent, măi
frate Și votăm întru
dreptate: Nu un Boc și nici
un Boka, Ci român de Cluj-
Napoca!**

***Doi patriot! pe... Trei
Scaune***

*în grădina lui Ion
(baladă tristă)*

**în grădina lui Ion Țelina
este beton, ®**

**Păsări nu mai ciripesc.
Florile nu înfloresc, R: Hai,
loane, loane, Noi murim
de foame Ne-aîmbârligat
Și ne-ai cam uitat;
Hai, loane, loane,
Chiorlăim de foame, Tu
primești palat, De noi ai
uitat.**

**Noaptea în grădina ta Nu
cântă nici bufnița,® Vara
în grădina ta Nu crește
nici iedera Nu crește nici
iedera. R: Hai.....
S-au dus privighetorile, Au
rămas doar ciorile ; ®
Cucul tace, mierla-ngână :
Vaiu de nația română® R :
Hai.....
Corbii vin mai decuseară —
Lozinci cârâie și zbiară,**

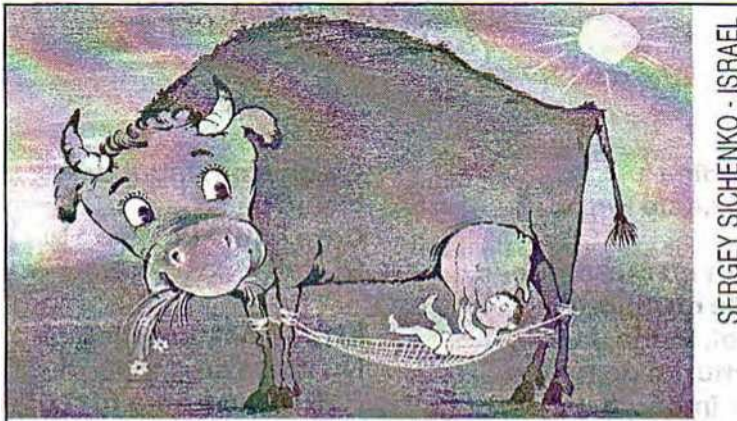
Ca un rom făcut de-o

**cioară Care cântă la vioară
® R: Hai, loane, loane...**

**în grădina mult cântată Nu
mai e ce-a fost odată, R:
Nu mai e ce-a fost odată,
Fiindcă o făcură lată,
Neamu-i dus, țara-i furată,
Bată-i Dumnezeu să-i
bată! R: Hai, loane, loane
în grădina țării mele
Numai rele și belele Tu
ești vinovat de ele; ®
Fiindcă-n vremea ce-ai
dominit Numai hoți ai
ocrotit®**

R : Hai, loane, loane.....

***(Prelucrate, după folclorul
străzii)***

Mircea Geoană crescut de Iliescu

Ș-aseară ți-am luat cercei

**Aseară ți-am luat cercei
La, la, la, la, lala,
Acum te văd fără ei;
Deja toată lumea știe: l-
ai pierdut la primărie;
Pentr-un strop de
beutură, l-ai lăsat la
prefectură, De nu cumva
la cultură — Javră mică,
mâță sură !**

**Aseară ți-am luat basma:
Te văzu șefu cu ea
Și îți zise: fă, putoare,**

**Mai vrei înc-o
promovare? Bagu-ți
brișcă unde doare!**

**Aseară ți-am luat hașis -
Astăzi umbli pe furiș
Cu bebe și cu rudei Că
ești neam de puradel.
Aseară ti-am luat cosoni,
Azi te fudulești cu domni.
Aseară ti-am luat chiloti
Din talcioc de mafioți,
Păgubaș fie ca mine Cine
s-o-ncurca cu tine!**

Măi, Tanţo, măi /

**Tăntică de la Horezu
Rea de gură ca firezul,
Te-am făcut ştefanghiorghistă
Şi-acuma eşti pedistă.**

**Ieri purtai opincile;
Astăzi strigi lozincile;
Ieri strigai: ia-ţi fuse, vere,
Azi te lăfăi la putere,**

Măi, Tanto, măi !

**Tăntică din prefectură
Ibraşe şi rea de gură,
Nu mai fă controalele
Şi mai spală-ţi ătoalele,
Sau du-te la drogherie
Că miroşi a ţigănie!
Tăntică, de unde-ai fi,
Nu te mai sulemenii
— Rromu-i rom oriunde-o fi —,
Iar când joacă din buric
Bolşevicu-i bolşevic:
Nutoval, nu tu nimic,
Tanto.**

(Culeasă din Hăşdat)

*Scrisoare către domnul judecător
(unde va în secui)*

Domnule judecător, liberează-al meu fecior, Fă și matală-o dreptate, dacă citești a mea carte. E român, cu „r” se scrie: n-a mai fost în pușcărie, A-njurat un polițai, care i-arfi zis: „dă c-ai”!
N-a furat, n-a violat, nice șpagă n-a luat, Nice droguri nu consumă, ba, mai mult, mestecă gumă, Că nu-i în șomaj de-o lună și trăiește cu ce-adună. E fecior bun de sfințit: de David n-a auzit, De Spumă sau de Bibanu, nice azi, nici la șuhanu. E prostuț și nici nu știe ce e aceea „mafie”, Cine-i Timiș sau Rudeanu, Cosmă sau Serafinceanu. Polițaiul cu pricina i-a oprit cam des mașina (C-așa-i el, bătu-l-ar vina, ca pe preșul chel beșina):
Davai lei, din ai greoi sau o sută euroi!”
Da de unde foc să-i dea?! Poate din penzia mea... O amendă de-ar fi dete, nu luam medicamente. Domnilor ce judecați, vă rog, zău, nu-l condamnați, Că, de-i liber încă-un an, îl însor cu Marijan, Fiindcă el, copilul, dragul, e mai fain decât arabul.

Răspunsul judecătorului udermerist: Draghe și stimache doamne, dacă fiu-ți era „poame” Mafiot sau cosonar, îi dăm drumu’ și-ntr-o toană; însă doamne și draghi domn, n-am găsit la el coson, Leul greu, liră, dolar, deci e simplu găinar.
Mai cu grijă, mai pe-ales, nici nu intentam proces, Căci trăim, precum se știe, „Epoca Găinărie”: (Na-ți-o ție, dă-mi-o mie, ca să am și eu moșie).
El a înfruntat, și-i trist, unul moaghiar polițist,

**Şi-a scăpate prea uşor de cinstitul procuror... (îns tabu în ţara asta - nu l-ar mai vedea nevasta, iar copiii, când să-l cheme, să-i zică cu drag: măi nene). -Vreau copilul lângă mine; faceţi dumneatale-un bine! Altfel: cine-ei fi şi cine eşti, să sfârşeşti la Văcăreşti.
Nu e sfânt, nu e nici harnic; nu e geniu, nici erou, într-o ţară-n care cine fură-un ou... e bou.**

»

Măi femeie, măi, nevastă!

**Măi femeie, măi nevastă Cine bate la fereastă?!
Măi bărbate, bat-o vina, Este mâța lu' vecina;**

**Măi bărbate, bată-l baul, Cred că este PNA-ul.
Ăștia-s hoți și turcaleți Și apar când nu te-
aștepți!**

**Femeie, de ce tot vin? Că ești lacom și prea plin!
Femeie, ce vor să cate? Ce-ai furat în trei**

mandate!

Statuete și icoane, Aur greu și termopane Șapte case-n loc de două, Chiar cosoni și... patru ouă.

Măi muiere, măi nevastă, Care este soarta noastră? Una este, mă bărbate, Să păstrezi imunitate: Schimbă trenu cu drezina Și pe Mona cu Sufina!

**Muiere, când nu-s acasă, Cine bate la fereastră?
Măi bărbate, nu fi rău - Este badigardul tău;
Tu-i ia-i parte, el ia parte, Fără de imunitate.**

*Cântec de poetesă părăsită
(parodie după Anghe Dumbrăveanu)*

Tu ai plecat cu disponibilizarea, Juma de an de-atuncea-am tot oftat, Din sânii mei micuți precum căldarea...

Dar ai plecat, de mii de ori păcat!

**— Miresme tari de ambră îmi devoră pieptul
Bâcseală las în urmă, nu parfum,
Și m-am rugat la poștă măcar să-mi dai dreptul
Să mor în accident banal pe drum.**

**De ce nu vii, tu Publius Naso, căci pupila îmi
lacrimă mereu ca un izvor;
De nu ai sentimente, măcar mila, Te-aducă din
trecut în viitor!**

**Ăst timp trecut eu devenii bunică, Tu, se aude, ai
rămas viril bărbat, Bărbat de secol, privirea ta**

**De toate despre
(ne)toți**

ridică Și vezi în urmă ce tristă m-ai lăsat.

**Decembrie îmi fulguie și-mi spune Că părăsită-s
și de vultureanu,
Bărbat din nord cum altul nu-i pe lume... Mi-au
mai rămas banana și coceanu.**

**Mi-e rochia cernită-n răzvrătire,
Mi-s ochii plânși și pieptul mi-i lăsat, Tu stai la
țară precum în nesimțire, Eu dorm pe mine, nu
mai dorm în pat.**

Cântec xenofob

**Vin țiganii de la Bug, Vin țiganii de la Tisa, Țara
asta e la jug - Tot romanul plânsu-mi-s-a Că nu
mai poate răzbate De-atăta rromanitate.**

**Vin țiganii, vin anume, Noi ne-nstrăinăm prin
lume, Vin țiganii de prin Rusii, Românie, pa și
puși!
Vin șatre nesăturate Și șătrarii-ș fac palate;
Din bătrâne obicei Moldovenii fac barăci,
Regățenii fac bordeie. Parlamentu' pute-a
șatră: Nu mai e ce-a fost odată...; Cotroceniu-i
tătărit, Doamne, cât ne-ai umilit! Ce păcate am
făcut? Doamne, cât am decăzut! Conduc besii și
tătarii Și ne râd în nas bulgarii...**

*Viitorul României
Balada lui Miron Cosma
(după „Oltenii lui Tu dor”)*

**Vine chiot dinspre Vale.
- S-a pornit, cică, de ieri -
Iar din Vale vin agale O
mulțime de mineri! Merg
pe jiu, apa lor sfântă,
Deasupra lor nu este cer,
Ca pe-o litanie ei cântă:
„Așa e viața de miner”**

**S-au pornit cu surle-n
țară, Valuri, valuri și-s
destui Robi cu viața lor
amară La cheremul
nuștiucui - Mândra nație
română A ajuns sub
oameni slabi, Peste ea
este stăpână Mafioți,
țigani, arabi.**

**Răi jandarmi, năimit
juvete Stau pe-alături și
privesc, Mai apoi lovesc cu**

**sete, Trag rafale și izbesc.
Nu mai vor să-nalțe rugă
Către lacomi guvernanți,
Polițaii-s puși pe fugă Și
năimiții, pe talanți.**

**Bucureștiul e în clocot,
Miron Cosma e haiduc; Se
aude glas de clopot,
înspre București se duc.**

**Iliescu-a dat chemare
- Măgureanu-i printre ei -
Cu unelte muncitoare Să
dea iama prin mișei. Ei
sunt clasa muncitoare
- Li s-a dat, tot li s-a dat -
Dar acuma alta-i doare - 'I
vor pe Miron împărat.**

**- Cine-i comunist să vie
Cu arma de sub pământ,**

**De toate despre
(ne)toți**

**După Cosma la câmpie Să
depună jurământ!**

**Să ne scape încodată De
mafie. Dumnezeu, El, din
Ceruri o să-i bată Că se-
mbogățesc mereu!**

- Miron Cosma să trăiască

Și să-i bată pe mișei;

Iliescu nu adastă:

Se avântă printre ei:

**- Fraților, v-ati făcut
treaba, Tu, Miroane, ești
erou,**

**Astăzi n-ați venit
degeaba Și vă voi chema
din nou. Prim-ministru te
voi face — Până-atunce,
frătioare, Ca să fie-n țară
pace Te voi tine la
răcoare —**

»

**A trecut de-atuncea
vreme, El la Rahova mai
geme, Parcă a trecut o
eră
Miron Cosma tot mai
speră**

**Și înalță ruga sus...
Iliescu s-a cam dus;
Geaba rogi și geaba ceri
Dacă nu mai sunt mineri!
Lucrători la coada vacii
Au ajuns mai toți ortacii,
Toți, chiar cantorul și
popa, Slugăresc prin
Europa.**

GHgorHAŞA

De toate despre
(ne)toți

*M-a făcut muica oltean (cântec de
năpârlire)*

**M-a făcut muica oltean Și-
acuma sunt ardelean, Mândră
coadă de topor Și perpetuu
senator; Dacă sforăi în Senat,
Gata: v-am reprezentat.**

**Mă-alungară, proști, oltenii,
Mă primiră ardelenii, în speță
hunedoreni Cu năravuri de
iobagi Și prea mândri de le-o
tragi, (în izmene, nu-n
nădragi) De la Bârca-n
Hunedoara Iarăși am făcut
gargara: Vin din Paște la
Crăciun, Voturi calpe să
adun, Căci am șef de cabinet
Sex-simbol de... cabaret,
fncă-un an și mai la anul
Până-mi umplu burdihanul Cu
rahaturi și cu bunuri Fiindcă
m-am „iubit pe tunuri” Și
vreu să las pentru țară
„Repetabila povară”. Dacă
mă semnez cu „eseu” Și sunt
bard, ca Eminescu, Tot mai
greu sunt păunescu, Pe care nimeni nu-l
bate Cel puțin la... greutate Și la somn,
pe săturate.**

**- Bade, matale îi fi
Vasile Lupu... de la
Bârca?**

*Stăvilește, Doamne,
destărarea !*

**Gâlgâie orașul de atâtea fițe:
Multe de duzină, câteva de soi;
Miaună orașul de atâtea mâțe, A intrat
în criză piața de pisoi.**

**Multe vor iubire, unele doar banii,
- De prin cafenele le pândesc golanii; -
Din mașini luxoase fiii de bani gata
Culeg din acelea ce-a cules și tata.**

**Unul peste zi, altu-n toiul nopții, Tatăl și
cu fiul, bunul și nepoții
Consumă trufandale, fie iarnă, vară Pe
poteci de munte, pe drumuri de țară,**

**Căci bărbații volnici sunt plecați prin
Spânii Și-au rămas pe-acasă hoții și
țiganii
Să sporească neamul și să ni-l corcească
Până scrim cu „rr” limba
„rromanească”.**

**Însăși parlamentul a ajuns o șatră,
La televiziune, numai mă-dă-lin, Deveni
o jenă româneasca vatră, De te-apucă
greața și borăști venin.**

Stăvilește, Doamne, dezromanizarea:

**— Peştele se-mpute de la... capul ţării-
Ne pândeşte, Doamne, însăşi
deştărarea, Ne aflăm, Mărite,-n pragul
disperării.**

4

Ca(trenu) în epi(grame)

Rapirea Marijanei

Unui sfătuitor

**Mă făcui de prost și fleț, Că despre
liberali scriu bine.**

**Așa-i, eu persiflez iesteț,
Cum fac acuma și cu tine.**

Bănescu lăcrimând lângă Stolo O
**lacrimă ascundea-i sub pleoapă, Tătarii
ochi păreau chiar plânși. Te-a pus
nevasta să tai ceapă? (Fiindcă aveai și
pumnii strânși)**

Năstase vânător

**La vânătoare s-a-ntâmplat
- Era și burniță și ploaie -
Când arma ti s-a descăract Pe Sârbul
să-l lipsești de... oaie.**

Lui Mi hai, Regele pofticios

**Nemuțumit de cât primise,
Nemuțumit că încă-i viu,
Va să primească, pare-mi-se,
De la români și un sicriu.**

**De toate despre
(ne)toți**

Cuplului Băsescu - Tăriceanu

**Cremenea și cu amnarul
Pot aprinde-n vatră focul,
Iar noi, mânce-ne amarul!, Iarăși ne-am f...t
norocul.**

Coabitarea Mi reia - inișconi

**— Mircia-i dus întreaga lună..., Abia stăm trei
zile-mpreună.
— Și nu te-apucă-așa un dor?
— Pardon! Trei zile trec ușor!**

Epitaf pentru iiiescu

**Sub această piatră-n obicei străbun Zace
Iliescu, nu Mao-Țe-Dun.
A plecat din lumea acră și rebelă: Râde și pe
cruce, precum o frânzelă.**

Leul vechi și leul nou...

**Se cam duce leul vechi
Și rămâne euroiul,
Așa cum din Parlament
Se va duce văcăroiul
Și tot lei vechi vor fi la anu,
Dacă pe locul de văcar
Va să ajungă un berceanu.**

*Unui moderator de la Realitatea Deva în
dialog cu Cocosmin*

**N-am văzut pe unde-am fost
Confirmare mai firească:
Bine faci, când vezi un prost,
Că insiști... să-ți dovedească.**

Unui deputat băgăreț de la minorități

**Dacă-l judec mai atent,
Omul e cinstit, vă jur,
Fiindcă cere insistent
Să primească-un șut în c...l**

Biroul de autorizări din Primărie

**Ca să pui ceva pe roate
Cere zilnic „Documentul!”,
Iar când le obții pe toate
Mai urmează... testamentul!**

Unui ajuns, de prost, consilier

**Umilul șef de cabinet
Ditai consilier suit,
Gândește greu și prinde-ncet Căci s-a... tonit.**

De toate despre
(ne)toți

Incitație _f

**Numai burice dezvelite,
Fese și țâțe în prisos, încât te rogi: preabun
părinte Mai dă-mi un... os!**

Unei primării cu fete cucuiete

**În loc să mizguie pe stradă, La primărie stau
grămadă.
Pe unde-au fost când le-au adus? Răspunde
Bulă: la produs.**

Unui rege fugar și nesătul

**Mihai, tălâmbul, și ai lui, Ne crede neamul
nimănu, Sat fără câini,
turmă de oi Și vrea și
pielea de pe noi.**

Casei regale

**Patru iepe are tata
Și-un ginere moldovean;
Mihai, să-și mărite fata,
Ar fi acceptat țigan.**

Plecarea ca o trădare

**Ne-ai lăsat plocon la ruși.
Cinci decenii ce făcuși?
Ai uitat de România
Ș-acum vii să ieși**

simbria?!

Din folcorul copiilor

**Hai, hai și vai, și pohtele lui Mihai,
Hoenhoțul de castele și de milioane grele, Din
osânza țării mele...
La chelbos, lipsă tichie, Principese hâde, mie?!**

Presimțire
_f

**- Prietene, să iei aminte: Din iarna asta nu
ieșim!
- Ieșim vericule, ieșim,
Dar cu picioarele-nainte...**

LuiMHuș, reapărut ia rampă

**Era o vorbă-odat' ș-o dată Despre un țap
ispășitor; Acuma vorba e schimbată: Se crede
țap izbăvitor...**

Antisemită //

**Decret feroce pentru cei
Ce mai spun bancuri cu evrei!
Doi ani la zdup va sta acela...
Bulă: - Pot să spun unul cu Rașela?**

Sărăcia românilor

**Românii-și construiesc colibe
Din ce găesc, pe apucate;**

**Ei nu au bani pentru colive,
Iar rromii construiesc palate...**

*Sângele apă nu se face în centrul Devei mai
să moară, Se bate-un porumbel c-o cioară; Un
rrom o-ncurajează-așa: Nu te lăsa... tovarășa!*

Antisemitism /

- **Ai spus un banc cu Ițic-Ștrul Și, deci, vei sta doi ani la bul!**
- **Stimată doamnă, eu rectific
Și spun un banc cu Ștrul și Ițic...**

Unui neam adormit

**De-an secol, încă și mai bine, Cântăm
„Deșteaptă-te române”... Noi ne-am dorit
această soarte: - Ne place „somnul cel de
moarte”.**

Mândrie patriotică

**Pe românescul nostru plai Toate de-a-
ndoaselea se fac: Visează vrabia mălai,...
Mănâncă cioara cozonac...**

Regelui Mihai **Nemuțumit de-atâta bine,
Crede că tot i se cuvine; Ce-ar fi să-i facem
bucuria Sicriul „Made-n România”?**

Disperare și soluție

Se-aude iar de-o majorare

- Iar angarale, iar nevoi - Zice-un bătrân
cu gura mare:
- Nu ne-o mai prinde ea pe noi!

Năstase și Moș Ion

**Până s-a ouat mărgeaua Ca-n punguța cu
doi bani A purtat patalamaua
De la gașca de țigani;
Ba, credea că e cucoșul Când pupa... poala
lui moșu Și-ar mai fi încă pe tron Dacă nu-l
mârlea Miron.**

Tușea lui Bănescu

**Bănescu, când sec tușește, în același timp
beșește.
Ăsta-i matrozul și pace: Una zice, alta
face...**

CNA -ui și Bau-Bau

**Lupta pentru CNA-ul:
Hai de-a mija să-ți faci baul! Ce mi-i Ticu,
ce mi-i Turi? Tot un fel de Pișta Ghyury!**

Secolul ii ieseu - Brucan

**Douăzeci din anii biblici Proroci Brucan
cândva, Iar noi suntem tot cu Il ici Și ne-om
prăpădi așa. Douăzeci și încă zece:**

**El rămâne, apa trece, Ce a fost va să mai
fie Pân-o fi țara pustie.**

Prostul satului

— **Măi, prostace, ia aminte: Ce te-i face? -
Președinte! -Tu s-ajungi așa departe?!
- Dar Băsescu ce e, frate?!**

Sfaturi și exemple

învățătoarea:

- **Dragi copii, învățați carte
Ca s-aveți în lume parte!**

Bulă:

- **N-ascultati, doamna vă minte! Nu-i
Băsescu președinte?!**

Prost să fii...

**Prost să fii, noroc să ai
-Zice-o vorbă din popor
- Mie-mi spui, strigă Culai,
Sunt de-o viață... senator.**

Vot ca la Obor

**Vot pe liste mai visează
Mafioții, țatele, încât câte-o capră brează
își înfoaie lațele.
A fost bună la ...tat
Și ajunse deputat.
Hai, Ileană, la poiană**

**De toate despre
(ne)toți**

Să culegem Buruiană!

*Lui Ion Ilies cu, revoluționarul în
coborâșu-i iminent întâi revoluționarul
strigă: Sunt autorul de patent „Explozia de
mămăligă”.*

Unui parlamentar de 4 mandate

**Ești trecut de trei mandate... Mă întreb
dacă mai poți.**

**- Eu am stil politic, frate:
Cât costă să-i ling pe toți?**

Lui G. Frunda cel fără tară_f

**Lovit de gripa aviară,
Ghe. Frunda nu mai are tară.
Ion, cu zâmbetu-i de spân:
Ce gușter am crescut la sân!**

Blesteme pentru Gyorgy Frunda

**Să fie-n veci de veci urât, Să-i stea „trei
scaune” în gât, Să fie veșnic de ocară
Precum Ioan fără de Tară;**

**Să-l muște frasul de cariei Și să se facă
pricolici;
Cu maică-sa-n incest grecesc Sporească
neamul unguresc;**

**Să-i coacă-n creier un buboi, Printre
români, ca un moroi, Cerșească milă și
iertare, Să fie paznic la hotare Pentru
tinutul secuiesc; Adopte-l neamul
jidovesc De holocaust dacă uită, Să aibă
lepră, râie, gută Și alte boli, înderușine
Mânânce-și scârna de sub vine, Pe cap
să-i crească bube dulci, C-a înviat niște
năluci;
Să mânce zgâlciul de la Ciomu —,
Coșmar să-i fie Trianunul, Pe Horthy-n
cealaltă lume Să-l lingă unde nu pot
spune!**

**Sfârșească marele avar Ca patru ped
comunitar Și-n zilele cele mai bune Cu
Marko să se împreune, Să fete la sortite
zodii O haită hădă de jigodii;**

**Când de trădări i s-a urât Să-și pună funia
la gât; Acestui fino-turc-tătar
Săpun să-i deie Ghioghy Fuñar, Ca ultim
și supremul chin Iertarea să i-o dea
Vădim;
în lazaretul de leproși
Să putrezească, cu doi boși, Secui din ăia
mustăcioși;
Din țintirim să fie scoși
Și duși cu ultimul vagon
De marfă, hăt, la Trianon!**

*Căderea lui Năstase
Tărtăvșanu*

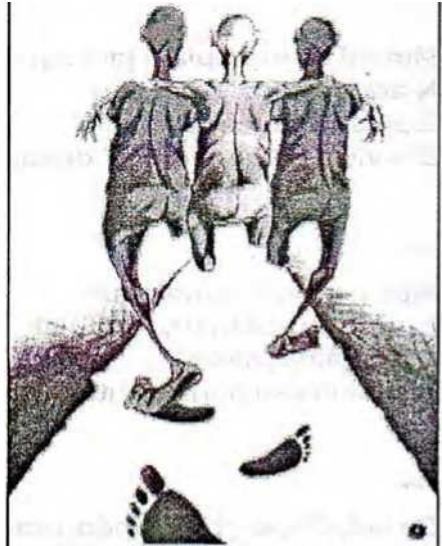
**Ca în poveste s-
antâmpnat:
Pe perne fuse cocoțat
Și a căzut fără de veste
Tot ca țiganul din
poveste...**

Năstase Meditând

**Zice-o vorbă înțeleaptă;
Totul este trecător...
După faptă și răsplată!
Meditează... Adyșor.**

k~kk

**în piața Devei, lângă cal,
Un pesedist ș-un liberal:
L: — Al tău e calul, al meu
e soclul Că vi s-a cam gătat norocul.**

**Băsescu, Voiculescu,
Tăriceanu: „Quo Vadis”**

**De toate despre
(ne)toți**

**Astăzi nimuruci, mâine, ehei!,
Renasc și grofii și baronii...
— Cum n-am dreptate? Uite ce-i:
Ai auzit de Inișconi?!**

**Minuni se-ntâmplă-n țara asta: N-aduce
secolul cât anu;
E piesă comică „Năpasta”
Din vid s-a plămădit... Videanu.**

kkk

**Între năravuri și moravuri
E-un râsu-plânsu, joc hilar,
Dai o găină „aviară”
Și mâine ești parlamentar.**

**De ieri, Ghyorghy Frundo, brav hortist,
Recidivând, scârbit de țară,
Prin Europa navetist Semnează: Jon Fără
de Tară.**

**Blestemul neamului ne-ajunse: Suntem un
soi de capre tunse, Ne ia blănita, ne ia seul
Flămând baci, Udemereul. Hârșindu-și
foarfecă pe cute Ne râde-n barbă și
.....nepute”**

Politicienilor

**Politica e curvă mare,
Cum pe lume alta nu-i!
Un parlamentar, de-alături:
- Fugi d'acia! Mie-mi spui?!**

Lui Adrian Năstase

**În politică, măi frate,
Nu ai frați, nu ai surori...
Se întâmplă să ai parte
De-o mătușă uneori...**

Lui Dumitru Hopa Mitică **Vrei de-a mija,
vrei de-a gaia, Ce joc vrei tu, vasăzică?
-Vreau de-a joaca: lupul, oaia, Fiindcă sunt
hopa Mitică...**

Lui Dinu Patriciu

**— îl văzui și ieri, pe seară, Elegant, scos
din pachet. Cred că se ducea la nuntă. -
Așa merge la Parchet...**

Lui Nicolae Văcăroiu

**— Zău că nu mai am ce spune, Neamul
ăsta-i blestemat:
în loc să fie la pășune
E văcar peste Senat...**

**De toate despre
(ne)toți**

Testamentul iui ii iese u

**la aminte și socoate,
Cu Geoană eu mai am un dinte: Voi
pleca când mă va scoate Cu picioarele-
nainte...**

Unui politician udemerist

**Ai trecut de trei mandate, Mă întreb
dacă mai poți...**

- **Eu am stilul Marko, frate:**
- **„Seretlek” și-i f... pe toți!**

Interviu cu Mi hai Cofariu

- Ce mai spui despre secui?
- Mi-i și frică să vă spui: Dorm cu ușa încuiată De frică să nu mă bată. Teologesc și te omor Și-apoi zic că ești de-al lor.

Cântec de Diktat

- S-o suit Frunda pe cal
Să se uite în Ardeal
Ș-o văzut secuii lui
Prin cea bortă-a curului.
Prin urmare, el a spus:
- Servus toc și m-am cam dus!**

Discursul unui conservator

- „Noi, după lupte seculare, Făcurăm
România Mare...
Nu prididim, la o adică
Să facem România Mică...”**

Pe...

Sacrificii liberale

- Testament ne-au dat Brătenii
Iubitori de Ioly Neny:
România dodoloată e al nostru ideal,
Dar de-o vrea UDMR-ul, renunțăm și la Ardeal.**

Trei Scaune

**De toate despre
(ne)toți**

D'a/e județului în dedicații

*Unui ziarist tuciuriu care a zvonit divorțul lui Mi
reia*

**„Am o nevastă prea frumoasă,
Dar, poate că aş divorța
De-mi dai piranda ta focoasă
Și-n sfert din Marea Marmara!”**

Lui Mircea Molot, care suferă de daustrofobie

**„Sunt sănătos, Domnul mă țiel,
Sufăr doar de daustrofobie,
De-aceea cumpăr o moșie
Și nu celulă la Bârcie!”**

Lui Ghe. Barbu, ca leac de făloșenie

**Tot umblând cu „săru-mâna”,
Ai visat c-odat' ș-o dată
O să întâlnești femeia
Să ți-o pupe... nespălată.**

*Lui Ghe. Pogea, ajuns din secretar municipal al
PCR vice prim-ministru*

**„Nu-s nostalgic, cum se știe,
Ba, din contră sunt lucid
Fiindcă mai trăiește-n mine
Secretarul de partid”.**

*Lui CostelA vram,
fiul rătăcitor al Vadimului botezat*

**Costele, acum un an, perorai că e jidan; Ai schimbat
politichia și căciula cu tichia? Ești de loc de la
Tanacu?**

Ce mi-i măsă, ce mi-i dracu?!

Mă semnez Costel Futacu,

La trădări cunosc și leacu'.

Râs-plâns = baligă de mânz

Politica, boală de neam

**Mâncăm politică pe pâine,
De toate ştim, dar nu prea bine:
Băsescu, iată, nu-i beşină,
Chiar dacă dă câte-o ... Sulfină.**

Destin

**Partidul iliescu credem, e şarpele cel prorocit: El
vine la-nceput de lume şi moare doar la asfinţit.
Ne-a hotărât destinul tragic, ni-l hotărăşte şi acum:
Zdrobeşte capul lighioanei atunci când ţi-a ieşit în**

drum!

Mafioții strigă... hoții!

**Mafioții-n pesedeu se-nmulțesc pe zi ce trece:
Justiție, Ceneaui, Alianța-i lasă rece.
Se-nmulțiră panglicarii, șarlatanii și iloții:
Tot ei jefuiesc o țară, tot ei strigă: prindeți hoții!**

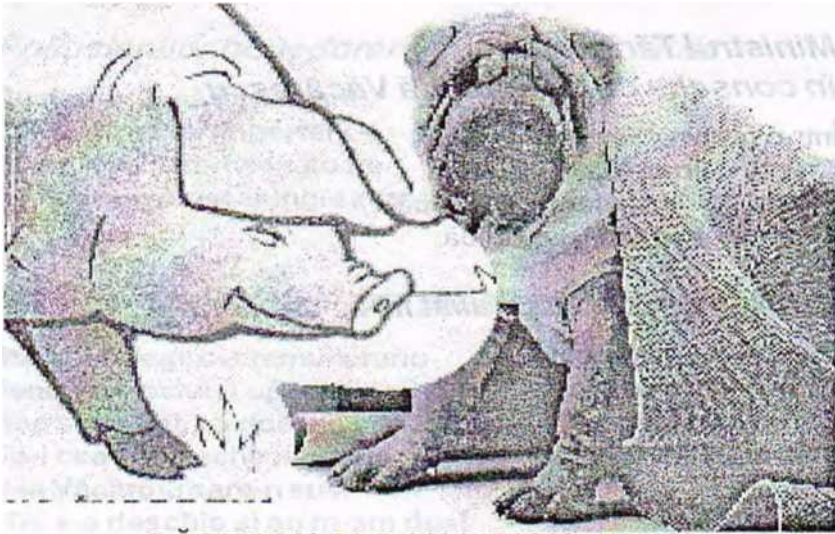
O țară țigănită

**Astăzi unul, mâine altul... și-au alcătuit o șatră De
bruneți în fruntea țării și în româneasca Vatră.
Dacă ritmul se păstrează și se înmulțește haita
Țara, cert, se va numi „RRomânia rrom Jamaica”.**

*Lui Mădălin Voi cu,
tupeistul care ne ține predici*

**Mă-dă-lin, mă-dă-lin,
Stai pe parul tău, băiete,
Ori ocupă-te de fete
Și cârâie mai puțin!
Nu ne confunda cu-o șatră,
La ce spui mai ia și seama:
De te-a conceput un tată Cu vioară descântată
De născut, te-a născut mama...**

De toate despre
(ne)toți

BĂNESCU ȘI DAN VOICULESCU

(spovedanie)

Lui Bănescu și eroinei sale, Marijan Urâta la urât trage, zice-o vorbă românească, El, probabil, e amnarul, iară ea, o biată iască.

La castelul cu amoruri e o jalnică firiză, încât, la vederea ei, mor „celulele de criză”.

Ministrului și sinistrului Gheorghe Barbu Ai ajuns, din întâmplare, spre mirare, chiar ministru; Ai venit la guvernare c-un program supersinistru; Baloacheșe fertile, penzionarii, toți în cor, Se roagă la Preaputernic să mori înaintea lor.

Ministrul Tăriceanu
în consens cu... ienăchită Văcărescu
f

Într-o grădină, lângă-o tulpină
Crește o floare ca o... Sulfină.
S-o tai (la remaniere) mi-e frică Fiindcă Băsescu
iar o ridică.

Lui A. Videanu, capitalist fără., capitală

Capital ai peste poate
- Marmora e a ta fală -
Știi să dai viclean din coate, însă nu și-n...
capitală.

Unei traseiste:

Iubito-n seara asta eu
Sunt de servici la Pesedeu!
- Iubite, tu te scuzi mereu
Când eu am tură pe... traseu.

Lui Gigi Becali, controversatul

Gigi Becali e un sfânt:
Când generos, când de ocară;
La alții prostia e povară
Pe care inși ca el n-o simt.

Politicienilorhunedorenicu doctorat... luat

Cu doctorat să fii, se pare

**De toate despre
(ne)toți**

**Că banul e mai important -
Dovadă prea convingătoare
Că dintr-un prost ajungi savant.**

L ui Cocosmin, inițiatorul proiectului,, L upa ”

**Stimați colegi, cer remunerariu
Pentru proiectul „Lupanariu”;
Rog să votați, că doar se știe
Că-i cea mai veche meserie.
Nea Văcăroiu sare-n sus:
- De s-a deschis și eu m-am dus!**

Cosmin și balaoacheșă

**- „Ești proaspătă?” - „Domnul mă ție! De-un ceas
ti-am dat-o numai tie; De-aseară pot să jur, de
vreți, Au fost vreo... cinșpe turcaleți.**

Ghiciți omui politic:

**1. Are minte: bob de linte, însă-i vicepreședinte.
De mărire amator
Și fruntaș conservator.**

**2. Are limfă-n loc de sânge Și când râde crezi că
plânge; Mahăr mare-n Pesedeu... Ghicești tu sau
îți spun eu?**

**3. Nume de apă de zici Nu mai trebuie să ghiciți;
Nume de ținut de spui, Dai de tipul „Uite-I, Nu-i”,
Migrator de la PD-u Care-n proasta Hunedoară
Câștigă a treia oară.
Un mitică sau un itic De-I ghicești, ai spirit critic!**

**4. Castrator de câini și vite: Și-n biserică te
minte.
Are nume de țigan, Lăcomie de oltean,**

**Poză faină... la closet, însă-i maro baronet.
(De-ai ghicit ești tip deștept)...**

**5. Colonel terist și prost Cât țin zilele de post;
Moldovean, mâncău de dude Nice vede, nici aude;
Cu cultură de oier
A ajuns consilier;**

**De toate despre
(ne)toți**

**E mioros precum e mâța Și la șef le suge... țâța
(Senatorul, lingăvitul, l-a dat pâinea și cuțitul) -, îi
mai trebuie tichie.
(L-ai ghicit? Tot satu-l știe!)**

**6. Burduhan umflat cât dealul (ca poet e idealul);
Senator venit la Deva Mănâncă pâine cu... ceva.
A fost aici preferat
Căci se zice că ocupă Patru scaune-n Senat.
E un tip de mare fală Care, sigur, n-o să-i dea Lui
Năstase „socoteală”.**

Ghici ghicitoarea mea

**1. Insul ăsta-i prost ca zidul — însă și-a schimbat
partidul; Luptător călit în stradă
Și-n luptele „la grămadă”; Dă cu gura, nu cu sapa
Și, în Vale,... trage apa; Tăuraș plăcut de fete,
Jucător de castravete.**

**4. factor poluant cândva, Astăzi este cineva;
Dintr-o criză, dintr-o toană Cum ajunse Mircea
Geoană. Vai, da ce-ngâmfat mai e! Parcă-i Bobu la
C.C.**

(Ca țiganul cu tichia Și ozonul cu Mintia)

**2. Regățean, venit mai an De prin satul lui Răican;
Bătăios cum fuse Popa, Cu primarii, hopa-tropa
face horă și desface. Suntem blestemați și pace Să
răbdăm precum orbeții, Să ne conducă sudeții.**

**4. Pesedist și aperist, Cu mutră de tractorist,
Trage sforile, de zor, în partidul hoților.
Nu-i din Iași, nici din Buhuși, Dar ne-am săturat
de... ruși.**

Ghici ghicitoarea mea!

**1. Are numele de domn (domnitor) Da-i mai prost
decât un pom;
E titlul unui roman
Important, sadovenean; Sec... curist de paravan Și
pupilă de rudean, înrăit în pâra. Basta! își reclamă
și nevasta.
(De ghicești, deștept mai ești!)**

2. E fălos cum nu-i niciunul: Se crede Călin

De toate despre (ne)toți

**Nebunul; Cu căpșorul cum e fonta — Aretiz un...
Victor Ponta; Cu capul pe sus se plimbă, Când
vorbește, cade-n limbă, îi mai trebuie tichie.
(L-ai ghicit? Tot natu-l știe!)**

Unui moldovean din secolul XX

**Când văzuse avionul Săgetând pe cer văzduhul,
Moldoveanul se-ntrebase: Oare unde are cuibul?**

Elenei Ceaușescu, cu prilejul vizitei în Japonia

întrebat: ea nu vorbește,

Că-i savantă pregătită...?

Ceaușescu-a dat răspunsul:

Știți, soția mea evită.

Politiei
f

Ieri, la balul cu pricină

A fost și Poliția;

Nu ne miră că regină

A ieșit... Corupția.

Unui primar

— Să nu-i fie de deochi,

Să-l apuce toate cele!

Primarele face gropi iară noi cădem în ele.

Unui primar

N-a citit prea multe cărți...

Prin străini își poartă veacul,

Când se-ntoarce face părți

Și-și împarte cozonacul.

Sfatul a vocalului

**Să nu vorbești despre tezaur Chiar de te-ndeamnă
toți Ionii!**

- Știu că tăcerea e de aur Și că de aur sunt cosonii.

**De toate despre
(ne)toți**

Unui ziarist dificil

**- La conferințe-l fac uitat Fiindcă am motiv concret:
Simplă prezența lui în sală Preface vinul în otet.**

Dorință

**De va să plec să vă gândiți la mine; Precum se știe
sunt înnotător... Și în rahat înot, să-mi fie bine Când
mă înfrupt din... bunul tuturor.**

Unui ajuns:

**Mai ieri îl învățam s-arunce zarul Și îi eram prieten
întrutotul;
De când e plin în fața lui paharul îmi dă cu tifla
zilnic... idiotul.**

Povara societății:
f

**Tot către cimitir se duc pensionarii, Și tot mai sus
țintesc parlamentarii.
De se-ntâlnesc pe drum, le-arată calea: — Ati trăit
destul; de-acuma... valea!**

Lui Ghe. Barbu, ministru AS

**Când semnezi la polițai
Pensii mari, de mii și mii,
Mă gândesc: Bine că mă-ta
N-a avut și alți copii.**

Unei parlamentare de trei parai

**Poți vorbi, soro, cât vrei!
Nu vei fi aplaudată,
Căci confrății știu și ei:
Ești și proastă, ești și beată.**

Lui Bănescu, apropos de Stolo

**Priveam la !acrima-ți duios Cum strălucea în ape
vii, Deși știam că vrei un os Cu dalde aste
jmecherii.**

Mo na Muscă și Lustrația

**A căzut pe ea năpasta
Și norocul s-a surpat Fiindcă Mona a uitat
Cum că-ntotdeauna musca Te va duce la c...t.**

Unui președinte pilangiu

**Pun și eu o întrebare
Al cărui răspuns îmi scapă:
El, matrozul oarecare,
Mai bea uneori și apă?**

Vești de ia Cotroceni

**Avem de la Cotroceni vești: Bănescu tot mai des
beșește; Când un ochi plânge, altul râde Și uite-așa
ne păcălește.**

**De toate despre
(ne)toți**

Amiciția Băsescu – Stolo

— Cu Stolojan sunteți amic, Așa cum se credea mai an?

— Acum sunt mare, el e mic, L-am folosit drept cal troian.

Han — Tătarul

**Neam de cuman sau de tătar,
Pirat ceacâr, matroz de pește,
După o pândă la hotar
Ocupă țara... tătăraște.**

Elena din Cotroceni

**Cum știm, Elena cea troiană
A dus cetatea la peire;
Elena Udrea, dintr-o toană,
La Cotroceni țesuse fire
De intrigă, încât Traian
O confundă cu... Marijan.
Geaba clănțării latră-n cor:
Ce are el, dușmanii vor!**

Poporul își merită conducătorul

**Traian Băsescu, președinte, îndrugă vrute și
nevrute,
Ne ia de-aproasta și ne minte, Ne-nbrobodește
și... ne pute.**

„Pinistei” Lavinia

**Când e vorba de bârfe și taclale Cobor în lad și
chiarîn Cer mă urc, Mă-nchin ia gușa chelboșiii
sale Sau dau dinrși, iată, mă descurc.**

Gaboritei Irinel
9

**De toate despre
(ne)toți**

**M-am cununat cu tata mare în minunata noastră
eră - în loc de sex consum mâncare în căsnicia-mi
efemeră;**

**Buric și țâțe; supersex probat
La bara de stripteuze, nu la pat.**

Lui Mă dă, pretins idoi ai rromilor

**Ciupindu-și strunele mereu
- Parcă-l ațâță hetaira -
Mădă se crede chiar Orfeu...
Păcat că e rromită lira.**

Lui Băsescu, amator de șampanie

îmi puneam o întrebare -

**Azi răspunsul nu-mi mai scapă:
De ce merge el la mare Când la mare-i... numai
apă?**

Unui funcționar de primărie

**Vine fix la ora șapte,
Fix la trei a și plecat; între cele două fapte
Conțopistul s-a... semnat.**

iî-S» !' 1 Vi .;s.

**Monica Macovei, mâna prelungită a
lui 'F**

Valori răsturnate

Pe românescul nostru plai Valorile sunt
inversate: Trăiesc românii în bordeie,
Şătresc ȝiganiî în palate.

De-a-ndoaselea

În ȝara asta jefuită
Toate de-a-ndoaselea se fac: Mănâncă
Gheorghe mămligă, Haleşte romul
cozonac.

Ciuleandra a la Mădălin

Mă-dă-lin e rândul tău Să ajungi la Cotroceni
Când din rău tot în mai rău: Două paie, trei
coceni...

**De toate despre
(ne)toți**

Prognoză

**Un secol, și ne vom corci Luând în
glumă veresia;
Această țară s-o numi
Regatul Cioabărromania**

Președinți de țară

**Șatra din Transnistria-i venită:
Doi președinți au fost țigani, Nu vor
mai trece prea mulți ani Și nația e
țigănită.**

Primenire de neam

**În Spania se duc românit -
Aici se înmulțesc țiganii,
Iar mâine în mănăstirul Câmp al Pâinii
Vorfi doar rromii și... afganii.**

Diversiune pesedistă

**Văzând că li se duse vestea Hoților
ce le-au făcut, Iar DNA știind
povestea, Declară: Bunurile-
acestea Sunt „tamarisme” de-
mprumut.**

Regalitatea rromilor

Râde-n drum o ciumăfaie: D'astea nu s-au mai văzut - Tata, tuci, mama, tigaie, Iar ei regi mi s-au făcut.

Lui Traian (Paris) și Elenei (T)

O-ntrebă o vânzătoare

La un stand: — Să-mi spui curat Ce ai, fă, între picioare De-i Traian amorezat?!

Lui Gigibe, analfabetul Biblioteca, tristă foarte,
**Șopti din dosul unui geam: Ce bine că nu știe
carte, Altfel de cine mai râdeam?**

Ascensiunea Elenei Udrea

**Ca Morgana depărtării, Ca un fulger, ca un strop
A ieșit din spuma mării Și-a căzut... la primul
stop.**

Lui Adrian Năstase, scribul

**Citind recenta-i cârtică Am priceput ușor de tot
Că-i e Tamara mătușica, Iar el un sărăntoc
nepot.**

**De toate despre
(ne)toți**

Lui Ion Iiiescu, proletarul

**Văcăroiule, tovarăși, vă întreb încă o dată De ce-
mi dați ș-acum târcoale?
Mă jur, am inima curată
Și buzunarele-mi sunt goale!**

Epitaf pentru Văcăroi

**Luați aminte: sub pietroi Zace uitat un văcăroi;
Purtați în geantă usturoi Că s-ar putea să fiu...
moro!**

Lui Victor Vaida, pesedistul

**Vai... da cum dispar ciumeții! în ritm cu cota de
sondaj...
Până mai ieri roiau „băieții”, Azi s-au cărat fără
bagaj.**

Rudenilor

**Hămesiți, strângeați averea,
Fiindcă voi dețineți topul;
Iar dacă ați pierdut puterea
Ziceți: După noi, potopul!**

Unui deputat de ia minorități minoritare **Prea se-
nchipuia un lorga Sugând pipa Ghe. Firtsak...
Lustrat, el nu mai are voga, Că fuse prins cu
mâța-n sac!**

Unui deputat trase ist
**Cu tupeu și-alege prada,
Chiar recent a dat dovada Schimbând un catâr c-
un cal - E și hienă și șacal (sau, mai nou, e
liberal).**

Frundisme
**Că nu am țară, se-nțelege!
N-avură nici strămoșii huni;
Voi avea când toți românii
Se vor duce la... căpșuni.**

**Trei nume am avut cândva,
Doar de curând sunt Ghyorghi Frunda. Strămoșii
mei, zice-o poveste, S-au ovreit la ladapeste.**

**De-o să mă spânzur, caut spin Și nu un
blestemat smochin; În lad plecând, să-mi fie
bine, lau trei români iobagi cu mine.**

**De toate despre
(ne)toți**

**Că n-am fost grof și nici secui E un secret, care
vi-l spui:**

**Eram român și fain fecior Și-am ajuns coadă de
topor.**

**La propriu și la figurat Pădurile le-am defrișat;
încălecai, ca Horthy, calul, Aștept, plocon, taman
Ardealul.**

Ticudumitrisme

Lupta pentru CN-Au:

**Hai de-a mijă să-ți fac bau... Ce mi-i Ticu, ce mi-i
Turi?... Tot un fel de Pișta Ghiury...**

Conservatorilor

**Nu se mai spune „ce mai zici”, Nu se răspunde
„ce vorbești!” Acum se-ntreabă-ntre amici: Mai
voiculești, mai voiculești?**

Lui Ionescu Quintus **Mergând mereu la chintă
spartă în Parlament, după-nvoială, S-a spart
ulcioru-odat și-odată Și a făcut chintă... roială.**

Unui deputat hunedorean atins de iustrație **M-ai
ciripit pe ungurește, în limba idiș m-ai turnat;
Am pătimit pe românește, iar tu ajunseși
deputat.**

De of și inimă rea
**Doamne, la dușmanul meu
Dă-i tot bine, nu-i da rău:
Să-îfie deplină hazna, la-i Harghita și Covasna!**

Î/7 CV7; autoporedit Tribunalul
**Când îl auzi vorbind de țară
Pare român fără cusur, în fond, iubirea lui e
clară: îl doare-n ...r!**

Lui A. P, senator de pe traseu
**Luat cu ho la Hunedoara,
Dormind adesea în Senat, Tribunalul iar colindă
țara Pentru-un loc de deputat.**

Tinerilor politicieni Ponta, Coriățeanu, Gușe... S-
**au ivit pe marea scenă la, colo, niște puțoi,
Sărind capra mult prea mare:
Cucurigu, hop și noi!**

5

Pamflete de-a greața politică

Ministra Justiției născând reforma

Doamne, ce neam prost suntem!

De când ne știm și ne exprimăm felul prin ziceri și proverbe, găsim scuze pentru năravurile și greșelile noastre sau dăm vina pe alții. Ciobanul din Miorița, eroii lu Slavici sau Rebreanuîși justifică jalnic sălbăticiunile zicând: „Ce să fac eu dacă așa a vrut Dumnezeu?!” Mai nou, pentru toate nenorocirile care ni se întâmplă, și sunt tot mai multe, dăm vina pe Guvern și pe politicieni. Aceștia sunt de vină că se prăvălesc dealurile, că de vreo două ori pe an ne acoperă apele, că dacă nu-s puhoaie, sigur e secetă, că se înmulțesc semnele de Apocalipsă. Parcă te poți împotrivi Cerurilor?!, zice românul mai școlit. Noi, noi nu avem nici o vină. Nu! Rușii, americanii, chinezii, arabi ne-au așezat satele în vadul apelor, în calea torentelor; din pricina altora, care ne-au exploatat pe vremea lui Pazvanti, încropim, în mileniul III, bodeie, case din chirpici taman acolo unde mai an altele fură luate de ape sau înghițite de pământ. Bașca viloaiele răsărite tot în cale de vaduri și torente, fără aprobări ori măsuri de precauție, ca pe Râu Mare, Rușor, Valea Orăștiei, a Căoiului sau Leșnicului, cu zicerea trântorului ori a nesimțitului: „Las’ că vine Statul și ne despăgubește!” Statul sunt eu, tu, noi toți, care zilnic băgăm mâinile în propriile buzunare, tot mai sărace, ca să-i despăgubim

pe ei. Unde mai pui că românul e oț?! Ca în Banat sau la Zdrapți, lângă Brad. Dă statul lui baci Ion ori liței Florica bani și materiale

pentru o casă; el, oțul, face viloi; vine Guvernul cu fonduri pentru drumuri sau poduri; peste noapte se transformă în alei a la Corbeanca, iar podul: uite-l, nu-i! Mi-e greață, mi-e lehamite să văd bocitoare de profesie, date pe post (de televiziune, nu de mâncare), lălăindu-se la venirea maimarilor de parcă Guvernul a rupt baierile cerurilor sau noi le-am așezat încropirile pe buze de râpe. Să vină guvernul, să vină Băsescu, de mâine-poimâine să vină Europa care trimite Dunărea peste noi și tulbură, prin războaie, natura. Terifiante nu sunt imaginile cu natura ieșită din rosturi, ci acelea cu bieții militari, pompieri etc care muncesc ca robii faraonului în vreme ce „sinistrații” bocesc și strigă: să vină Guvernul, să vină politicienii, că d’aia i-am votat!

Toată grețoșenia asta este exprimată sintetic într-un banc (aici nimeni nu ne întrece). Ion îl vizitează pe Marin, plecat de trei ani ca muncitor constructor în Germania. „ - Măi, Marine, căsoaia asta e a ta?! Păi, cum! Am făcut-o cu mâinile mele. într-un an fundația, în altul parterul, mai apoi etajul. - Din ce?” Din materiale de construcții. Vezi tu podul ăla?” „-îl văd!” -Ei, bine, eu l-am făcut: opt saci de ciment, la pod, patru la mine și tot așa!

Trece un an și vine Marin în vizită la Ion. Se crucește și nu se dumirește: în loc de cula gorjană, ditai viloiul. - Măi, Ioane, cum, mă, așa, într-un an? — Chestia cu podul... — Care pod, că nu-l văd?! — Păi, nici nu e. Ce, sunt mai prost ca tine! Opt saci la mine, opt la nevastă-mea...”

Din asemenea practici s-a născut o categorie de inși îmbogățiți peste noapte, ca parlamentarii, notarii sau avocații, slujbașii inspectoratelor de control în construcții. N-aude, na vede! Cum nici ei nu sunt, deocamdată, văzuți de poliție, parchet, autoritățile

abilitate (care mai întâi ar trebui să fie re-abilitate).

**Neam prost, de bocitoare și defetiști. Cu apucături
și năravuri de ev mediu și șatră. încât îți vine să
răstălmăcești**

un emoționant marș al întregirii, zicând: „Treceți, batalioane - ardelene Carpații / Pe cei din Regat să-i civilizăm...!”

Dacă aș fi întrebat care trebuie să fie prioritatea preoților români, ca datorie față de neam și turma păstorită, aș răspunde prompt: Să-și oblige enoriașii să se spele, să poarte rufe curate măcar la biserică, să nu mai stea cu mâna întinsă și să se apuce de lucru. Țara văzută la televizor e o Gana sau o Guiana, o rușine pentru un neam care, în numai cincizeci de ani, s-a țigănit. O imensă șatră!

**PARTIDELE DE DREAPTA „DÂND MÂNA” CU
GIGI BECALI**

*Calibanismul românesc, învățăturile biblice și
căderea în istorie*

Să fie, oare, numai la noi, vârsta a patra vârsta decreștirii și re-copilării, când prin alte țări e vârsta senectuții și a înțelepțirii ?! Să fi pus la cale inși ca Iliescu și Văcăroiu, Voican, Sergiu Nicolaescu un program diabolic în urma căruia să fie urâți și vânați, pentru „soluția finală”, bătrânii, într-o țară devenită lagăr precum în povestea despre „funia de nisip”? Să fie bătrânețea o povară și o boală atât de urâtă încât nici percepțe biblice precum „iubește pe tatăl și pe mama ta” să nu mai aibe ecou? Sau să fi fost devenit țara un uriaș ospiciu cu idioții afară și înțelepții înăuntru ?

Nu știm ce păcate de neiertat a săvârșit acest popor pentru ca după 45 de ani de comunism ghiorghiu-ceaușist să mai trăim 16 ani de neocomunism Iliescian. Cineva, aici, pe pământ, și cineva, acolo, în ceruri, nu ne iartă. E drept că am avut un președinte care, prin televiziune, în fața țării, s-a declarat ateu (adică păgân), dar cu ce am păcătuit eu, tu, noi, voi, copiii mințiți și ademeniți cu com și lapte, ca în vreme de război, bătrânii intelectuali ajunși cerșetori, generații de muncitori care patru decenii au trăit ca ocnașii pentru ca astăzi să moară cu zile la porțile spitalelor, în aziluri mizere și la cozile diabolice numite eufemistic ale compensațiilor?!

Domnule Iliescu, domnule Văcăroiu, d-le Năstase, domnilor talibani dintr-un parlamentai nerușinării, care

ține locul Circului de Stat, când vă văd la televizor mă bântuie fantomele și mi se umple casa de mirosul strigoilor veniți dintr-un timp revolut, de aiurea, dar nu de la noi. Am ajuns până acolo că revin la lecturi din operele lui Maltus și Darwin ca să-mi dau seama dacă nu cumva d-alde Iliescu, Văcăroiu, Solcanu, Hrebenciuc, Cozmâncă sunt produșii unei bizare mutații genetice, la intervenția unor extraterestre, ori chiar noi, din obidiență, din slugărnicie, din lehamite am făcut, din patru în patru ani, selecția, imitând câinele lui Pavlov.

început trist de noiembrie. Pe băncuța din fața blocului discută trei jalnici bătrânei îmbrăcați bizar în hainele morților din Apus. „Din iarna asta nu mai ieșim!” zice unul, hârâind o tuse de cimitir bacovian. „O să aibe grijă Guvernul... Ieșim cu picioare înainte”. Intru în vorbă:,, Da’ la vot mergeți ” „Păi, da!” „Și cu cine votați ?” „Cu el, că ne-am obișnuit!

Frundo fără țară

A mai existat în istorie un blestemat, cu pretenții de rege în Anglitteria, Ioan Fără Țară, lată că, după secole, el sa reîntrupat în ungurașul fudul Frundo Fără Țară, dar și fără obraz. Insul este corcitură de român și ungur, nimic mai periculos decât corciturile, inclusiv printre „canine”, și decât cozile de topor.

Răsfățatul parlamentului (pârlimentului) și răsfățatul tuturor guvernărilor e trimis de România, pe speșele noastre, să comploteze și să denigreze țara la Parlamentul Europei. Soi de Horty baci și de Laslo Tokes, mâncător de bună pâine românească și tăietor de păduri, nu se sfiește să afirme că el nu reprezintă România. Probabil că reprezintă Laponia, Siberia Tundrelor, de unde se trage, ca fălos văr cu renii și eschimoșii. Ori, mai știi!?, din pierduta Atlantidă. Ăst timp foștii lui tovarăși de guvernări și potlogării, pesediștii, tac mâlc, liberalii, ca întotdeauna, fac compromisul, ba tace chiar Vădim, de când s-a botezat în Apa Iordanului și a aflat că din evreii cazari de la Volga se trage nobilimea maghiară, cu regii și grofii ei, mai vechi și mai noi. Joacă anticeardașul pe melodie funebră și estompată conservatorii. În vreme ce Ghorg, Georgehe, Ghiury sau cum s-o mai fi chemând se ocupă de reabilitare criminalilor de război unguri din Ardealul de Nord, încurajează implantarea pe pământ

românesc a statuilor și busturilor criminalilor, ce zic, criminali?, călăilor de teapa celor ce au vărsat pâraie de sânge și au săpat gropi comune pentru români și evrei la Ip, Trăzne, Sărmaș, Moisei.

I-ați observat pe șogorii (era să zic bozgorii, pardon) din Parlament și Guvern? Fiecare se crede un Attila, un stăpân la noi acasă, un fuher descins din rasa ariană (mongolo-siberiană?). Cel mai dureros este că în aceste instituții ne pocesc limba. Vor, cu tupeu de migrator, restituieri, moșii, păduri, clădiri, vor instituții, vor Transilvania. Lor, li se adaugă un pretins fost rege, care cincizeci de ani a fost tot un Mihai Fără Țară, ce își uitase, de nemțălău ce era, țara, ca acum, în urma altoirii pe dud, să pohtască pohta ce-a pohtit-o... Horty.

Dați-le, scârbavnici politicieni, dați-le totul, că și așa noi vom migra în Spania!

Lehamitea și greața

În DEX „lehamitea” este starea de oboseală bolnăvicioasă, de plictiseală, dezgust și silă față de cineva, față de ceva. Astăzi, la noi, de politică și politicieni. Cuvântul este prolific și a reușit (într-o țară și cu un neam ca al nostru nu era greu) să-și creeze familie de cuvinte : a lehai (a vorbi mult și fără rost), a te lehameti (scârbi), lehău (om mincinos și flecar) etc.

Greața este definită ca o senzație neplăcută, însoțită uneori de vărsături, ca reacție la diverși agenți: sentiment de dezgust, de scârbă, de silă față de cineva sau ceva.

Amândoi termenii definesc starea de reacție a românilor față de politică și politicieni. Mărturisesc că trăiesc ambele stări, adică și lehamitea și greața, când

văd la tribuna Parlamentului inși care de 15 ani trăiesc ca niște viermi pe hoitul țării, precum Iliescu, Văcăroiu, Hrebenciuc, Solcanu, Stănoaia, Băsescu, Boiangioaica, Păunescu, Vădim etc.; la televiziune, scârbe precum Mădălin, Teo, Mihaela Tatu și Tatulici, iar în județ, perindându-se pe la tribune ori festivități cu chiolhanuri, parlamentari precum băgărețul de la minoritatea care nu există, tupeistul de la Hațeg, emanațiile miticismului de capitală, Rușanu și Păunescu, reprezentanți ai burghezo-golănimii despre care, până la alegeri, în afară de procuratură și poliție, nimeni nu știa că există.

Leac pentru cele două stări și reacții nu cred că mai avem. Rana, alimentată cu mizerie de regimurile Iliescu, Constantinescu, Băsescu, a dat în cangrenă generalizată: răul, în formele lui abjecte, ne macină ca un cancer. Zilnic ne punem poalele-n cap, acasă ori la Strasbourg; umblăm prin Europa ca migratorii din mileniul migrațiilor, ca hoții, ca hămesiți!, ca nerușinații; ucidem sfinții altora sau inventăm răpiri și celule de criză.

O soluție tot ar mai fi, numai că, la fel ca Eminescu în „Scrisoarea HI”, va trebui s-o căutăm în istorie, invocând domnitorul care aplica pedepse de lungă ținere de minte: „Cum nu vii tu, Țepeș, Doamne,/ Ca punând mâna pe ei/, Să-i împărți în două cete: în smintiți și în mișei/ Și în două temniți large cu de-a sila să-i aduni,/ Să dai foc la pușcărie și la casa de nebuni!”

Ar mai fi două soluții radicale: 1. Celor ce s-au perindat prin guvernele și parlamentele postdecembriste să li se interzică 20 de ani să participe la viața politică; 2. Toți aceștia să fie însemnați pe frunte cu un simbol al rușinii. Să o facem până nu e prea târziu. Deja această cloacă, această amestecătură de dejeții, pute de trăznește, dar se crede genială și de neînlocuit. La cazanele cu smoală cu ei!, ar zice șugubățul care l-a creat pe Ivan Turbincă.

Ca în Evu! Mediu s-au înmulţit şarlatanii...

De câţiva ani nu mai dau pomană, şfanţ, nici să ştiu că rămân sub blesteme. S-au înmulţit, ca o plagă, şarlatanii. în sutane de călugări, de călugăriţe, de preoţi, chiar. Retardaţii, şuii, şozii satelor şi ai oraşelor, refuzaţi! familiilor, marginaţizaţii pe motive psihice, în loc să se trateze, să se interneze în spitale psihiatrice, se călugăresc, unii, mai cu dare de mână, se popesc, găsesc grote şi peşteri în zone cu populaţie izolată şi precar culturalizată, apoi să te ţii: minuni în serie, icoane plângătoare, oloage mergătoare, oarbe văzătoare şi curve de drumul mare. Ce s-a petrecut la Vasluiul rămas în plin ev mediu nu ar trebui să ne mire: am avut şi noi la Roşcani. Un ins cu patru clase, şoldovean minerit la Brad, scrie recent o carte de revelaţii: a tăiat un pom şi a văzut un om; un şarmant preot din Deva, care a pus mâna pe biserica greco-catolică, precum un vajnic revoluţionar cu patalama, proclamă, sub blestem: cine nu votează cu pedesereul votează cu anticristul! La toate vadurile şi lângă toate gardurile apare câte un Petrache Lupu. Oameni buni! Aceasta reflectă starea de disperare a unei naţii care nu mai are nădejde decât în Dumnezeu şi în şarlataneşti minciuni. în Evul Mediu întunecat, cu vrăjitoare, inchizitori şi arderi pe rug, s-a petrecut ce se

petrece acum în România. Mă mir că la Prislop (și, pentru mirarea mea, toată lauda), nu curge pe pârâu, la momente de pelerinaj, sângele abatorului de la Hațeg, și că, din cei vreo 20 de preoți ai Devei, careîși dispută harul minunilor, niciunul nu îl poate întrece pe cel care, de la balconul Revoluției a decretat: „Afară cu Oltenii din Țară!” Ca ins nu prea dus pe la biserică îi dau dreptate: „Părinte, oltencele nu e prea bune?”

*Mu lți preoți ortodocși, șarlatani notorii, trăiesc în pi
în ev mediu întunecat*

Sunt conștient de gravitatea, de responsabilitatea acestui titlu de pamflet-filipic, pe care, dacă l-ar fi scris celebrul Demostene, duhovnicul lui Ceaușescu, Teoctist, împreună cu tagma de ierarhi și popi arfi trebuit să-și facă mia culpa.. Recent, mai exact, sâmbătă 9 iulie, un popă titrat și universitar, în dialog direct cu Tatulici (de data asta admirabil) și cu enoriașii, încerca să ne convingă că a revenit timpul inchiziției, a exorcismului și arderii pe ruguri. Un ins ca acesta e inamic public, tot atât de periculos precum Bivolaru, și trebuie ținut la... umbră. Dar nu numai el. La alegerile din anul 2000, un popă Mircea (nu primarul), numea din amvon pe toți votanții aparținând altor culte, care nu simpatizau cu P.S.D. —ul, anticriști. Același ins, șarmant și labil la sexul frumos, la Revoluție, se ucase pe balconul Prefecturii, pentru o propoziție: Afară cu oltenii din țară! Ce s-a petrecut la Vaslui ține de Siberia și Șamanism; iar justiția română, care cert nu a auzit de pleiada generației lui Voltaire, bâjbâie ca un complet de judecată tribal de pe Amazon.

Am fost unul dintre opozanții înverșunați ai cultelor neoprotestante în regimul trecut. îndoctrinat,

probabil. Nu mai sunt. Ceea ce fac baptiștii, penticostalii, exceptând vreo două secte, se numește egalitarism, măcar în biserică și în fața lui Dumnezeu, și recuperarea unor păcătoși notorii. Biserica

creștină și dogmatismul ei medieval, ortodox, iconoclast, pierde teren. Nu avem școli, românii locuiesc iar în canale și bordeie, iar bisericile construiesc, speculând statul politicianist cu prezența la vot și sentimentele românilor troglodiți, catedrale și biserici, fiecărei localități cât pentru trei comunități. La Deva, în 15 ani s-au construit vreo șapte biserici și nici o școală. Dimpotrivă, Liceul de Muzică și Artă Plastică sau Casa Corpului Didactic sunt, de vreo 25 de ani sunt șantiere în paragină.

Se ouă o rață cu ou având gălbenuș verde — semn de la Dumnezeu și sobor de preoți. Hai, că ne-am săturat de voi, inchizitori de gândire!

Hienele și hoitul țării

Până în '89 aveam un soi de hiene, care supraviețuiseră după război și se numeau ilegaliști. Ilegaliști ai Partidului Comunist interbelic, care făcuseră cine știe ce acte de ispravă, pentru care binemeritau de la țară: au vândut „Scânteia”, „au dat un drob de mălai și o cană cu apă comuniștilor din lagărul de la Târgu-Jiu, au adăpostit un „urmărit” sau au desfăcut picioarele pentru un tovarăș dospit, ieșit de la Doftana. Chiar și Deva, îmi amintesc, se procopsise cu o ilegalistă, tovarășa Bălan, ținută și scoasă la ocazii ca niște sfinte moaște. Aceste hiene s-au dus, prin moarte naturală, și le puteai număra pe degete în anul Revoluției și al Involuției. În locul lor au apărut altele, mai flămânde, mai băloase: hienele revoluției sau hienele lui Iliescu. Mai întâi, cu miile, pe soiuri și colonii de hiene amestecate cu șacali: de Timișoara, de București, de Sibiu, de Cluj, apoi de toată țara. Din mii, prin certificate furate, fasificate și chiar adevărate, apoi prin donații cu mărturii. El, viitorul revoluționar fusese prins de evenimente în pușcărie, însă altul mărturisea: „Să moară mama, mâncați-aș, domn Bogdan, domn Leon, Domn Firtzac, domn Bebe, domn Iosif..., a fost cu mine și am purificat apa otrăvită de teroriști.

Așa au apărut vajnicii revoluționari, mulți din

pleava societății, jurând cu mâna pe buzunarul nostru și ale țării că l-au înjurat (în gând) pe Ceaușescu, că au urât-o pe

-----(*POZITIVE*)----- ciudată -----

tovarășa, că s-a tras de curea cu Ion Popa, că au pătruns în sedii și s-au aghiasmat cu Wyski.

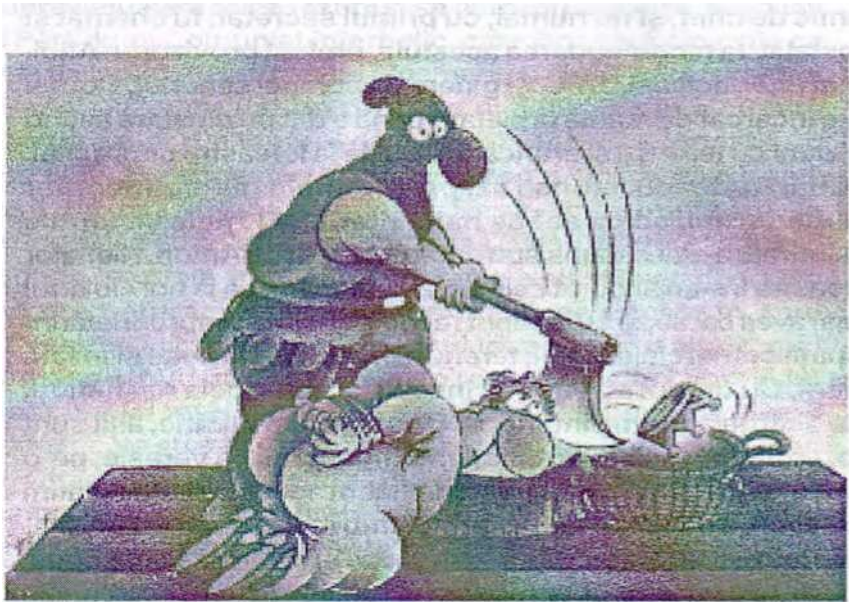
Iată, cititorule îngăduitor, câteva situații din județ: Gheorghe Firkzak, cercetător la muzeu, a fost prins de evenimente de serviciu la sediul județenei de partid; a pus stăpânire pe telefonul lui Ion Popa și a decretat: la mine e puterea; defunctul Leon, vajnic activist de partid, s-a întâmplat să fie de serviciu la primăria municipiului Deva, A spart magazia cu armament, a împărțit automate și nitamisan se făcu revoluționar, erou și viceprimar. Bogdan Poraicu, amic de chef, și nu numai, cu primul secretar, fu chemat și instalat, la recomandarea acestuia, prefect provizoriu. Altul, mai ditai, activist U.T.C. și ginere de colonel securist, Cornel s-a încărcat de mânie proletară până a dat pe dinafară având viziuni cu teroriști și aruncându-se de la fereastra unui spital. Mihai Rudeanu, ajunsă azi președintele revoluționarilor hunedoreni, adică șef de haita preriei, în zilele și nopțile tulburate a stat ascuns sub sutana părintelui Anton. Hienelor noastre li s-au alăturat cele de la Timișoara, că la noi ciolanul mai avea carne, și au început recompensări și împrumutări: spații comerciale, sedii, terenuri în buricul târgului și în fața gării. Cu timpul au căpătat încă un statut, acela de mafioți, de scârbe ale lumii interlope. Unii sunt la pușcărie, alții sunt la...primărie sau în deputăție, pe minciuni, pe veresie, pe-o bucată de hârtie. Iar noi plătim. Plătim această plagă, plătim cu zeci de milioane un „rege” tălâmb (care, după război, nea îndrumat strâmb), plătim patru iepe și un

**armăsar de dade, plătim odraslelor unor moșieri și
bancheri fugiți la vreme în străinătate cu destulă
agoniseală, ba, ne și dăm jos izmenele și ne punem poalele-
n cap, entuziasmați de fel de fel de prințișori, sămânță de
fanarioți, arnăuți, bastarzi ai casei regale.**

De ce? Până când? Șt'iînd cât rău au făcut în această țară acești rromani, brucani, voicani, președinți țigani ai căror părinți ne-au pus pe cap comunismul roșu, ca tot ei să binemerite că ne-au scăpat de el.

Ce aș face eu dacă o lună aș conduce cu puteri depline țara? în primul rând aș scăpa-o de hiene, de șacali, de câinii de prerie dați în jigodie, înghesuindu-i într-un țarc și obligându-i să mănânce până plesnesc. Până să vină moartea naturală, vai de biata țară!

*** »**

Soluție? încă-o revoluție!

*Perle scoase pe gura unui parlamentar
hunedorean sau,, Victima violului: limba
română”*

Insul, prost școlit la liceul seral cu scutire de frecvență, venit vițel dintr-un sat mureșan și ajuns bou la oraș hunedorean, s-a aburcat precum cocoșul pe gunoi, a vânturat creasta, a învolburat penajul, și a strigat: „cucurigu, pesedeu/ ia, priviți, ce mându-s eu”; a cocoșit câteva puicuțe prostuțe, însă, prin părinți, șefuțe, și, nitam, nisam a ajuns „prelementar” (așa pronunță preșcolitul). De zeci de ori, ca jurnalist i-am ascultat belicoase luări de cuvânt și de rudenească atitudine în ședințe sau emisiuni „telecomandate”. Așa, am notat o pronunție barbaro- bulească ca o tentativă de viol asupra limbii materne (incest, care va să zică!): „nu au fost... eradicate și iradiate mașinile”, „stranversăm o perioadă grea”, „nu avem prespectiva cadrelor”, „de toată frumușeața”, „eu sunt drotorand”, „să se studrieze problema”, „am luat bacloriatul”, și „sunt solvent de ginecologie (în loc de ecologie)”; „sunt tritat”, „nu suport pirostia” (în loc de prostia), „fac parte din parliment”, „am lucrat la perfectură...”

Să avem paciență (el ar adăuga: și răbdare). Insul e tânăr și omul cât trăiește tot învață (dacă nu trece prin școala ca rața pe apă și, prin Parlament, ca vodă prin lobodă). E drept că la unii, din pricina zestrei genetice, maturizarea vine la vârsta a treia, iar mintea... postmortem.

(porție) *cjudată*

*Bordeiaș, bordel, bordei sau
dezlegarea la pește*

Cei mai în vârstă își amintesc, desigur, șlagărul lăutăresc „Bordeiaș, bordei, bordei”, vechi de pe vremea lui Anton Pan. Cum, de la o vreme puiază cântăreți și guriste care intră cu picioarele murdare în folclorul românesc, de ce nu ar face-o și tinerii parlamentari de teapa lui cocosmin nisula care, trimis de către alegătorii hunedoreni în Parlament, în lipsă de altă ocupație (ce să fi învățat sau deprins insul la „Universalitatea de eco, gineco ? logie din Deva?) se televizează ca un Narcis îndrăgostit de sine în căutător de curve prin capitală, ca să repună în funcțiune o veche instituție: nu, nu bordeiul, ci bordelul. La bordei am revenit deja printr-un mare procent de persoane defavorizate care locuiesc în bordeie pe lângă gropile de gunoi și în buză de deal.

Mirarea e alta. Pe tânărul lider, abraș nevoie mare, l-au trimis în Marea Instituție (nu de prostituție) a țării, hunedoreni. Așa stând lucrurile, de ce nu te ocupi matale (ar zice un fonf sau un bălbăit) de fffoanfele și de cucurvele de pe DN 7, că d'aia ești defdefdefutatul nostru? Nu ?! Să ne mândrim și noi, hunedoreni, cucu ceva, cucur,cucurevele. Să avem și noi reresurse la bubugetul local și săsă crească numărul cetățenilor ocupați: unele cucurve, alții pepești. Că ți-a zis-o balaoacheșă blondă: pepeștii sunt în apă, domnule

-----® (*P^{oz} 1te*)- ciudată -----

dedefufutat!. „Noi știm că ești pluripotent, junele de bordeiele, dar nici chiar așa! Te-a făcut măta frumușel și să nu fii în stare să agăți matale ia, acolo, o șoldăniță de la porțile liceelor, unde așteaptă peștii noștri: fii de ștabi, mafioți, prinți ai lumii interlope ?! Nu cumva ai trecut, din greșeală, pe la salonul de chirurgie al marelui jugănitor, fost senator, și ai rămas fără, însă azi vrei musai o facere de bine (fără partea a doua a zicerii) traseistelor... fără pești. O nimeriși, gagiule: de mult timp s-a dat dezlegarea la pește.

*Repetat atentat
de viol asupra limbii române*

Responsabilul moral cu linia de centură și DN7, cunoscut și ca un ins incestuos în relația cu limba maternă, ins căruia îi place să se oglindească pe ecranul televizorului ca și miticului Narcis în apă, mai slobozi două turturele la o emisiune a Antenei 1 Deva: „Exista șansa de a nu se realiza (se referea la proiecte avantajoase)” și „există șansa de a pierde”. Asta nu la multă vreme după ce, curtea casei memoriale din Zarand, l-a tras pe roată pe Crișan și l-a iertat pe Cloșca. Cocosmin (file din poveste) recidivează, fiindcă pentru prelementari (în loc de parlamentari) și limba maternă e... grele, zicând: „Am avut șansa de a nu avea mișcări sociale”.

& (poziție) ciudată

Dicționarul Explicativ al Limbii Române denumesc „șansa” circumstanța favorabilă, posibilitatea de reușită, de succes, de noroc.

Mai zice fiul lui Narcis că „el a pus întrebarea <generic>”. Bine că nu a pus-o genetic sau ginecologic, dacă tot e certat cu paronimia (element al gramaticii care nu e tot una cu... parohia). Ascultă preșcolitul: generic înseamnă partea de început și sfârșit a unui film, ceva privitor la o categorie întreagă. În cazul Ni...la era vorba despre o situație unică. Mă întreb ce simte tânărul politician când se întâlnește cu George Pruteanu?!

& (poziție) ciudată

*Oficiali neșcoliți, reciclați,
dar, jenant, needucați*

în județul Hunedoara și nu numai, oficialitățile sunt certate cu protocolul. De unde să-l învețe când șefele (șefuți mai puțini) serviciilor de protocol sunt la acest capitol „tabula rasa” (ca bulă în rasă ar zice ei/ele). Când și unde se depun coroane, când și unde, jerbe și flori; când și ce se intonează (înregistrat de la famfară). (...) Te și miri că la Deva nu se pun manele!; cum se stă (poziția, nu doar opoziția); unde se cade sau unde nu se cade sobor de preoți (ăștia vin cu gașca și la dezvățuri); în ce ordine se depun coroane etc. Dacă tot școală n-aveți, măcar atâta puteți, aleșilor! Prefectul actual căpăcește starea de fapt: răscracănat și încruntat ca Gingis-Han, gata să se p-șe pe Europa.

Nihula pune mâna la inimă, de parcă ar fi și ar avea; Ionica, în ținută de șatră, Vaida, confundând inima cu stomacul, deh, proaspăt și flămând lider P.S.D.), un altul își pipăie portofelul.. .(poză de Ziua Imnului la Deva).

Mitică Dragomirîn bibliotecă

Un țigan pe tobogan

în Clonțtidianul Serbus, Bă! și în hârtia de clozet „Replica”, un țigan din clește și din ciocan, dat în cap pe tobogan și rămas cum este el: copia lui Parpanghel, trăitor în șatră proastă, mă mușcă de cur și coastă. L-am iertat de multe ori din respectul pentru ciori, adică pentru originea sa nobilă: prin tată e mujic rus, prin mamă, fiul ciurarului din Cioara (azi Siliștea), pe nume Tandaler, înnobilat cu nume de voievod de către marele botezător de halitori de mortăciuni, Ion Budai-Deleanu. Bunicul său fu căldărar și potcovar, mai târziu, gabor alămar. De aici mustața de hortist și statura de gurist. A, da, uitai să vă spun că, umblând Parpabghelul nostru pe la București, cu minciuni gazetărești, l-a conceput pe Adrian Copilu Minune, cu coițe de alune, iar acum, deh, țigănosul, își arată lumii osul.

Cum vă spusei, țiganul fudul ne mușcă de cur, fiindcă mai sus nu ajunge și ne invidiază petru părul alb la care prin zestre genetică seminția lui nu răzbește. Șătrarul, avorton cu aere de bulibașă, trăiește izolat, rar se apropie de colaboratori, fiindcă pute a șatră de trăznește, bașca zatorul de porc!). Convorbirea familială între Parpanghel-Ciocănel, cu fiesa, decurge ca în Țiganiada: „Tatăl: - Hando, Mando!” „ - Ha, ce vrei, tato?!” „Unde-i pipa de lulea/ Facu-mi aia-n gura ta?” „- Hauzi, mamă, cum îmi zice/ Da-i-aș „creața” să mi-o mănce!”

De când cu gripa aviară insul prosperă pe lângă locurile de incinerare și gropile de gunoi, dar preferă ciorile. Într-o zi, văzând o cioară luată la harță cu un porumbel pe statuia lui Deceba!, ar fi vrut să țină parte celei din sânjele lui și să zică „hai cioară”!; cum rumânii strigau „hai porumbelule”, arfi atras, prin culoare, atenția. Așa că s-a trezit strigând: „Nu te lăsa, tovarășa!”. Are semne distinctive: ochi negri cu vinișoare de sânge, gingii negre și palme albe, miros de sobol și vom reveni până când țiganul se va domoli.

**Zeeva Mumă
născându-l pe Băsescu**

„De-a proștii și cvardiștii”

Joc réinventât de Inspectoratul Județean de Poliție și de redactorul șef al publicațiilor „Replica”, „Servus Bă!” și „Să moară mama” (în curs de apariție), ins isteț de sub coteț, fiul barosului și al nicovalei, adică ciocanul.

Că, vorba ceea: „ Tot țiganul stă bine cu ciocanul”.

Curând polițiștii și ziariștii va să se joace „De-a nați-o ție, dă-mi-o mie, pe DN 7, „De-a șatra ca la tata”, „De-a 'tuți părinții”, că au mintea odihnită sau ei au minți istețe, ele, d’alea crețe.

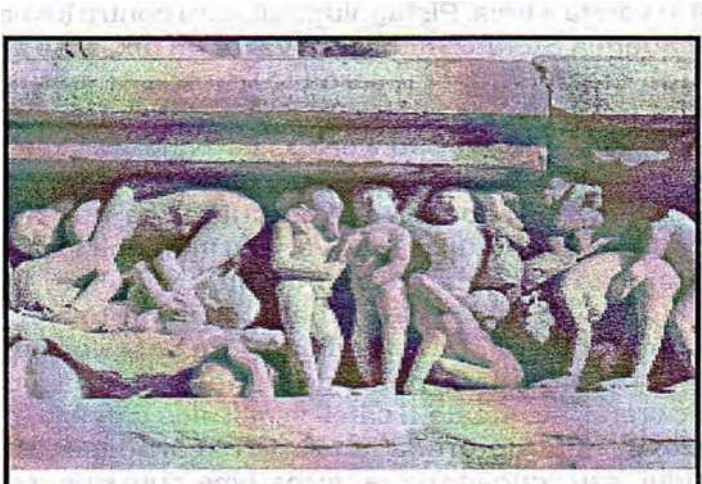
Bucurați-vă români și, mai cu seamă, voi, hunedoreni. Au dispărut hoții și mafiotii, nu mai sunt accidente pe șosele; nu tu crime, nu violuri. Polițiștii șomează. Ca să nu-și iese din mână, aleg o pădure, se maschează, ei în hoți, ele și ei (adică ciocăniții) în cvardiști. în frunte cu marele comandant sau chestor. De acum, hai, ghici! Ca în bancul cu șoarecele și pisica: „Dacă mă găsești, mă... Dacă nu, să știi că sunt după ușă”. Așa, mascații și mascatele, și-au servit... buca(tele), cine știe pe cine a prins. Destul să vă spun că la „demascare” puicuțele aveau penele jumulite (dar nurlii și pregătite să mai pună de plăcinte), iară ei, ca vai de ei: trei ciocane, doi tului. Se zice că și burlincul cânit, cu mustață de honved, avu parte de o demoazelă ori ori de-o mihaelă. Sub mască te poți da drept făt-frumos, mic la minte, tare-n os. (Vai, vai, vai și of o dată/ De-ai făcut neprotejată/ Nu mai mergi la măta fată!

Lăsând gluma la o parte, nu-i de răs, e de jale. Hoții își fac de cap, șoselele sunt câmpuri de război, lumea interlopă prosperă și sfidează, cozile la ghișeurile poliției sunt kilometrice, în vreme ce poliția, în frunte cu șefii ei, se joacă precum la grădiniță. Măcar de ni s-ar fi comunicat de către cei care au filmat cine pe care și care o are mai mare. Măine, poimăine Poliția Fără Treabă și ziariști trăzniți or să

O (*P^{oz}* 'V^e) ciudată

organizeze concurs de trotinete, de trântă, de călărire reciprocă, ca totul să se termine, bineînțeles, cu foc de tabără și tot tacâmul. Zice un poznaș cum că viitorul joc va fi „De-a spuma și bibanul”, apoi, „Hai, de-a mija, să-ți fac bau!”

Vai de noi! Vai de tine țară. Trăiască poliția cu ziaristele!

De-a hoții și cvardiștii la „Serbus, bă!

Bulădoreanu, publicație care îndeamnă la pedofilie prin poze semiporno cu școlărițe pe post de eve, condusă de un ins făcut la șapte luni, adică lepădat, cu trompă în loc de nas, încât poate ține pe ea trei neveste (dintre care doar una poate fi legală), mă acuză că aş avea păr alb și că sunt intrat în vârsta a treia. Piștaghiuristul, care pentru întâia dată la cacademia Ștefan Gheorgiu a văzut un pix, și se zice că l-a supt, crezând că-i macaroană, nu știe că părul alb e semnul nobleței, iar vârsta, (nu ar apuca-o!) e semn al înțelepciunii. Auzi colo! Sadoveanu sau Arghezi, Mircea Eliade sau Cioran nu s-au rușinat să scrie capodopere la vârsta a treia și la cea a senectuții! Norocul lor că nu l-au avut inchizitor pe avortatul de la Deva și au îndrăznit să trăiască și să creeze la peste șaizeci de ani. Nasolică, flegmă lepădată de un tuberculos, analfabet cu țărură și caiet, consumator de pâstaie de salcâm - pe post de ziaristă -, gălbejită și pistruiată, pozar de minore, libarcă a presei hunedorene, strunește-ți cățeei și mai ales cățelele, mereu lehuze, și fă-ți bio-grafia la rubrica scârboasă „Bârfele județului” sau ocupă-te de ce știi mai bine, cum singur declari într-un bulădorean de vinerea: lărgitul anusurilor și al vaginelor până devin teci pentru telefoane mobile.

Portret de cabotin și farsior

Trăiește într-un orășel din județul Hunedoara. De fapt mai mult navetează dintr-un orășel în altul, în căutare de chilipiruri. Procedura: Vai ce expresiv sunteți! N-ați vrea să vă mângălesc portretul?! El: N-ați vrea să vă fac o statuie? Are în

configurația feței ceva de țăp, animal în care uneori se întrupează diavolul. Pare frate geamăn cu Miluș ori avortonul acestuia. Se crede un Michelangelo al sculpturii, dar e un biet farsior. A bard uit lucrări simbolizate, alegorii izvorâte din complexe, patriofalii cu fecalii. Oportunist, lacom și lichea, pupă dosuri până primește comanda, apoi așteaptă, lasă timpul să treacă, atent la roza vânturilor. Așa, flacăra revoluției, ne mai fiind agreată, devine flacăra olimpică, iar zimbrul de la Hațeg, un biet vițeluș.

Egoist și zgârcit ca *Hagi Tudósé*, uită repede facerea de bine și mușcă la ocazie mâna care l-a hrănit, încât amintește versurile lui Vlahuță: „Din bucata mea de pâine/ Am hrănit un om și-un câine;/Câinele mă recunoaște,/ Omul nu mă mai cunoaște./ Și acum te-ntreb pe tine/ Care-i om și care-i câine?!” A odihnit vreo zece ani cu simbrie pe la cultură, întrebând an de an secretara, în ce perioadă a lucrat ca să știe când să ceară concediu. A dat în narcisism încât, când nu se poate ogTmdHn apă, se oglindește în propria urină. În memóriám bârfește oriunde și oricând are ocazia cei doi colegi de birou, cu care se întâlnea doar când venea după leafă. Se crede doxa, dar e un dox. Amușină afaceri ca un șori-car; lucrează la proiectul de grup statuar: „Boschetarii și aurolacii sau fiii lui Adam și Deva.”

Îl recunoști nu numai după figura de hărciog, ci după mârâitul de fierăstrău ruginit și mirosul de fabrică de oțet. Îl compătimești bănuind că a trecut pe la cabinetul lui Ciomu. Ratat conservat (ratat cu „T” nu cu „H”), se crede un exilat într-o lume optuză și fără gust artistic. Cândva l-am vorbit de bine, încât astăzi mi-i rușine.

**Cocosmin și Balauacheșă
de pe „Centură”**

I-au copto!

Se zice că subalternul mâniat și Burduful de Căcat (ziarist ștefangheorghist) pe „popă” s-au răzbunat. Cică îl găsiră beat: pe prefect l-au sesizat, ăsta a acționat și... Ion era drogat...

Popa, însă, n-a cedat (fiind binecuvântat cu smirnă și cu ulei de preasfântul Timotei). Prin urmare, la cultură, orice pui în beutură, că se cade, nu se cade, amiroase a „corpade” (poame pădurețe, în dialect moțesc). Măi Ionică, nu e bine,/ Popa fuse domn cu tine!/ Și vreo patru ani pe bune,/ Te-a ținut ca-n stațiune. Că nu ține la tărie, unul din rudeni, se știe ; după cât ai chiolhănit, nu prea ești îndreptățit-zice biblia și gata - să arunci primul cu piatra l?

(micropamflet cu cică și se zice)

15.000de specialiste

S-a întors vremea iui Ciorbea cu cei 15.000 de specialiști.

Cultură sau „tufoterapie?” : Ce-o mai fi, Dumnezeu știe!” Fufe sau fufițe (numai cur și țâțe) Au fost promovate în fruntea instituțiilor de cultură hunedorene. Unele, guriste, altele secretare (precum cea pusă de Bășu ministru la integrare): care nu știu ce-i uricul/ fără sintagma „buricul”. Auzi, colo, profesoară/ Și director, fără școală;/ Cacademic culturistă,/ Cum în țară nu „ezistă’7 C-a trecut, cum a putut,/ S-a rugat și s-a zbatut.../ Cam pe unde s-a ...” Hunedoara- i obligată/ Să se declare îndată/Zingara (patria țiganilor) din fosta Chină?/ Nu ei, noi suntem de vină.”

Alta mi s-a cam umflat/ (pregătită de ignat)/ Spune vrute și nevrute/ Ca acelea ne...bătute;/ O ... finuță directoare,/ Nu capul, ci-n craci o doare/ Și așa, județ montan/, Avem cultura Drăgan/Te întrebi și, cine știe? E cultură, —’i terapie? - Să le spui tu, Siminie,/ Dacă tot îți este datu/ De consilier la teatru!”

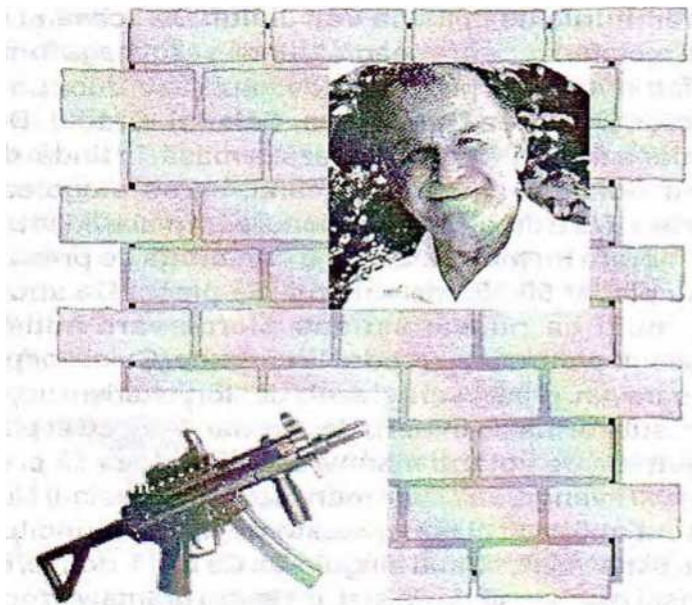
Bănescu și cei 15.000 de specialiști ai P.D.

Fata moşului şi fata babei

Tot mai răspicat este rostită într-un fei sau altul ideea că judeţul Hunedoara a fost şi este condamnat să trăiască din fărâmiturile de la masa Văii Jiului. De aceea şi este numită metaforic „gaura neagră”, unde se tot bagă fonduri, se tot fac investiţii şi programe, ca totul să se ducă pe Apa Sâmbetei. De aceea Hunedoara, Călanul, Bradul, Deva, chiar, par a fi slugile care se aşază la masă, în tindă, după ce s-au ridicat d-alde serafincenii, ca să ciugulească rămăşiţele. Nu e drept, iar fenomenul e tot mai evident. Zice cu îngrijorare un mai marele, la o conferinţă de presă: din Vale au plecat 50.000 de oameni. Să plece! De unde au venit, mulţi ca puşcăriaşi sau pierde-vară aduşi de Ceauşescu pentru tone record la cărbune. Cu ei vor pleca şi rele năravuri, printre care şi acela de “torţionarism naţional ciclic”, sub formă de mineriade. Da, dar, vezi, cu ei pleacă şi o mulţime de votanţi manevrabili, cu ideea că ei sunt „spuma şi avangarda clasei muncitoare!” Ei, asta-i! Numai că ei sunt mai mult clasă mâncătoare, decât muncitoare. „Valea, biata Vale”, se aud tânguierile. Ce biată, domle, când aici există o universitate de stat, un teatru dramatic, zone de agrement, în vreme ce municipiile amintite se tot jertfesc pentru Mama Vale, la, încercaţi minunea de a muta Valea în cel mai prosper judeţ al ţării. Într-un an, l-a dat gata. De ce, mă rog, cu mânie minerească, nu o preia guvernul, ca zonă atipică, şi să o înflorească prin eforturile şi cheltuielile tuturor, nu ale bieţilor hunedoreni. Iată o întrebare deloc retorică: unde au fost ca nivel de dezvoltare social-economică Alba Iulia şi judeţul Alba şi unde sunt acum, faţă de Deva şi judeţul Hunedoara. Başca ruşinea de a spune din ce judeţ eşti, ca să nu fii luat drept miner înarmat cu picamerul şi securea.

V(Poziție) ciudată

Știu, vor fi dintre aceia ce nu-mi vor da dreptate. Dar acesta e durerosul adevăr, pe care trebuie, în sfârșit, să-l cunoaștem sau să-l facem cunoscut. De unde și până când să tot fie județul „fata moșului, iar „Valea”, fata babei”?!

Tata minciunilor și revoluția

9te^{oz} } ciudată

Era câtp 'acisă avem anticipate

Astea mai lipseau. La tuse, junghiul. După inundații și scumpiri peste limita de suportabilitate a majorității românilor (în curând vom scrie a rrumânilor). În multe privințe Băsescu seamănă cu Ceaușescu: e însemnat de la natură (unul bâlbâit, altul chel și chior), are darul șamanic de a hipnotiza prostimea, știe că un neam ca acesta nu poate fi condus decât cu biciul, are intuiții primare de animal politic, are și partidul cel mai tare (rămas după devărsare), are vână de marinar și inimă de corsar (ce bine i-ar sta cu bulină neagră pe ochiul stâng), are curaj de haiduc (de n-o fi cumva și el, ca Iliescu și Năstase, neam de „jamaica” sau erou din „Răzvan și Vidra), are timp pentru trei aventurieri prin Irak, în vreme ce țara e sub ape. Ce mai?! țara piere și chelbosul se piaptănă!

*MUGUR ISĂRESCU
ALIMENTÂND BUGETUL*

9te^{ozi} } ciudată

**Gigi Becali
conducându-și
adeptii către Țara
Făgăduinței,
confundată cu...**

Tebea »

S(portofeiui) sau „Rușine, rușine, rușine!”

Gigi Becali e minunea acestui început de secol: desparte sau oprește apele, îl înviază pe Petrache Lupu ca Iisus pe Lazăr, îl învață pe Creator fotbal, îl ispitește diavolește pe președintele țării să se dedea la alcool; Iisus a înmiiit peștii, el, oile; în Babilon, trimisul Domnului a amestecat limbile; noul arhanghel le strică; Un sinod al Bisericii Creștine a recunoscut patru evanghelii; un viitor sinod, ce va să se țină într-una din ctitoriile machidonului, va oficializa Evanghelia după Gigi; la categoria „cel mai”, regele Mihai deținea recordul la „cel mai mare bâlbâit” — Gigi Becali l-a întrecut; în închisorile comuniste au murit marii oameni de cultură legionari; Gigibec (de la berbec) face la toate posturile de televiziune apologia mișcării legionare, considerându-se arhanghelul Mihail. El a transformat fotbalul în... S(portofel) politic.

Nu-i apuce anul!

Am căutat în memorie un blestem pe măsura faptei lor nelegiuite. Altul, mai greu, nu am găsit. Deşi la blesteme şi înjurături depăşim standardele de intrare în Europa.

Dacă numele Devei s-a auzit pe toate meridianele şi paralele globului, asta o datorăm, cât vom exista ca neam, unor oameni ca Bela şi Marta Karoly, Mariana Bitang şi Octavian Belu, gimnastelor care au născut o constelaţie. Primii doi au plecat dintr-un regim de încarcerare, Belu şi Mariana au fost alungaţi, prizoniţi în ultimii ani precum Apostolii la începuturile Creştinismului. De către cine? De către presa ticăloşită, vorba lui Vădim, de către guvernanţi vânduţi şi neisprăviţi, de către colegii înveninaţi de invidie, de către televiziuni iudaico-americanite, de către un sistem de învăţământ aflat în cădere liberă, de către un director prost pus în fruntea unei instituţii de valoare a unei academii, de către muierea-ministru de mandat sinistru, Ecaterina. D'aia îmi vine în minte un şlagăr interbelic de mahala: Ecaterino, vede-te-aş moartă/ Cu popi la poartă/ Şi cai mascaţi...!

Mă rog lui Dumnezeu ca aceşti români de aur şi platină să rămână ai ţării, să nu plece. Deşi mulţi, în frunte cu preşedintele, o doresc. Dacă Octavian Belu ar

candida mâine la preşedinţia ţării, ar câştiga detaşat. Ar câştiga, de fapt, ţara aceasta blestemată să aibe conducători tembeli ori neisprăviţi. Tuturora ar trebui să ne fie ruşine! Am făcut jocul

străinilor. Ceaușescu a fost mai român decât noi toți atunci când, nedreptățiți fiind, la Praga, a chemat lotul acasă. Domnul Băsescu ținea țara în „lacrimariul Marijanei” (când Banatul era sub ape) și tace „ca porcul în cucuruz” în cazul celor două inestimabile valori naționale. Rușine să vă fie și vouă, antrenori și gimnaste, care ați fost actori în această tragicomedie murdară!

Garduri şi oase

Ca peste tot şi în judeţul Hunedoara, atâta vreme cât au avut ciozvârta, pâinea şi cuţitul, pesediştii au strâns ciolane de ros cu prisosinţă. La plecare au avut instinctul primar de javră flămândă să le ascundă sub garduri. La prima senzaţie de foame încep să mârâie la cei noi veniţi, care le amuşină agoniseala. Se zice că Cocosmin începuse o afacere cu supermarketuri şi terenuri în intravilan; IVlilka râvnea la halda de zgură din Hunedoara; Mitişeanu (anagramă), la ecosistemul Retezat, unde s-a şi implantat,

(trimisul Casei Regale)

și tot așa...

Clănțăii care mizguie îndeavalma cu fanții lumii interlope, ajunși prin merite revoluționare politicieni (taman ca în caragealiana „Noapte furtunoasă”) nu se pot împăca veci cu gândul că a venit rândul altora, care au flămânzit cincizeci de ani. în consecință hoțul strigă prindeți hoțul, o ține una și bună și urlă la lună. Că, vrei, matale, cititorule, ori nu vrei, vita e tot vită: după ce a lăsat în iesle numai ogrinjii (resturi, paie) se mai și baligă pe ei! O vorbă țărănească zice că numai șarpele bolnav iese la drumul mare și ar fi păcat să nu-i zdrobești capul, fiindcă altfel se face balaur.

Coincidențe triste și haioase

La început de noiembrie, acum 400 de ani, Mihai Viteazul intra triumfător în Alba Iulia. Iată că, după 400 de ani, un Mihăiță, botezat ostentativ IVlihai de patriarhul Miron Cristea, vrea să intre cu picioarele în averea țării, profitând de obediența unor guvernanți și parlamentari, care pe 30 de zloți și-ar vinde și părinții, d'apăi țara!

Apropos de eveniment, asocierile și disocierile pot deveni blasfemii: unul pleca de la făptuirea istorică mareață din inima țării, refăcută în granițele Daciei, decapitat, celălalt fugea cu un tren încărcat cu tezaurul țării, acolo de unde veniseră, ca să se pripășească la noi, strămoșii iudeo- germanici din familia Hohenzolern. Știind și ei și Mihăiță, că la români „regalitatea” de tip apusean este ingurgitabilă.

Domnilor politicieni, proveniți în majoritate din lumea suburbană și interlopă, țara are nevoie de „tezaur”, nu de „Sfintele moaște”! Asociind cele două nume, oricare român prost știe că unul a dat, altul a luat (fie numele păgubașului binecuvântat!). Vom ajunge la această concluzie după ce ne trezim din beția „europenizării cu orice preț”.

Hai să continuăm paralela! Un Mihai a călărit armăsarul alb din tabloul lui Stoica, sfidând ungurii și

austrieii; celălalt nu a lăsat să fie „călărite” în țară măcar „iepele”; unul a lăsat vie ideea României Mari, celălalt revendică moșii și castele. Măcar să fi avut un merit, oricât de mic, în istoria tragică a țării, în afara acceptării, prin lașitate, a comunismului.

„Mihai, te slăvim și nu te uităm!”, au strigat la o aniversare servitorii camarilei regale, la Palatul Elisabeta, imitând ovațiile de la Șelimbăr, lângă Sibiu; Mihăiță, nu te vrem!”, s-a strigat ori de câte ori unchișul neamț a venit în țara pe are a părăsit-o ca un copil tălâmb și speriat. Oare când nostalgicii octogenari, ajunși câțiva nonogenari, vor afla că în România regalitatea și dinastia au făcut mai mult rău decât bine sau că „binele l-au făcut rău și răul l-au făcut bine?!”

Nici meritul Războiului de Independență și al Marii Uniri nu le revine. Iar de la Duca Vodă la Duda Vodă drumul e același.

*Cosmin și cu Doru au dezgropat toporu
(sau cronica Unui scandal ca ia ușa șatrei)*

Deputatul PSD de Hunedoara, Cosmin Nicula, autorul celebrei inițiative parlamentare cu balaoacheșele de pe Linia de Centură, e un fel de indian: una-două dezgroapă securea. Motiv de scandal a la Hădăreni să fie și Cosmin sare gardul. Cum o făcut în vatra (nu șatra) satului natal Gurasada, unde în lipsă de ocupație, știut fiind că parlamentarii sunt vacanțiștii electoratului, a organizat un turneu de fotbal rural, cu bere și grătar, însă tot politizat, chit că se ținea la sat. Invită, așadar, echipe din satele din jur, în vreme ce el alcătuiește o selecționată a PSD-ului. înving „gionăii” de la Ilia, înving Burjucul, le vine rândul celor din Bretea Mureșană, satul liderului PNL, consilier de Ilia, Doru Șorca.

Până aci fu Ludoșul; de aci încep Hădărenii. Echipa lui Ni...la, care ins de...utat fiind, intră și iese când vrea de pe teren, apare în echipamentul Alianței DA, de la Marmosim Simeria. Liberalul de pe margine, ripostează; Nicula defutacul înjură de mamă și de organele genitale. Doru răspunde în limbaj voalat liberal. Junele Cosmin uită ce rang (nu rangă) poartă și sare la bătaie. Cocoșul pesedist, mai tânăr, îl ia pe cel liberal, mai trecut, dar odihnit și motivat, de creastă (de a citi guler).

Viceprimarul din Gurasada încearcă să-i despartă şi cheamă poliţia locală. Cosmin lărgeste aria înjurăturilor dincolo de... Hădăreni, cu trimitere la liderii Mircia Muntean

-----Q-(P^{oz}le) ciudată -----

și Mircea Moț, uitând că el și echipa poartă echipamentul firmei lui Videanu Marmoraru. Doru uită că pe cele trei mingi puse în joc scrie Năstase și, inspirat zice: Du cupa lui Văcăroiu să aibă din ce bea, iar mingea lui Năstase să și-o bage-n... Scandalul se aplanează, iar finala se joacă între PSD și „Zam”. Se putea altfel?!

Se zice, dar nu tot ce se zice se și scrie, că la cheful ce a urmat, bătașul deputat a promis un meci între traseistele de pe DN7 și cele de pe Linia de Centură a Bucureștiului, hădărence, pirande și unele și altele: Cocosmin va fi arbitru la centru, iar Victor Ponta și Codruț, la tușă.

*Problemele sociale acumulate
— bombă cu ceas şi efect întârziat
sau „mailipsesc la iarnă
câteva zi le de vară”*

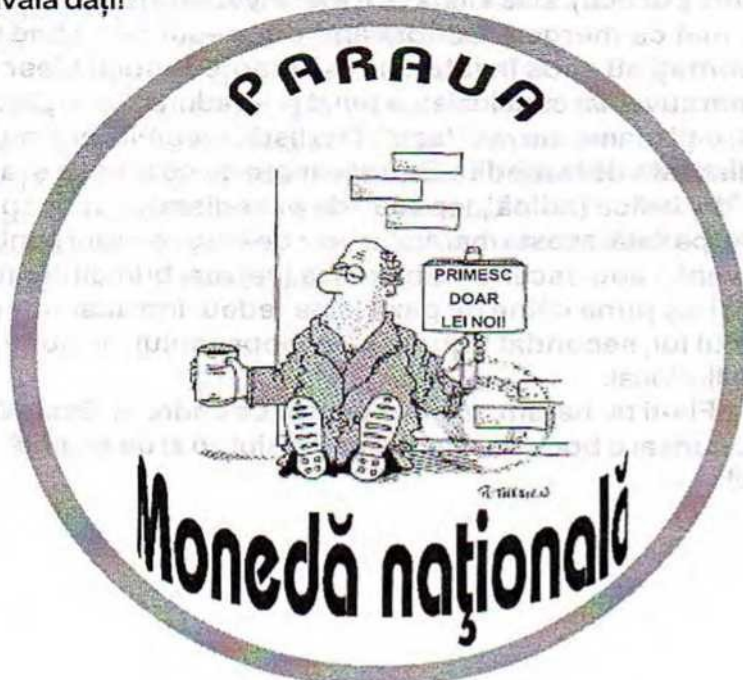
A doua explozie a mămăligii româneşti e pe cale să se declanşeze. Ceasul care va marca deflagraţia va fi intrarea în UE când, după atâtea restricţii şi răbdări pe care ni le-am impus, vor veni altele de-a dreptul insuportabile, într-un moment de acutizare generală a „socialului”, când nu vom mai avea nici speranţa. S-a ajuns până acolo încât medievals, teutonics, prostacs Bulgaria să ne dea cu tifla şi să ne facă, ungureşte, de mămăligari. Semnalăm, ca să devenim credibili pentru românul trăitor sub zodia „Lasă-mă să te las” şi sub incidenţa lui „Ce-o da Domnul”, câteva momente ale ceasornicului care ticăie pentru urechea înfundată a politicianilor şi guvernanţilor.

- La iarnă, costurile la energie şi căldură vor deveni insuportabile pentru categoria de populaţie cu câştiguri medii (între 5 şi 10 milioane), care reprezintă majoritatea românilor ce s-au manifestat mereu ca element de echilibru, concentrând speranţele în zicerea de pe vremea năvălirilor şi a ciumei: „Vom ieşi şi din iarna asta!”

- Zestrea lăsată de socialism e pe sfârşite în toate planurile: nu mai este nimic de vânzare sub acoperământul „privatizare”; instituţiile publice, şcoli, grădiniţe, cămine culturale, blocurile de locuit a ajuns

prin îmbătrânire, uzură și neglijență în ultimul hal, instalațiile nu funcționează sau funcționează cu pericole și pierderi; mijloacele de transport, în speță pe calea ferată, au devenit un lux pentru punga zbârcită a românului; medicamentele se plătesc în aur, cozile la spitale și farmacii sunt anticipări ale morții, sfidarea și îmbuibarea hoților cocoțați în fruntea bucatelor vor fi cireșa de pe colivă, lată câteva previziuni apocaliptice: ștreangul răbdărilor se va rupe undeva, ca la Timișoara; poliția și jandarmeria vor acționa cu câinoșenia tot mai turbată; vor ieși în stradă disperați!, mai întâi pensionarii și studenții, apoi elevii dornici de spectacol și aventură; ca un tăvălug vor șterge totul hoții mărunți, manglitorii, cerșetorii. Un bener negru se va așterne peste țară: „După noi, potopul!” Sub medievalul îndemn de gloată: Haideți frați, haideți frați, la

năvală daţi!”

Mirări și întrebări

PSD-ul hunedorean, rudinit și compromis pentru 20 de ani brucanici, și-a anunțat într-o emisiune TV candidați! pentru postul de primar la Deva: Cocosmin, Barabașa și Gherganul (sper că am scris corect numele acestor mari oameni pulitici). Dacă lista ar fi fost inversată (de la 3 la 1), mai, mai că mergea. Cunoșcând din trecut ce catindați bălbomuți au scos Tn față urmașii maoțedunului Iliescu, tragem cuvenita concluzie: „a tunat și i-a adunat” sau „ăștia sunt, alții mama nu mai face”.

Din listă, credibilă arfi mult mediatizata de la mediu: Ea, măcar are cu ce mușca și are ce... dezbrăca (adică „lepăda” de pesedism). Cât despre întâiul pe listă, acesta mai are nevoie de vreo zece ani pentru a deveni... adolescent. Pe al treilea (cel mai bun dintre nebuni) l-aș pune câine de pază la pesedeu, întrucât numai lătratul lui, secondat la județ de al popescului, se aude în consiliul local.

Fie-ți de haram, Mișule, pentru ce cadre ai lăsat. Mai bine puneai o bombă la sediul partidului, în zi de ședință, la nivel!

A timiși ticniși re

Nu e totuna cu a „voiculi — voiculire”, întrucât între delațiune și traseism e distanță. Dar să venim la oile noastre până nu le mănâncă ciobanii. Am asistat de curând la o nouă „timișală”. Joiy-Jokerul tuturor parlamentelor în criză a pierdut definitiv câteva simțuri care îl deosebesc pe om de animal: simțul rușinii, simțul onoarei, bunulsimț...

Pentru că de aceea mănâncă rahat cu linguroiul și zice că e miere. Ultima porție de rahat, pe care hulpav l-a înfulecat, i-a fost servită de liberalii hunedoreni la porunca celor maidanezi. „Ce facem, fraților, ne lipsește un deputat, de pediști furat!” „Nu-i bai, zic Mircea I și II. Timișim.” Așa, iată-l ajuns pe ăst măgăruș troian în curtea unui partid istoric... curat..., vorba lui Pristanda.

Ioan Timiș nu e totuna cu Frank Timiș

Dar amândoi sunt factori nocivi, perturbanți pentru o anumită zonă: Frank, pentru Roșia Montană, Ioan, pentru județul Hunedoara. Primul, adică acela cu nume mai apropiat de Tel-Aviv, este autorul ideii exploatării aurului cu cianuri, pentru a instala iadul pe pământ; al doilea, hai să-l înnobilăm cu numele de Iosua, este inventatorul traseismului politic la nivel de parlament, acuiuit ca găngania lată (i se ma zice și lățel) sub pulpane de prim-miniștri. Dacă Frank își are rădăcinile direct în Pământul Făgăduit, al doilea s-a timișit (cu sensul de pripășit) taman în Țara Hațegului, loc pe unde nu s-au mai perindat inși de soi de la Densușeni încoace. Așadar tot un fel de factor poluant este acest perpetuum mobile oscilator între PD, PSD și PNL. Ba, câteva zile, la anotimp de trecere, fu și independent. Independent cum e de 10 ani încoace de interesele județului pe care ar trebui să-l reprezinte. Așadar, într-un deceniu, l-a fost văzut cineva la tribuna parlamentului; auziră-ți voi, hunedoreni, de o inițiativă parlamentară timișită, de o intervenție, colo? Vax! Insul, suferind de „narcisism”, se plimbă, în sesiuni, prin sălile Casei Poporului și se admiră în oglinzi. Uneori se întâlnește cu hunedoreanu minoritar Gheorghe Rutenitul sau cu Celălalt Gheorghe, Pruteanu (alt bun român desprins din Poporul Ales - Bulens) și se umflă în

pene de găină dată în gripa aviară: „Maestre (că la el puțin mai este până la maestre!) aş vrea să-mi dau doctorandul şi în filologie”, zice. Eu am inventat verbul „a timişi” dimpreună cu tot ce ţine de rădăcina substantivului Timiş: timișit, timișală, iudotimișire etc. Ești de-al meu, neamule, rutean văr de rudean!” zice Gheorhe Pipă De-mprumut; Ba, al meu, de pe când strămoșii noștri, prăvăliași, trecură trei ape: Iordanul, Prutul, Timișul”, sare ca ovreiul la jugulara palestinianului, profesorul. Ca să se împace, unul propune: Haideți sătimișim, să prutenim și să rutenim împreună la același partid, la PIN, și astfel să mai dăm națiunii române un verb: să gușenim.

„Pitulice

a și cârțița” sau „Hai, ia diplome,
neamule”

Un scandal de proporții zguduie urbea și învățământul (sau „făcătura”) particular. De fapt el este bobotaia izbucnită din ura tacită dintre PD și PNL la nivelul Primăriei Deva și al celor două organizații municipale. Să rezumăm faptele:

Florin Oancea, viceprimarul este și președintele organizației municipale PNL; Ioan Inișconi, celălalt vice

(un fel de viceversa) este și el președintele organizației locale PD;

Miricia Muntean, primarele, este președintele Alianței, care îl ține pe Oancea de „Fata babei”, iar pe Inișconi, de „Fata moșului”;

- Viceprimarii sunt ipotetici candidații la funcția de primar în 2008, iar campania și-o fac de pe acum, pe la spate (unul bate) și fățiș (cel cu tăiș) și ce metodă dă mai bine decât delațiunea, bălăcăreala, bârfa ieftină, prostirea prostimii?

- O pitulice, ajunsă prin pitulare în partidul nu prea tare, însă drum deja ușor în partid conservator, se transformă, ca în basme, în cârțiță, că asta-i fu meseria, se declară consilier independent și se pune în slujba viitorului partid-stat, Pedeul. Insul, general în general, uns cu toate alifiile, ajunge, din milițian sadea, profesor universitar doctor, făcător, auzi, neamule, de doctoranți și masternați;

- Cum în primăria Deva se taie frunză la câini și

mizguie țipi și tipese cu studii incomplete sau îndoielnice, tip Spirtu Harlem, ce se gândiră șefii? Ia, să le dăm de lucru, să-i înscriem la masterate, apoi la doctorate cvazi cumpărate și să devină dr. în castrat purici. Așa gândiră și așa făcură, îndeavalma, liperali și pediști dau iama la secțiunea devenă a Universității Vasile Goldiș, patronată de înalta somitate a generalului pitulitul, de la a te pitula și nu de la pitulice.

De aici încolo povestea curge ca la televiziunile locale care făcură din subiect mană cerească: Florin Oancea își trimite anume șoferul la unul din examene (substituire de persoană); clănțării pediști din primărie, unde Inișconi stă cu simbrie, însă nimenea nu-l (nu-l despărțit, nu legat) află, se zice că demască fapta, în loc s-o pitulească, tocmai ca intransigentul Pitulescu, iar acesta face din țânțar armăsar. Cum adică nu chiar așa?! Păi nu avem noi în județ vreo sută de doctori și doctoranți făcuți la grămadă, adică foști șoferi de-ai șefilor; nu avem noi sute de milițieni și băieți cu ochi albaștri deveniți, prin diferențe și substituiri, avocați, juriști și judecători ori procurori; nu avem noi parlamentari și actuali sau foști demnitari cu câte 1 -2 doctorate cumpărate, ajunși cu porcească nerușinare dascăli universitari la Petroșani, Deva, Vasile Glodiș sau Alba-Iulia - Sibiu, halta Hunedoara?! Ia să-mi vină d'alde ăștia în frunte cu Pitulescu, să pună diplomele de studii pe masă și să vedeți minunea! La examenul de capacitate avem jandarmi în școli, adolescenții sunt controlați și răzverificați pentru a evita fraude, iar la ditai examen de masterat (i-aș zice „Mascurat”, de la mascur, porc castrat) poate intra oricine: gunoierul, șoferul, dacă tot intră ușor pe aceeași ușă barosanul, interlopul, polițistul și funcționarul public. Eu, bunăoară,

să fi fost în locul lui Oancea, îl trimiteam la examen pe Costică Taxa lui Băsescu, fiindcă e băiat descurcăreț și de caracter.

Se trezi domnul general Pitulescu în mână cu biciul lui

Dumnezeu, curat ca lacrima și studiat de mai mari, când fu pensionat înainte de vreme, din scoară în scoară, pornit să facă ordine și morală. Păi, ce școli terminași, matala, neicușorule, unde ți-ai luat diferențele, ce ai de spus despre foștii sublaterni care grefeluiesc din prostie și ticăloșie magistraturile și făcăturile?! Aflu, cu stupoare, că avocatul cauzei e tot un fost colonel, cu Cârțița în duel; aflu că independentul „pitulit” prin PUR, e tratat de colegii consilieri județeni de „Cârțiță” și că în prezența sa se vorbește în șoaptă; Aflu că polițistul cu studii de colegiu la Făcătoarea de Fii cu Ochi Albaștri, Școala de la Băneasa a lui Ceaușescu III, taie și spânzură la Universitatea Arădeană, după ce fu uns cu alifia ecologică Duma. Aflu că în licee prezența nu mai e obligatorie, că pe lângă primării funcționează facultăți și masterate, că proști sadea și semidocti semnează de două ori cu dr. și nu mă mai mir. Ba, dimpotrivă, zic, Bravo, Florine. Dar, ia vezi ce studii are nașul tău, „nimișconi”!

Frustrația și lustrația sau musca pe c...t

în nr. 55 al cotidianului Meșa...gerul, marele om de presă (de ulei) scrie editorialul „Jurnaliștii și securitatea”, că, vezi Doamne, ce mi-s securiștii, ce mi-s Piștaghiorghiştii sau, parcă puteai ajunge ştefanghiorghist dacă nu erai şi „ciripist”! Aşadar directorul de jună publicație, de nu lepăda, filozof era. Recrutat în tinerețe din rândul clasei muncitoare, după dosar şi darul de a „voiculi”, pentru publicația județeană a „organului” de partid „Drumul Săcărâmbului”, editorialistul care scrie cum a învățat la liceul seral, își exprimă cu mânie proletară „altitudinea” și compasiunea pentru confrăți, chemând la solidaritate de breaslă, recunoscând că în mass media sunt mulți neaveniți. Păi, mătăluță cum și de unde veniși, neicușorule? Nu ți-e teamă că o să-ți mai crească născiorul?! El, doctul de la Piștaghiuri, cacademie de partid, împarte confrății în jurnaliști și lucrători în presă. Aici mai vii de-acasă, „lucrătorule”. Pe firul țăruzei, al tibișirului, dămăroiul își exprimă îngrijorarea că mass media pierde credibilitatea populației. Dacă ești sincer, vericule, de ce nu te retragi ca să faci ce știi tu mai bine, meseria de electrician?! A doua temere pe care o leapădă din fuga condeului e că dosarele jurnaliștilor trebuie făcute publice. Mă rog frumos, de ce ți-e teamă mătăluței sau, mai bine spus, de care dosar? de la Ștefan sau de la Ticu et Dinescu? Spre final, speriat de „unde dai și unde crapă”, o lasă mai moale. Ce mai veste-poveste! Lepădat de tăcea, jurnalist

rămânea. Deocamdată. Deocamdată. Până se va descoperi o altă muscă (liberală) pe c...at.

*Bătaia peștilor la mal
sau „Noaptea Sfântului Vai! – Da!”*

La nouă aprilie a început în județul Hunedoara Apocalipsa după Rudeanu — Conferința de alegeri care a precedat Congresul Dispariției Stalinismului Ioniliescian de pe scena istoriei. în balta secătuită cu lăcomia sărăntocilor și grobierilor care au condus în ultimii ani, prin PSD-ul de tip Mischie, au mai rămas doar urmele cizmelor de cauciuc cu care braconierii politici ca Mihai Rudeanu, Ion Iliescu - Olteanul (i se mai zice tizul, fiindcă râde ca matusalemicul, prosteste), Duca (din Zodia Cancerului), Timiș -Traseistul, Țonea Cloconelul (se zice că așa a scris la Moldova, de unde venise pe „drumul dudelor”: „mamă, să știi că am trecut cu bine patru clase, deși trenul are trei, și am ajuns -cloconel- ” în satul marelui om politic, anunțat de proroci, „Cocosmin”) și sunt alături de cățeluși fără personalitate, care stau sub masa din biroul partidului precum cățelușa colonelului V.C.

Se zice că în criză de valori (leul ușor) și completamente devalorizați, talibanii baroni și ioni s-ar fi dus la o ghicitoare din Orăștie, care, privind ghiocul, ar fi exclamat: „Vai-da! se arată, mânca-v-aș ce are Năstase în

plus, un bombonel, un agafton, vai de el, menit să completeze „Triunghiul Bermudelor” (am scris cu inițială majusculă ca să se confunde cu știți matale ce „bermude”) și Tănăsul, la spatele căror bermude stând Miron Mitrea cu ce-o avea și-o

-----& (poziție) ciudată -----

mai putea. Ei, și cum se zice se și adeverește, Mișu, care mai consultase piranda pentru previziuni în legătură cu durata încuscrii cu Mischie, iar doftorul, care doarme pe client ca în Parlament, o consulase în legătură cu genialul său fiu (dacă intră pe din dos sau pe din față în cartea recordurilor), precum magii, s-au luminat de voltajul Mintiei și, urmând steaua Tănăsescu, haida-hai, haida, vai, la Betleemul Mintiei. Aici găsiră pruncul ecologizat, îmbăiat și înfășat, numai bun de promovat. Principalul candidat, pentru ce... eu n-am aflat.

Dar, haideți să refacem traseul politico-social al celui care de 15 ani terorizează cu agent termic Deva, Victor Vaida. Prin '90 a început ca ecologist (vezi, d'aia n-are ursul coadă și Năstase-i rău de noadă), el, cel care avea să conducă cea mai nocivă sursă de poluare care a dat naștere la sindromul canceros D - Mintia) și ajunge deputat în perioada 90-92; revine președinte la ȚONEI (că nu se poate fără el); candidează ca independent la Primăria Devei, apoi, deși la alegerile interne, din parid, ieșise pe locul 7, susținut de Senatorul Melcilor, tizul lui Mao-Țe-Dun, ajunge, numit de Tănăsescu, președintele Partidului Stat (pe la care n-a prea dat) și prefect de Hunedoara. Noroc că veni a doua revoluție: câștigarea alegerilor de către Alianța DA, și scăparăm, pentru o vreme. Fiindcă se aude, se vede, se crede că la 9 april (păcat că nu la 1!) catindează la funcția de președinte al unui partid cancerat până în măduva oaselor. Asta, în vreme ce aripa sănătoasă (cât mai poate fi) a PSD-ului Hunedorean, alcătuită din nume probe sau cât de cât probe: Stanca, Ioan Mareș, Nistor Laurențiu, Gaița, Alic, Bobora, așteaptă dictatul de la centru cum a așteptat România Dictatul de la Viena. O fi partidul care a pierdut pe limbismul lui Năstase et compani total lipsit de valori

**în județul Hunedoara? Nu! Categorie nu! Argumentăm:
un Mariș, primar pesedist al comunei Geoagiu a făcut din
sat oraș; Laurențiu Nistor gospodărește o comună**

la standarde europene și a condus partidul, ca prim-vicepreședinte, când căpitanu devenise pirat; Alic Costel a fost un regretat președinte de consiliu Județean și un energic prefect; Bobora conduce performant o mare întreprindere europeană; Doru Gaița a fost un senator în slujba tuturor și, mai ales, a hunedorenilor. Ei, vedeți! Dar ce să facă asemenea oameni, marea lor majoritate ardeleni de bun simț, în fața celor plecați cândva cu nădragii ruși în cur la Ardeal, precum aventurierii în căutare de aur și aventură prin California și Alaska? Mai cu seamă în zile ca acestea când numai pentru ei „soarele de la București răsare”. Va să fie pe 9 aprilie la Deva o „zi a Sfântului Bartolomeu”; vor avea cei buni curajul să facă deratizare de primenire și de primăvară; se vor lăsa ademeniți de „Cosminpontismul” unor imberbi (la minte) sau vor spune, prin vot, ne-am săturat?! Desigur, în sala conferinței vor fi ca altădată (pot mărturisi) grupuri de presiune, comandouri care vor sări în haită împotriva celor ce nu se aliniază poruncilor de la centru. Oare a uitat Ioan Timiș, pedistul devenit înverșunat pesedist, Conferința la care, asmuțite din prezidiu de către Rudeanu și Serafinceanu, iau sfârșiat javrele? Țonea, Ștaier, Rusu și ai lor nu culcă-te! Eu cred că jocurile sunt făcute. De va să fie compromis și delegații la conferințe vor ști să aleagă între aripa bolnavă și cea sănătoasă, promit să nu mai iau niciodată Partidul Comunist Social Democrat în târbacă. Numai că, vorba lui Găgă, proștii e mulți, prostia nu doare, iar „libertatea, la noi, e lungimea lanțului dintre iluzie și realitate”.

Gro, gro, la troacă!

Ferma animalelor, concepută de marele scriitor englez, e un mic țarc vizavi de ferma pe care eu, dacă aș trăi în vremea și cu puterea lui Vlad Țepeș, aș organiza-o pentru

parlamentarii și guvernanții României de la 1990 încoace. Mai întâi aş construi o hală. (Țepeș, pentru zarafii turci a folosit o șură). Aici aş compartimenta mai multe cotețe, nu din lobde, arfi prea mare luxul și cheltuiala; din sârmă împletită. Trocile le-aș comanda pe măsură, pe categorii de porcine: 1. Un vălău pentru porcii hulpavi, de teapa lui Năstase, Popescu, Patriciu, Vântu, Cataramă, Becali, Voiculescu etc, umplut de trei ori pe zi cu lătură grasă din baligă de cal și pâine de containere, strânsă de țigani. Ca să facă șuncă, i-aș înfometa de trei ori pe săptămână, cu laptele și cornul (o porție, nu mai multe!) 2. La a doua troacă aş slobozi mascurii mai târziu dedați cu lăturile: Geoană, Mitrea, Diaconescu, Tănăsescu et compani, căroră le-aș da uruială cu fasole, ca să-și amintească Băsescu. 3. La al treilea țarc, mai îngrijit și cu troacă ecologică, ar avea viață de porc, cu fel defel de avantaje, mascurii, porci de crăciun în devenire: Ponta, Copos, Cocosmin, Sereș, Nicolaescu etc. 4. Purcele nedate la vier și scroafe gestante: Stănoaia, Buruiana, Norica, Boangioaica, Mona, Monica, Hilde, Udrea, Olguța, Ionica și altele, în devenire.

Mai greu îmi va fi să asigur meniu pentru d'alde Iliescu,

Constantinescu, Iorgovan, Diaconescu, Cozmâncă, Văcăroiu, dacă nu cumva o să-i scot la jir și la pășunat. În locul bălților cu nămol, unde să se bălăcească și bălăcărească, mă gândesc să amenajez sala parlamentului, că tot plouă prin acoperiș. Aproape de Ignat o să-i îndop cu dovlecei, uruiala de ghindă și păsat, ca să facă șunci după modelul măcelarului șef, Năstase. Între timp porcelele vor deveni scroafe (că, vezi bine, vin alegerile), scroafele vor deveni mătuși d'alde Tamara, vierii vor căpia de atâta îndopat și se vor împerechea după modelul Miron - Adișor, Victor - Agafton.

Cine va fi porcarul? Un Marko Lică Sămădăul, cu oameni de nădejde luați de la minorități. Poate Dădălin, că tot grohăie pe la televiziuni, sau urmașii foștilor robi moldoveni, stăpâni pe meserie. Cum vom intra în Europa cu asemeni vieri, godaci și godace? Ca Anglia. Ce, ei, lorzii cum au intrat cu „Ferma animalelor”?!

Apă plată, venin și miere

— Domnule Hașa, domnule Hașa, la atâta venin mai adăugați și câte o linguriță de miere!, mă interpelează o bloclocatară, cititoare în ghimpi. De unde, doamnă?, replic. Mierea-i scumpă, nu face bine la colesterol mărit și, colac peste pupăză, mai e și românească. D'aia politicienii noștri și îmbogățirii cu japca, în trecere prin Antalia, cumpără... rahatul ecologic, la cutie, nu învelit în „Gândul” sau „Adevărul”, ori în „Cuvântul Confiscat” (să rimeze cu rahat). Rahatul românesc nu-i de bonton, deși îl găsești în toți boscheții și pe toate aleile. Ca și sarea, de altfel: „Ascultă, fă Mărie, murăturile tale au prins floare?” Prinseră, muică, fiindcă le pusei cu sare românească. Îmi promise fumeu că-mi trimite sare ecologică din Spania, dar uită juvetele.”

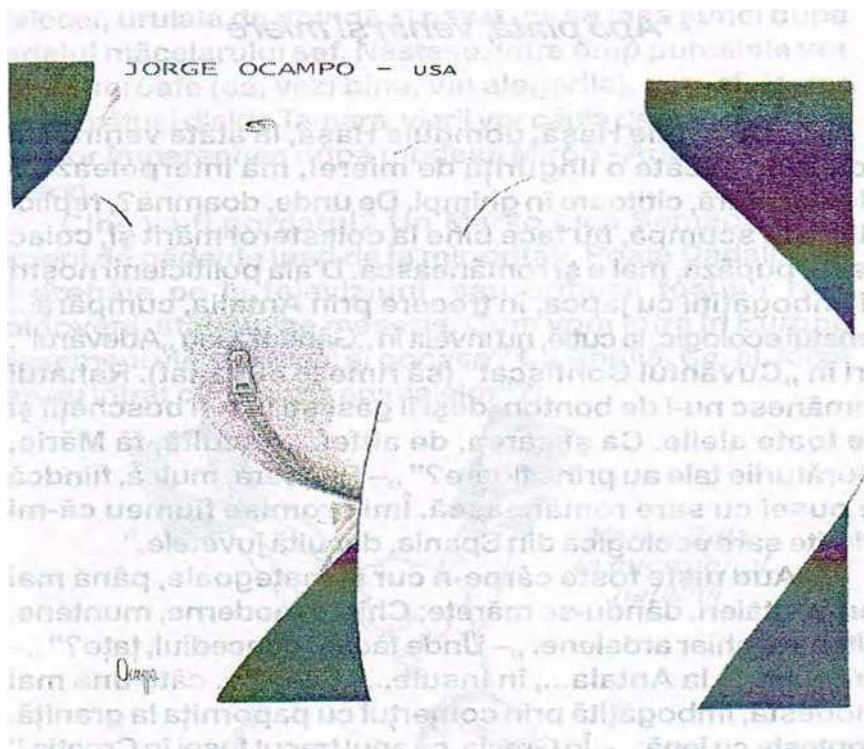
Aud niște foste cârpe-n cur și mațegoale, până mai ieri-alaltăieri, dându-se mărețe; Chirițe moderne, muntene, oltene și chiar ardelene: Unde făcuși concediul, țațo?” în Egipt...., la Antala..., în Insule...” Ici-colo, câte una mai modestă, îmbogățită prin comerțul cu papornița la graniță, șoptește cu jenă: în Grecia, că anul trecut fusei în Croația.” A recunoaște că ai fost pe Litoralul Românesc e totuna cu a-ți recunoaște originea rromanescă ori copilul din flori.

Cunosc una care acum șaispe ani avea orgasm dacă îi răspundeai la salut cu „sărumâna”, fiindcă inșa avea copite. Acum mă privește de sus, mă ia la pertu, emană parfumuri

dulcege, și mă lasă cu gura căscată: Tu ești tu?!” era să nu te recunosc.” „Am răbdare până la anu”, gândesc. Sau:

Eu sunt patroana, măreasa, latroana; tu nu ești cumva profesorul care mi-a dat la zi seralul? Ei, dacă m-ai fi avut la fără frecvență!...”

>

închis (pentru conservatori...)

Semne proaste anul are

Cu nițică amânare, semne proaste iarna are: O toamnă prelungită în iarna europeană, ca un fel de amăgire. Să ne

amintim că fără acele zile de vară din decembrie '89 Ceaușescu nu cădea victimă mulțimii revărsate pe străzi și ar fi avut parte de o judecată mai creștinească. Profitând, dar, de această toamnă hameșe, zilnic sunt anunțate scumpiri, în salturi procentuale de groază, scumpiri care vizează sărăcimea, ale cărei rânduri se tot îngroașă: la pâine (deci, atentat la Tatăl Nostru), la energie "hipotermică" pentru bătrânii orașelor, la carne etc. Las* că de carne s-au cam dezobișnuit românașii încă de pe vremea Regretatului.

Ca să abatem atenția prostimii de la toate astea, facem circ: Sammisul "ca cofoniei", vorba unui vecin,"ilustrația", vorba altuia, "cult și el ca și Becali,recalcularea, în jos, a pensiilor, greva dăscălimii (pătură tot mai nesătulă, parcă-arfi magistratură), evenimentele din Ungaria (datorită cărora guvernanților noștri le turuie turul pantalonilor, câte o arestare (de o noapte) a unor corupți, Dana și Ady la parada Zambaccian, Dan Ion Popescu, stârnind, prin jeluire ipocrită, mila unui partid al conservelor și tot așa.

Cu toate astea gafele și abuzurile se țin lanț: Florin Cazacu Traseistul, primarul municipiului Brad, se plânge de buget auster și amenință cu greva foamei, mai bine ar amenința cu Lupoaița. Insul cu primăria lui peremizato-pesedisată nu are bani pentru energia termică, dar are pentru

tot felul de monumente stupide. După racolări și migrări, ca în mileniul unu, consiliile locale au devenit mașini de vot. Repet, hunedorenii au fost prinși de mania monumentelor- chici: la Deva, la Hunedoara, la Orăștie, că, zice-se, sumele exorbitante se împart în două: la comandatori și la executori. Cunoscut eu unul care se crede... Adam și... Deva, care execută comenzi precum gaborii burlane și cazane.

Ianuarie, cu toate promisiunile uitate va să fie un fel de

invitație a

țigănelui la

praznicul popii*: „-

Vii, zice popa, vii

Țândărică, și cu

Piranda. Dar să nu

mă

faci de răs: costum,

cămașă de mătase, gen

Patriciu, cravată cu ac.

Bașca Piranda. "Vinde

țigănel tot ce are în

bătătură pentru a

onora invitația. Ca și

noi, cu Europa. în

vreme ce puradeii

plâng de foame. Suntem în septembrie, luna roadelor, iar în

pieță oul (românesc, nu

european) tinde să salte către zece lei;

rădăcinoasele, scumpe

de parcă au crescut în ghiveci, cămările așteaptă și vor

tot aștepta până la Sfântul Așteaptă, dacă nu cumva și

ăsta a colaborat cu securitatea ca poliție politică. Mare găselniță și asta: securiștii, torționarii noștri se plimbă pe străzi, cu pensii de parlamentari, iar victimile tremură pe la CNAS; comuniști - nomenclaturisti

^(poziție) ciudată

de teapa lui Iiescu sau Văcăroiu trag foloase după ce au pus țara pe butuci; legi necesare, precum cea a prostituției, sunt respinse de politiciențele ...fufițe, și șarmante și drăguțe, însă fără condicuțe, care se dau în draci pe la televiziuni: ilenuțe, lavinuțe.ionicuțe sau săftuțe, aflate în lipsă de ce nu are Ludovic al Ungurilor (era să zic Orban).

Colac peste pupăză, secuii, incitați de noul Tokeș, adică de Markobelitul cu barbă de ludă, pohtesc pohta ce-a pohtit-o Horthy. Vocea apocaliptică a autonomiei este taman a unui prim-vice-prim ministru al Guvernului. Uite ce făcuși, Ilici Ilescovici, în acel decembrie blestemat, când cu Kiraly și Domokoș Gheza puserăți de un UDMR! Ai donat pe Satan și I-ai băgat în Casa Țării, avere-ai parte de o telegramă expediată de Brucan!

în rest, toate bune. Ba, chiar prea bune! Ibericii, după ce ne luară în vremuri medievale conducătorii daci, socotîndu-i antemergători, un Buruista, un Diceneu, un Dicebalus, ne iau și dacii specializați în robotă și căpșuni. Așa aflăm despre o viitoare urbe hunedoreană cu orăștieni și kujireni tocmai pe lângă Seveilia.

încep să cadă frunzele, se închid terasele, se acoperă buricile, ca o amenințare vin notele de plată. După ce au deschis de două ori, în baruri și pe terase, anul școlar, vin la școală profesorii, după zicerea: „Un, doi, un, doi lată că venim și noi / Câte unul, câte doi”. Nu le-ar fi de deochi; în vreme ce profesorii și învățătorii buni culeg căpșuni ori îngrijesc bătrâni

prin Spânii și Italii, în școli, deși condamnați cu suspendare, profesori de teapa unora ca aceia de la „Moisil” încă mai predau lecția: „Cum să ... o fată pe nota de plată” sau „ștef și cor au făcut amor?”

Jandarmeria ca un pericol

Aflăm zilnic prin mass media, dar și vedem, cât de agresiv, de primitiv și sanguinar se manifestă această structură-făcătură de după Revoluție, numită Jandarmeria Română. Intervenția de tip fascist la evenimentele ocazionate de meciul de fotbal Dinamo - Steaua, căreia i-au căzut victime cetățeni nevinovați de pe trotuare, sălbăticia cu care loveau în oameni căzuți, inclusiv în femei, amintesc de fasciile turbate ale celui de al treilea-Raih.

Cine sunt jandarmii? Ca fost profesor la un liceu deveau și cunoscător al învățământului, recunosc în purtătorii de bastoane pe cei mai slabi elevi, certați cu disciplina școlară, predispuși la vagabondaj, proveniți din familii dezorganizate, toți fără mine, dar cu mușchi cât încape. Mulți dintre ei, labili psihic ori agresivi nativi precum câinii de luptă, provin din rândurile polițiștilor epurați. În Deva, ca și peste tot în țară, umblă câte doi-trei (unul știe să scrie, celălalt, să citească, al treilea păzește doi viitori absolvenți ai Facultății de Ecologie), învârt pe antebraț amenințător bastoanele, fac curte chivuțelor la intrările în piață și se cred mai ceva decât istoricii jendari unguri cu pană de cucoș la pălărie.

Dacă le cășună, așa, din senin, pe cineva, îl ia la poceală, și numai ca să vadă bagaboandele ce mahări au ajuns ei. Personal am fost agresat de doi astfel de haidamaci care, aflându-mă la o cafea, într-o benzinărie, m-au

confundat cu cineva care, ziceau troglodiții, a uns parbrizele unui camion cu vaselină. Scuzele superiorilor au fost și ele agresive, de la salan până la salam, iar plângerea penală făcută de mine la tribunalul militar, secția Craiova, de doi ani și mai bine nu a fost rezolvată.

Acum se pune de o altă structură, alcătuită tot din astfel de inși, Poliția Comunitară, ce va să amintească de o... rasă comunitară. Păi, cum altfel. Tinerii sănătoși și vrednici sunt la muncă, la studii ori slugi în străinătăți. Altfel spus, drojdia a rămas, spuma s-a cam dus.

Ascult pe posturi tv justificările maimarilor din jandarmerie: niște căzuți în limbă, colegi de clasă cu Gigei ori Dan Iosif, la înfățișare, haidamaci cât colo. Am convingerea că poliția, pentru a scăpa de calificativele ce pe merit le poartă încă de pe vremea miliției, își trimite zațul, ca să nu zic gozurile, în jandarmerie, la să pună la cale presa o anchetă-sondaj pe tema „cine sunt, de unde provin și cum s-au școlat jandarmii” și ne vom cruci... ca la revuțuții și inundații, când gunoaiile ies la suprafață, apoi rămân la mal. Malul unor gunoaie de acest fel, este, din păcate, jandarmeria română.

Ca să nu crezi cumva că am scris cu năduf și în necunoștință de cauză, fă matele un experiment, cititorule, întreabă adicătelea ici un jandarm,colea, altul, lucruri demne de căpșorui și cultura lui Gâgă: așa, uite, despre Cetatea Devei, despre statuile din urbe, despre problemele socio—culturale ale orașului prin care plimbă pulanele ca pe niște drapele naționale. Te vei cruci de ce vei afla, dacă nu cumva, țăfnos și nevoie mare, te vor pune la punct fiindcă ai îndrăznit să le repauzezi rondul de ... gradat în(cur)ând patentat.

Ecoul conducerii jandarmeriei deveano-salaniste (ca să sunte ca prin țări arabe) va fi următorul: Cine e și Hașa ăsta, domle?! Ia, pride-mi-ți-l și pulăniți-mi-l să se învețe minte

și să nu mai jignească una dintre cea mai credibile instituții ale statului băsit, dacă excludem serviciile secrete.

Și când te gândești că comisarul (semicaeofonie intenționată) are de vreo trei ori mai mare salariul decât universitarul, iar purtătorul de pulan, de trei ori salariul unui profesor, schimbi zicerea: salariul îl face pe om, nu haina.

Departe de noi gândul de a accepta ce se întâmplă pe stadioane, de a apăra drojdia societății strânsă în capitală până la revărsare; dar nici răbufnirile animalice, de câini turbați, ale jandarmilor nu trebuie tolerate. în ritmul acesta, „cu jandarmii și poliția, renaște inchiziția”.

Au fost anunțați și sunt „lobați” catindații

Așa cum după zăduf și o înnourare grea știi că vine ploaia sau furtuna, după acalmia care precede Integrarea, cu toate costurile ei, pe care le va suporta tot clasa proletară, vor veni mari, răbufnitoare și devastatoare manifestări stradale, cu toate formele de grevă, originale sau de împrumut. Desigur, noi nu vom reproșa guvernanților și politicienilor că ne-au mințit (mințit și mincinos este acest popor încă din zorii istoriei), nu le vom reproșa că s-au îmbogățit, ci numai și numai că flămânzim și ne-au flămânzit. Cu toate păcatele lor asiato-finice, ungurii au mari calități, pe care le-au vădit în istoria lor europeană de un mileniu: Curaj, demnitate, cerbie sânguină, mândrie cât încape la un popor de curând descălecat, dar intens mediatizat din evul mediu până în epoca modernă. În plus, au valori și prețuiesc valori, chiar dacă acestea provin din rândul minorităților (în speță a evreilor): scriitori, cineaști, diplomați, ... femei. Ei au făcut prima revoluție bolșevică (1919), tot ei, prima revoltă antisovietică și, în curând, una antiintegrallistă. Ast timp noi am plecat capetele, am scos cămașa, zicând “lovește-l pe păcătosul de rob boierule”, sau am întins mâinile pentru belciuge.

După ce am prins a umbla și noi prin lume, adică după ce s-a ridicat „cortina roșie”, am înțeles că, cu cu cât te îndepărtezi de Atlantic, mergând către Răsărit, cu atât cazii în sub cultură și proaste mentalități. Adică te îndepărtezi de

centrul de iradiere, refăcând drumul către trecut și nu către viitor. Așadar, să nu ne mirăm că mai practicăm exorcismul moștenit de la un ortodoxism medieval, că mii de gospodării sătești (iar la sud și răsărit chiar urbane) nu au closete, că animalele trăiesc de-a valma cu oamenii, că sunt puține deosebiri igienice față de ȣiganii nomazi, ursari sau rāzari. Ungurii sunt de o mie de ani vecinii Austriei; noi suntem de mii de ani vecinii seminȣiilor din „turbinca popoarelor” - marea Rusie. Pe cānd la unguri lider comunist era Kadar, europeanul, la noi era Ceaușescu, trogloditul; pe cānd ungurii se deschideau cātre Apus și capitalismul cu cele bune, noi ne închideam între graniȣe și așteptam ca cineva să provoace explozia māmāligii.

Iată de ce nu mă mir de trecut, mă scārbește prezentul și mă lasă rece viitorul. Pe cānd unii făceau revoluȣii, noi făceam rāscoale și rezmeriȣe; pe cānd vecinii își alegeau conducātori precum Kadar (repet), Walensa ori Havel, noi puneam deștiul și votam un Iliescu, un ȣap sau un matroz. Faceceȣi rogu-vā un studiu în localitāȣile hunedorene, ca să vedeȣi cine au fost primarii votaȣi la orașe și sate: marea majoritate niște sārāntoci, învārtiȣi, mincinoși, ia, acolo niște neicā nime.

Așadar și prin urmare mai venim c-o cugetare: Dacă la Deva, spre exemplu, Mircia nu va mai candida, liberalii nu au altā soluȣie; pesediștii vin, ca și în trecut, cu nume care și-au făcut renume din prostie, suficienȣă, politicianism găunos precum anunȣaȣi! Cosmin Nicula, Barabașa și Ghergan; Peremiștii, cu ce vor găsi prin ogrāzile altora sau cu maidanezo-panaite, care, cicā, n-are,... și minte; pediștii sunt în cāutare zadarnicā, întrucāt la capitolul capital de valori democrate Deva stā rău în raport cu Hunedoara, Petroșaniul și Orāștia. Ei, însă,

oricând pot sacrifica un fost ministru, adică un Barbu sau Pogea. Belicoși ca întotdeauna își anunță

*îP^{ozit}J?± ciudată

intențiile țărăniștii sclerozați în dogme tip „1907 din primăvară până în toamnă”. Cât despre ceilalți, spre norocul urbei de sub cetate, nici o nădejde: maglavitul lui Becali, gușatismul lui Cosmin, altul decât Cocosmin, nu dau bine pe la noi. Poate, cine mai știe, vor apare niscai muierușci tip Lavinia Șandru, Elena Udrea sau Buruiană. Nu ne-am mira dacă Vădim ne-ar trimite-o pe Mițura.

De unde nu e nici Dumnezeu nu cere! Uitati-vă în ograda dobitoacelor, devenită sediul partidelor! Adunătură de neicanime, de nimuruci, de colonei netrecuți prin lustrație, de traseiști ce nu au valoare nici măcar pe DN7. Soluția? Votul uninominal sau întoarcerea la votul prin electori din vremea Regulamentului Organic. De ce nu absența cvasitotală de la urne! Așa, măcar, vei avea cât de cât conștiința împăcată. Deocamdată la sediile tuturor partidelor (cu sediu) e liniștea toropitoarelor zile de vară. Vine inrna, vin anticipatele, începe viermuiala. Strâng rândurile foștii comuniști și actualii... comunitari.

*Născut fără conștiință
sau portret de parlamentar*

Insul, anunțat ca candidat (cacofonie potrivită) la postul de primar al Devei (pe care îl va ocupa la „postul paștelui”) este o persoană înaltă de 1.80, prin urmare e o personalitate (ca să nu zicem “personulitate”). Nu îmi face plăcere să-l văd, pentru că tot ce se întâmplă în țară se datorează unora ca el. Este deocamdată „junel-pontel” pentru întâia dată deputat (gonflambat nevoie mare, când se recomandă garsiază și fâfâie, încât din cuvântul deputat iese altceva). Dovada meritului - capul său care seamănă cu o halbă de bere München, având ca capac (cacofonie căutată) freza de derbedeu cu cercei și tatuaje simbolice vizând programul Partidului Săracilor Definitiv. Fiu de țăran din Gurăsădea, duce o viață austeră, pilduitoare pentru generația lui Titulescu II: locuiește la București (hotel), dejenează la Berlin (restaurant), doarme la Cameră și își face digestia sau pohtele pe Linia de Centură, strigând: „Balaoacheșelor, va veni și vremea noastră!”

Insul are certificat de revoluționar de teapa lui Mișumischiitul: acesta s-a ascuns la revoluție sub patrafirul părintelui Am...ton, în vreme ce junelui se ascundea sub bancă, la liceul miner, să nu îl vadă profesorul și să-l întrebe „cum te cheamă”. întrebare

dată-n draci, la care îl lua cu emoție și se bâlbâia: Cocosmin, Cocosmin Nipula (pronunța p în loc de n) și nu știa de ce deveneau foarte atente colegile). în

-----V (poziție) ciudată-----
GHgorHAȘA

felul său acest tânăr e de admirat, precum Victor, Lavinia, Olguța, Ionica, Udreaia, Boiangioaica: îmi face impresia că poate trăi fără cap. Vecinul de cameră zice că, ajuns acasă, la hotel, își ridică scăfârlia, își scoate creierul frizat cu miez de nucă de Geoagiu, îl pune pe masă, îl freacă cu periuța de dinți, apoi îl trimite la croitor odată cu pantalonii, să îl calce cu fierul cald.

Cu toate acestea Cocosmin este o inimă bună, care l-a interpellat pe Grheorghe Barbu în Parlament pentru că "văduva Eroului Necunoscut" nu are pensie, iar traseistele de pe Centură nu au baie comună.

A ajuns lider la tineretul nostalgic comunist în criză de tineri: aceștia plecaseră la căpșuni, în Spania, și la produs, în Italia. Deși hunedorean de baștină, cunoaște județul ca Ionica de la conservat legumele lui Voiculescu. Cică la un concurs gen „cine nu știe răspunde, musai se ascunde” el arfi zis că prin județ curg două ape mai acătării: Căianul și Valea Bătrână; maidaneza a fost mai aproape de adevăr: Prutul și Iza. La istorie, Cocosmin a dovedit-o: „Avram lancu a fost nepotul lui lancu Jianu, iar Crișan s-a spânzurat în celulă, în vreme ce Horia și Cloșca erau trași... pe sfoară. Ionica l-a confundat pe Vasile Voiculescu cu Dan Voicuiescu, autorul Sonetelor; în loc de Horea ea s-a referit la hora, care s-ar fi jucat pentru întâia dată în regat, pe strigăturile îndemn- răspuns: „Uite brăul! trece râul... - Ceapeul ne ia grâul - laseul paiele, - Rămânem cu oaiele.”

Acum Cocosminul trăiește cu nostalgia altei revoluții. Pe prima a făcut-o, școlar - bagabond fiind, arzând cărțile din bibliotecile liceelor de pe deal, o pacoste fiind acestea pentru tineretul patriei. Deși vremurile sunt grele, el se îngrașe. Ideaiul și modelul său de viață este Ady; de aceea visează să ajungă în America pentru

operație: implant de țâțe și mutatul buclor în față. Are copii, numai că aceștia seamănă cu duca și,

tonea (nume fictiv de domnitor și cuvânt pentru chemarea dulăilor la stână). Prin Deva, ziua plutește și noaptea umblă cu puii de pisică supranumerari pe care îi aruncă pe scara blocului lui Mircia. Se oprește meditativ la intersecții și în piețe, căutând un loc potrivit, unde să-i fie nemurită în bronz amintirea, cu felinar la cap. Se zice că deja a și comandat- o la un autor de chiciuri din Orăștie, numai că acesta l-a luat ca model pe un fost deputat pesedist de Hațeg. De fapt, seamănă: amândoi își pun scăfârlile pe noptieră când își dau creierele la remaiat. Se zice că eroul nostru umblă cu o foarfecă în diplomat pentru când îi va veni rândul să taie panglici inaugurale. Prima va să fie la o „casă deocheată” de pe DN7, cu a doua foarfecă fiind invitat Victor Ponta, viitor prim-ministru peste un guvern sinistru. Mariana Stoica, ambasadoarea de Israel, va să vină cu o ungieră pentru tăiat prepuțe.

Cuiul lui Pepelea

Conform Dicționarului de cuvinte, expresii și citate celebre, Pepelea e un personaj comic din snoavele românești, tipul poznașului isteț care, aidoma lui Păcală, făcând pe prostul, își rezolvă interesele și biciuiește „apucături și năravuri” (că nu astfel se pot numi pretențiile UDMR-ului în toate guvernele României?) De unde provine expresia „Cuiul lui Pepelea”? Pepelea și-a vândut casa lui Arvinte, păstrându-și numai un cui, cu dreptul de a-și agăța acolo haina, căciula etc. Astfel, îl vizita exasperant de des, pentru a se folosi, chipurile, de proprietatea sa. Deci „Cuiul lui Pepelea” înseamnă pretext născocit pentru a stingheri proprietarul; un motiv șubred pentru a se amesteca cineva intempestiv și supărător în treburile altora. Pepelea este UDMR-ul; cuiul lui Pepelea - Harghita și Covasna. Pentru toate guvernările care s-au perindat din 90 până astăzi, dar, mai ales, pentru cea actuală.

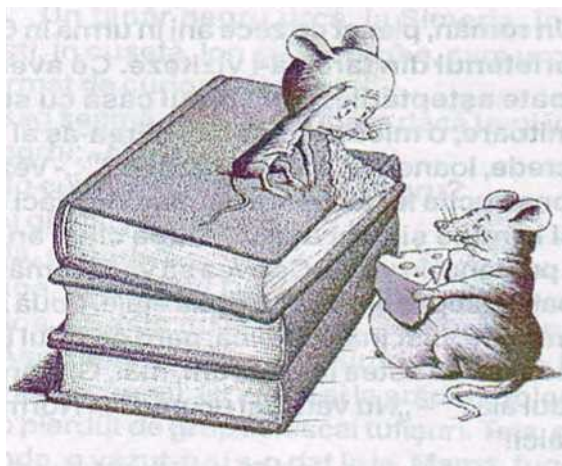
Cuiul lui Pepelea trebuie că a ruginit de mult și în Secuime. Pretextul a rămas. Un astfel de cui are domnul Marko Belo sub limbă. D-aia se poticnește și creează impresia că abia a sosit din spațiul Uralo-Altaic.

Cuiul ca și cuiul! Numai că prostul Arvinte e românul mitic de București, extracarpatinul pentru care

Transilvania e, încă, un spațiu amazonic de explorat.

Iată de propunerea Partidului România Mare, făcută, pare-mi-se de senatorul Gheorghe Funar, de atâta vreme ametit de damful de sub fustele Miturei, ca UDMR-ul să participe la alegeri ca partid politic și nu ca uniune etnică, ni se pare cea mai valoroasă propunere de după alegeri, rostită în cea mai jenantă instituție a țării: Parlamentul. Meditați și analizați fără răutate: existența acestei „făcăturei”, care pocnește din dește și asigură majoritatea, e cea mai jenantă realitate politică într-o țară europeană.

6.
Bancuri și mentalități sau
„De la Bulă adunate”

Gigi și Mitică, lacomi de cultură

De toate pentru ne... toți

© La maternitate, cu sufletul la gură, așteaptă să-și vadă pruncii un ardelean, un moldovean și un negru. Abia se aud primele scâncete, când ardeleanul dă năvală, înșfacă pruncul negru și dă să plece cu el. Negrul: - „Domnule, e copilul meu. Nu vezi că-i negru?! Ce te-a apucat?!” — Da văd, dar, decât să-l iau, din greșeală, pe moldovean?! îl prefer pe negru!”

© Un român, plecat cu zece ani în urmă în Germania, își invită prietenul din țară să-l viziteze. Ce avea să vadă întrecea toate așteptările: avea omul casă cu sufragerie, două dormitoare, o mică piscină... Firea-aș al dracu demi vine-a crede, loane! Păi, cum ai făcut-o?” „- Vezi tu podul ăla ? De construcția lui eu m-am ocupat: opt saci de ciment la pod, doi la mine și...tot așa...” După cinci ani își invită Gheorghe prietenul în vizită. Ce avea să vadă românul-neamț întrecea toate așteptările: vilă cu două etaje, două sufragerii, patru dormitoare, piscină olimpică, gard ca zidul Berlinului! ”Cum ai făcut toate astea în cinci ani, măi, Gheorghe ?!” „- Vezi tu podul ăla?” - „Nu văd nici un pod” „- Normal, fiindcă s-a mutat aici!”

© Ion Afrosinei, din Săveni-Botoșani, merge la mare și de aici îi scrie Marișicăi: „Draga me' am ajuns cu ghine. Peașilea toate sunt ca pi la noi. Oamenii umblă pi două chicioare, apa-i reșe, ulițele larji. Numai că, în loc să ajung la mamaia, cum ne-o fost înțelesu, am ajuns într-un oraș, iar șorile nu stau în copași, ci pi apă și-s toati albi”.

© Pe vremea când toate erau bune, fiindcă eram tineri, învățătoarea, la lecția de educație cetățenească,

ciudată

întreabă elevii: Copii, cum v-ați petrecut anul acesta ziua de 23 August!” Eu, zice o fetiță din prima bancă, am fost la tribună, la defilare, căci tata e secretarul județului”; - „Eu, zice un băiețel bondoc, am privit demonstrația oamenilor muncii de la balcon, că stăm pe centru”; Bulă: „Eu, tovarășa, am petrecut ziua de 23 August cu tata, în familie. Am reconstituit intrarea trupelor sovietice în țară. Cum ați reușit, Bulă, doar voi doi?...”; „-Simplu, tovarășa: tata viola o vecină, iar eu îi furam porcul!”;

© Un tânăr negru urcă, la Simeria, în Rapidul de București. În cușetă, Ion și Gheorghe, care urcaseră la Ilia. Ion, scurmat de curiozitate:

- Bag seamă că nu ti-i supăra dacă te-oî întreba ceva!

Negrul: - Nu-i nici un bai!

- Nu cumva dumneata ești negru?

-Ai ghicit, negru mi-s.

- Da, di unde?

- Noa, de unde?! Din România.

- Noa, că asta nu se poate! Da, cum s-antâmplat?

- Așe: Mama, elevă la Hinidoara, s-o fost dus în excursie la București. Or ajuns și la grădin zoologică. Mama, faină, s-o pierdut de grup în niscăi tufișuri. Tata, student vinit din Uganda, o văzut-o și s-o dat la ie. Mama, fuga, tata fuga, mama fuga...

Trenul ajunge la Vinț și negrul coboară. Pe la Brașov, Ion către Gheorghe:

- Mă Gheorghe, negru s-o coborât, mă, și nu ne-o spus: o ajuns-o au ba?

© învățătoarea, la ora de pregătire civică, întreabă: „Care este deosebirea dintre un polițist și un milițian?” Cu excepția lui Bulă nici un elev nu ridică mâna. „Spune tu, Bulă,

dar vezi, fără prostii!” Bulă: „Unitatea de măsurat inteligența este „țianul”, deci milițianul este unitatea cea mai mică... Polițistul sau polițianul este unitatea cea mai mare de apreciat prostia... fiindcă de aceea avem politehnică, polivalent, politician și polițist...

© La același tip de lecție: De ce o patrulă de poliție este alcătuită din doi subofițeri și un ofițer? Iar, numai Bulă poate răspunde. „Spune, Bulă”: „Fiindcă unul știe să scrie, unul știe să citească, iar al treilea păzește doi oameni de știință.”

© Mărie și Moariko au grădinile de zarzavat vecine. Așadar, același pământ de luncă, aceleași îngră-șăminte, aceleași semințe.. Toamna vând împreună, în ciuda lui Funar și Frunda, la aceeași tarabă. Într-un an cu curechi scump la piață se hotărăsc să semene numai varză. Vine toamna și se întâlnesc la tarabă. De mirare! Varza lui Moariko, cât ciubărul, varza Măriei, cât pumnul. Maria, mirată: - Bată-te lștenemul unguilor, tu, Moariko, da ce i-ai făcut?!

- Noa, Marie draghe, nu tare pogan secret: la mine în gradine udmereu, la tine, PSD-eu.

© Cea mai bună dovadă pentru pierderea simțului proprietății asupra pământului pe vremea comuniștilor este un banc de la Șibot și Vinerea. Gheorghe vine de la târg de la Șibot; cam târzior, Ion merge la târg la Șibot. Gheorghe: „- Da, unde meri, mă loane?” Ion, bâlbâit: „ — Mă, mă duc lala târg la Șișibot, săă cucumpăr o ghițeauă.” Gheorghe: „ —Da nu te mai duce, că ghițele nu-s și târgu s-o spart.” Ion: „ — Musai mămă dudur, cacașe mio zîs muierea.” Gheorghe: „ — Te-o prostit, că ea e în cucuruz și să...” Ion: „-în cacare cucu cucuruz, în ăl dinsusu ori în hăhăl din jos? Gheorghe

„în ăl dinsus.” Ion: „ — No, no nu-i bai, căcă ăla-i cucuruzul ceapeului...”

(porție) *cjudată*

© La școală se schimbă sistemul de predare. Accentul se pune pe învățarea intuitiv-formativă. O fetiță din clasa a II-a se plânge mamei și-i cere sprijinul: „Mamă, iată, animalele de pe această planșe seamănă cum semăn eu cu tine, dar au nume diferite: vacă, vițea, bou, taur... Mama, nici una, nici două, o urcă în mașină și o duce pe o pășune. Aici, pe imașul de lângă drum, păștea o vacă având ugerul greu de lapte. Mama: „Aceasta e vaca! ” Nu departe zburda o vițea încântătoare. „Aceasta, zglobie și jucăușe, e o vițică...” Lângă jgheab, întins leneș, rumega un bou. „Acest leneș nesimțit e bou.” Curând se arată și un taur viril, fioros, purtat de belciug de doi săteni. „Iar ăsta, frumosul ăsta e taurul, fata mamei.”

Totuși, fetița nu putea pricepe. Prin urmare, mama recurge la metoda comparativă: „Cum să-ți explic ca să

HEIDARI SHAHROKH, iran

*Devence/e Milka și Fulg a așteptând să
fie mulse sauemu/se*

pricepi ? Iată, să zicem că vaca sunt eu, vițica ești tu, bou e tat-to, iartaurul e nenea care ne aduce ciocolată.”

© Un cioban călătorește într-o cușetă cu o doamnă sensibilă. La un moment dat, aceasta, tăfnoasă, îi reproșează: „Baciule, să-ți fie rușine! Ai stricat aerul! ”

(porție)^{ciudată}
Acesta, mirat: „- Eu?! Poate câinele!” „Câinele nu e aici!” „N-o fi, doamnă, da’ poate vine...”

© Educatoarea: „Bulendrina, alaltăieri de ce nu ai venit la grădiniță?” „Mi-a spălat mama chiloțeei și am numai o pereche, care nu s-au uscat...” „Dar ieri”? „Am plecat la grădiniță, dar v-am văzut bikinii pe sfoară, și m-am întors acasă!”

Glume și bancuri cu unguri și români

© **învățătoarea: - loșka, dragă, în grupa mică numai tu ai nume unguresc. Ce ar fi ca de astăzi începând să te cheme Ion ?**

loșka, bucuros, aleargă la mama sa să-i comunice vestea: Mamă, mamă, pe mine de azi începând mă cheamă Ion. Uimită și revoltată, mama îi trage pe loc o mamă de bătaie. Cu aceeași bucurie, însă, își întâmpină tatăl: -Tată, tată, știi că de azi mă cheamă Ion?! Bătaia se repetă mai abitir. Ultima nădejde rămâne bunicul, dar bătaia e ruptă din Rai. loșka — Ion cade pe gânduri și cugetă ardeleneste: Nu îmi dau seama ce se întâmplă! Numai de o oră mă cheamă Ion și deja m-au bătut trei unguri.”

© **La o emisiune în limba maghiară un istoric vorbește despre drepturile ungarilor asupra Transilvaniei.Un român de-al lui Ghiță Funar formează numărul și întreabă: Haida de ! Dar ia spune cum au ajuns ungurii în Ardeal?! Istoricul: Se fi fost ierne grele. Cele șapte triburi plecat din Siberia la pășunat. Trecut ape mare, Lena, lenisee, Volghe, Nistre și ajuns la Moroș. Aici zis Oatilo: descălecați și faceți scaldă. Ei descălecat și dezbreacat la nude goale se face scaldă. Chind se fi ieșit din ape, nimcem haine, nimcem cai, nimcem nimic-furat hoții de ... rumâni Și noi rămas la Erdely...**

© **Ce asemănare și deosebire există între români și unguri din privința iubirii de părinți ? Și românul și ungurul sunt în stare să-și vândă mama: dar numai ungurul o livrează la termen.**

Snoavele și snobii

Snoava este o mică povestire cu conținut anecdotice; snobul este persoana care adoptă fără discernământ și cu orice preț tot ce este la modă. Ca să țintim sus de tot cu exemplele am aminti înși precum Petre Roman, Năstase și Agafton, Curtea Constituțională și Partidul Conservator (până mai ieri fusese „pur”, dar, cum la români curățenia lasă de dorit, partidul lui Voiculescu a tras pantalonii de cangar peste izmene de câlți). Ce conservă, cine și în ce borcan l-a ținut atâția ani conservat, asta nu se știe.

Se știe, însă, că a apărut la răscruce de drumuri precum Spânul din poveste. Din păcate s-a întâlnit cu „nevinovatul” Tăriceanu și nu cu Adrian Năstase, ca să ne amintească de „Povestea lui Harap Alb” și să fim tentați să ghicim, prin analogie, personajele: Craiul cu trei feciori este (sau era) Ion Iliescu și odraslele: PSD, PSM, PS; ursul de sub pod, care, pe post de sperietoare, încearcă vrednicia (mai bine zis nevrednicia) feciorilor, este UDMR-ul; Cerbul boncănitor cu nestemate (averi furate” în coarne) e Dan Voiculescu; bizarul și vicleanul împărat Roș e Țapul Miluș, căzut la prezidenție exact dintr-un corcoduș; plângărețul împărat Galben, că verde nu mai e de pe când s-a îmbolnăvit din dragoste pentru spânul în ipostază de Băsescu, o fi Teodor Stolojan. Măi, să fie! Era să uităm celelalte personaje picante: Flămânzilă, alias Vasile Lupu, Setilă, alias Nicolae Văcăroiu, Ochilă, alias Victor Ciorbea, Fata împăratului Roș, taman Marijan, Sfânta Vineri, Rodica Stănoiu,

Mârtoaga, Silviu Brucan,

Dănilă Prepeleac și... Uniunea Europeană

Uniunea Europeană este fratele înstărit;

Dănilă este românul obișnuit să stea cu mâna întinsă și să aștepte pomeni;

Drumul parcurs către UE este cel parcurs de Dănilă de acasă la iarmaroc: a plecat cu boii și carul și s-a înapoiat cu găsea;

Boii și carul simbolizează risipa, nesăbuința;

Scena din pădurea, cu heleșteul dracilor, este proverbiala descurcăreală a românului, care îl păcălește și pe dracul cu viclenia nativă.

De ar trăi Ion Creangă în zilele noastre, ehei, ce analist politic am avea! Și ce soartă le-ar rezerva unor politicieni constituiți în gașca numită guvern. Pe ăștia toți i-ar sui în car să-i ducă la spânzurătoare, fiindcă toți, în frunte cu Tăriceanu, vor întreba smiorcăindu-se: Muieți sunt posmagii pe care nii dă Uniunea Europeană ”?

Bancuri și mentalități

© Două sate de olteni, unul așezat pe stânga, altul pe dreapta Jiului, se află în pricină de sute de ani. Motivul: Nu se știa clar a cui e apa din Olt. Un complet de judecată, în frunte cu Rodica Stănoiu, a hotărât: jumătate e a celor de pe stânga, cealaltă jumătate a celor de pe dreapta. Se zice că, aflând hotărârea, au fost văzuți oltenii și de pe malul drept și de pe cel stâng, cu bărcile, la mijlocul Oltului, luând apă cu găleata dintr-o parte și turnând-o în cealaltă.

© Ion vine din armată. Nici una, nici două: „Tată, io mă-nsor!” „- Noa, stai blând! Nu-i prea devreme?! Și cu cine, mă rog fain, vrei să te însori tu? „Cu loșca.” — „Cu vecinul loșca ?! Păi mă, năroodule, tu n-ai aflat că loșca-i ungur ?!”

© Locul: Oltenia, localitatea Maglavit. în timpul primului război mondial. Sub ocupația germană. Feldmareșalul Makensein este cartiruit la frunțașul satului, nea Nlăun. în prima seară acești își ospătează oaspetele cu ce avea mai bun: fasole frecată și mămăligă. Mănâncă neamțul cu nesațiu, apoi întreabă: Nea Mărine, Weceul unde e? Ce este acela? răspunde cu o întrebare Mărin. Closetul! — Closetul? Da’ ăsta unde lucrează?

Prin semne feldmareșalul se face înțeleș. — Păi, așa zi, frate! Și îi arată lanul de porumb. Merge omul, grăbit, pe un rând, se întoarce pe altul și tot așa, fără să găsească Weceul. în fine, se descurcă oltenește, vine în

**casă și zice cu reproș : „Proastă organizare, nea Mărine!”
„Așa e, domnule feldmareșal, că, dacă era bună
organizare, acum ne căcam noi la voi, nu voi la noi”**

**© Un reporter occidental, aflat în căutare de imagini
specific românești într-un sat din sudul țării, vede un mitic,
sănătos și voinic, stând de dimineață până seara pe scăunel,
la poartă, așteptând să mai treacă câte un sudist pentru porția
de taclale. Azi așa, mâine așa... Scurmat de curiozitate, într-o
zi se oprește și întreabă: „Măi, omule, ce faci ?” Iaca, stau! ” „
— Păi. De ce stai ?” „ — Da’ ce să fac ?” Să muncești!” De ce
să muncesc ?” „Ca să câștigi un ban.” Și cu un ban ce să fac?”
Mai economisești, intri într-o afacere și câștigi mulți bani.”
„Bun, și cu mulți bani ce să fac ?” Faci o afacere mare sau
depuși la bancă și, apoi, stai..Așa o fi, dar acum ce faci ?!”**

**© în faza finală a unui concurs de invenții, Marin din
Dăbuleni ajunge la întrebările de baraj. El știe una și bună: tot
ce se face în țara asta se leagă de numele lui Adrian
Năstase.,- Marine, cine a construit la noi primul pod peste
Dunăre?” „Adrian Năstase!” „Marine, cine a inventat roata
dințată ?” Adrian Năstase!” „Cine a cântat pentru prima dată
„Vălei, muică?” „Adrian Năstase când și-a prins ouăle la roata
dințată.**

**© în faza finală a unui concurs mondial pe tema
„Recorduri tehnice în mileniul trei” ajung americanul, neamțul
și românul. Americanul: „Noi am ajuns la o asemenea
performanță încât luăm în palmă o granulă de polimeri. O
aruncăm în sus și devine combinat chimic”. Neamțul: „Suntem
cu un pas înainte. Luăm în palmă o potcoavă de cal mort, o
aruncăm în sus și devine combinat siderurgic.” Românul:**

„Vacs! Noi luăm în palmă un căcat, îl aruncăm sus și devine ministru, iar când cade jos e tot căcat!”

© Același concurs, cu aceeași reprezentanți în finală, dar pe tema tehnicilor de străpungere a tunelelor în stâncă dură. Americanul: „Noi, cu ajutorul laserilor, străpungem un tunel de 2 km în două ore!” Neamțul: „Noi, cu jet de apă grea, străpungem un tunel de 3 km. în două ore!” Românul: „Noi, ca să străpungem un tunel, așezăm de o parte a muntelui o echipă de oșeni; de cealaltă parte, altă echipă. Dacă se întâlnesc, străpung un tunel; dacă nu se întâlnesc, străpung două.”

© Ion și Gheorghe, ardeleni, se întorc de la București. Pe la Brașov, după o ardelenască tăcere, Ion zice: „- Măi Gheorghe, ca să treacă timpul, amu hai să spunem ghicitori! - No, Hai, da zî tu una! „Ce are patru picioare, e negru și creț, stă în lanț și latră?” Gheorghe începe să gândească. Pe la Sighișoara zâmbește ca un om luminat; la Blaj se bate cu mâna peste frunte; la Simeria, înainte de a se despărți, Gheorghe zice: „- Cânele, mă loane!” „le, mă Gheorghe, da de unde știi?” „- De la Brașov I”

© Ion și Gheorghe se revăd după ani, la întâlnirea fiilor satului. Gheorghe întreabă: „- Mă, loa, te-ai însurat ?” „le, mă” „- Noa ghine! Da’ cu cine, mă?” „- Cu hai mai urâtă fată din sat. ” „-Asta nu se poate. Cu hai mai urâtă m-am însurat io, că d’aia am și plecat.” Nu crezi, bai nu-i! Hai și vezi!” Ajung în curte și Ion strigă: Mărie, unde ești ? ” „-în podul șurii, loane”. „No, hai jos!” „Da să-mi pun sacul pe cap?” „- Ba, că nu te-am chemat să facem sex, ci să te arăt la un preten!”

© Ion și loșca, vecini, beau împreună în fiecare seară paharul de țuică și așa trec 20 de ani. într-o seară recentă,

Ion, la poartă, întoarce capul când trece loșca și nu răspunde la „bunesarea”. loșka, mirat: „Iștenem, Iștenem, da ce are la tine Ion, de nu răspunde la mine; de ce superat și nu beam noi palinka ?” „-Adineauri am aflat de la televiziune că ungurii l-au omorât pe Mihai Viteazu la Câmpia Turzii!”

© Ardeleanul și copilul se urcă în tren. După câteva stații, tatăl întreabă: „- Mă fecior, ție nu ți-e foame?” Ba, ie!” „No, hai ș-om mânca!” Desface baiera la traistă, scoate merindarul, slana, pita, ceapă... apoi strâmbă din nas. „Mă, fecior, aici miroase-a căcat.” Și mie mi se-mpare.” Hai să ne mutăm, că tot e gol trinu”, zice tatăl. în al doilea vagon, la fel, și tot așa până la ultimul. Aici, luminat, tatăl constată: Mă, fecior, tu ai călcat în căcat!” No, ie! Da’ dice măntrebi?!”

© Marișica deschide un SRL pe unul din drumurile naționale, cunoaște un neamț bătrân, pleacă în Germania și se căsătorește, După o vreme scrie mamei sale: „Dragă

VWURS CW A MAH 'S M

ÎN D

O performanță românească
în UE: Sexul

ciudată

mamă, o fi el de vârsta lui moșu, da am di toati: vilă, mașină, barcă, di toati șele. Numai' că mi dor di sex ca di tata!

© Vulturul ardelean zboară pe deasupra Garpaților: fălii, fălii, fălii. Porumbița olteană îl întreabă, dându-i repezi târcoale: Vulture ardelean, unde zbori tu așa alene?" Vulturul: fâll, fâllll. Din nou porumbița olteană: Vulture ardelean, unde...", până când, într-un sfârșit, acesta răspunde: „Da, știe-mă ...p...!"

*Anecdote cu politicieni și oameni de stat (acasă)
(răstălmăcite și adaptate)*

© Se zice că întreținându-se cu niște pensionari veniți cu jalba-n proțap la Ministerul Muncii și Asigurărilor Sociale, ministrul Gheorghe Barbu le-ar fi zis: „ - Apelez la înțelepciunea dumneavoastră. Președintele Băsescu m-a întrebat dacă un pahar plin cu șampanie are un sunet mai cristalin decât unul umplut cu vin. Voi ce credeți?” - „Noi, zise unul venit tocmai de la Deva, nu putem răspunde, deoarece pensiile noastre nu permit astfel de experiențe”.

© La Muzeul Antipa se află expusă șuvița lui Băsescu. Văzând-o, un elev exclamă: Super! Ce șuviță lungă pentru un ins care nu avea cap!

© Se zice că Văcăroiu, înainte de a fi debarcat de la președinția Senatului, ar fi rostit cel mai scurt discurs de după Revoluție: „Eu cad într-un moment în care țara și-a pierdut rațiunea; voi veți cădea în ziua în care și-o va dobândi”!

© Vorbind în fața Consiliului Alianței DA, Traian Băsescu a zis: liberalii și pediștii trebuie să fie uniți precum calul și călărețul. Important e ca PD-ul să nu fie calul.

© Despre Cosmin Gușe se zice că i-a trădat pe toți stăpânii săi. în consecință și în stilul său, Vădim a afirmat în Senat: „l-a vândut pe toți cei care l-au cumpărat.”

© Ajuns la Tătărsești, în campanie electorală, fiul satului, fost puradel, fu primit cu entuziasm. Primarul pesedist a exclamat: „Dumnezeu însuși l-a făcut pe Adrian

Năstase, apoi s-a odihnit”. Un liberal din mulțime, a replicat: ”Dumnezeu ar fi făcut mai bine dacă s-ar fi odihnit cu o zi mai devreme”!

© Un ziarist indiscret o întreabă pe Anca Boagiu: „Doamna ministru, vă plac tot atât de mult bărbații?” - „Da, domnule, dar numai când au șuviță și chelie”!.

© Un amic, îi zice lui Adrian, care poza pentru un portret: „Nu te temi să arăți adevărul despre intimitățile tale?” - „Fii fără grijă! l-am spus să mi-l facă fără... partea de jos!”

© La Cotroceni, moment festiv pentru decorări masive. îi vine rândul unui tânăr cercetător. Iliescu mirat, îl întreabă: - „Oare nu ești prea tânăr pentru o asemenea distincție?!” - „Fiți liniștit! în România lui Iliescu se trăiește puțin!”

© La o lansare de carte, Ion Iliescu, dat în patima scrisului, este întrebat de ce scrie o literatură așa de facilă. Iliescu a replicat cu ton de „măi animalule”: „Fiți liniștit! Când mă voi tâmpi voi scrie drame”. - „Așa?”, se aude aceeași voce, „atunci de ce mai așteptați”?

© încercând să-l jignească pe președintele Senatului, Radu Berceanu l-a făcut văcar. Aveți dreptate”, i-a replicat acesta, „tatăl meu a fost văcar, bunicul meu, văcăroi, iar străbunicul, bou. Deci arborele

meu genealogic începe acolo unde al dumneavoastră se termină”.

© Vizitat de C.V. Tudor, Corneliu Ciontu răspunde la constatarea că locuiește într-o casă prea mică: „Locuința nu e mică”, răspunde Ciontu, „tu m-ai făcut prea mare pentru ea!”

© în vreme ce compunea, în minte, o poezie „laudatum cu laudamnum”, Adrian Păunescu începe a-și căuta ochelari. O fetiță de lângă el îi întinse.

- Mulțumesc fetițo! Cum te cheamă?
- Ana-Maria Păunescu, răspunde aceasta.

© Fostul senator, dr. Ion Iliescu, întâlnindu-se cu argatul Țonitu, îl întreabă:

- Nu știți unde locuiește dr. Iliescu?
- Păi, acela sunteți chiar dvs!
- Asta o știu și eu țonitule! Eu nu te-am întrebat cine sunt, ci unde locuiesc!

© Explicațiile ghidului în sala Feseneului: „Acesta este un fotoliu celebru în care au dormit Dan Iosif, Bebe Ivanovici și Gelu Voican”. Un elev constată: „Cred că nu dormeau prea comod trei proști la un loc!”

© Activitate pe comisii la Senat. Văcăroiu, însoțit de secretarul Senatului, vrea să vadă cum lucrează. în primul birou, nimeni, în al doilea, nimeni și tot așa până când, în sfârșit, găsiră un birou în care un senator sforăia. Secretarul vru să-l trezească, însă Văcăroiu, îl opri: „Dacă îl trezești, pleacă și el!”

© întrebat ce crede despre viitorii succesori în fruntea celor două camere, Gheorghe Funar, în stilul său ironic, a răspuns: „Cum să vă explic? Olteanu știe totul, dar nu înțelege nimic; în schimb Berceanu înțelege totul, dar nu știe nimic.”

© După ultimele alegeri, ziarul „Adevărul despre Scânteia” titra: Au fost înscriși 12,000,000 de cetățeni pe liste; au vota 11 milioane; din urne au ieșit 17

milioane de buletine.

© Băsescu și Tăriceanu privesc de la fereastra palatului o demonstrație a pesediștilor care cereau puterea. Coloane impresionante. Băsescu întreabă: „— Oare o manifestație a „Alianței Da” ar atrage tot atâția oameni veniți din provincie?” „Vreau să vă spun ceva” - zice: „- Sigur că da. Pentru că vorfi aceiași...”

© înainte de a fi operat, Ion Iliescu fu întrebat de dr. Sorin Oprescu: Cum vă mai simțiți, domnule președinte?” „—Vai, Sorine! Mă încercă toate chinurile ladului!” „—Chiar de acum?!” s-a mirat d-rul.

© în vederea anticipatelor, Dan Voiculescu, aflat la mitingul conservatorilor dintr-un oraș din sud, dă o pildă: „Când carul țaranului se împotmolește și boii din jug nu mai pot să-l scoată, sunt aduși boi mai mari, mai puternici. Carul „Alianței” s-a împotmolit. De aceea la putere trebuie să venim noi, conservatorii.

© Câți aleși ai poporului lucrează la Parlament?, a întrebat președintele țării. „— Foarte puțini, a răspuns unul din președinții celor două camere.

© Băsescu și Năstase se întâlnesc pe scările Cotroceniului. Băsescu urca, Năstase cobora. Năstase, către Băsescu: „— Cum îți merge, Traiene?” „— Cum nu se poate mai bine: eu urc, în vreme ce tu cobori.”

© Dan Iosif, consilier prezidențial, și Răzvan Theodorescu, ministru culturii, la o expoziție de artă

modernă. Dan Iosif se dă mare:

— Sunt pasionat de artă și m-am pregătit special pentru această vizită, fată, arată el cu degetul, acesta este un Matisse.

— Nu, Dane, e un Monet!

-Acesta sigur este un Cezane!

— Greșit! Este un Utrillo.

— De data acesta nu mai greșesc. Acesta, intitulat „Doi bărbați frumoși”, e un Picasso.

— Nu, domnule consilier, de data asta e o oglindă...

© Rodica Stănoiu și Emil Boc se întâlnesc pe stradă. Rodica: „—Ascultă, domnule, dacă ai fi soțul meu, ți-aș da otravă!” „— Și dacă, prin absurd, ai fi soția mea, aș lua-o cu plăcere!”

© Marius Tucă îl întreabă pe Ion Iliescu: „— Aș putea să va iau un interviu și anul viitor?” „— Nu văd de ce nu! Pari a fi un tânăr sănătos și probabil o să supraviețuiești până atunci.”

© Vasile Lupu, ins cu umor, se întâlnește cu deputatul Bogdan Olteanu. Zice: „— Domnule deputat, cine vă privește își închipuie că în țară e o foamete cumplită.” „— Da”, a venit replica deputatului, “însă veți fi tras la răspundere dumneavoastră. La câte kilograme aveți, păreți singurul vinovat.”

© Al. Ștefănescu, lecturând manuscrisul unei poetese poreclită Safo din Deva, i-a dat următorul răspuns: „Lucrarea dumneavoastră e bună. Păcat că partea bună nu este originală, iar cea originală nu este bună.”

Nota Z?e/7e/Greșiți dacă vă gândiți la Cacalina. Ea

GUgor
HAŞA

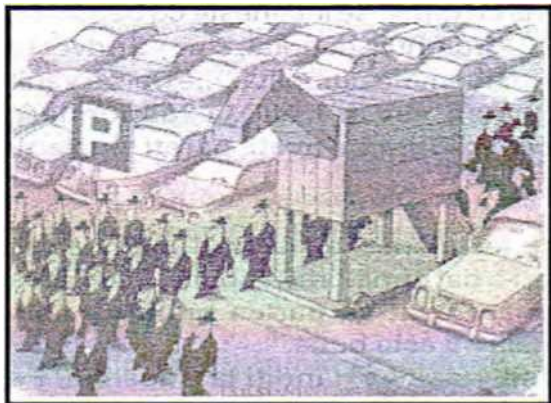
şi-a terminat benzina!

© înainte de a pleca de la Cotroceni, Iliescu își privi tabloul de pe perete și medita cu glas tare: „Ne vor înlocui pe amândoi!” Nu, domnule președinte! Pe mine mă vor da jos, iar pe matală te vor confunda cu Ceaușescu.”

© Se zice că marinarul Băsescu are obiceiul să pună trei întrebări soldaților când vizitează o unitate militară, întrebările fiind puse în aceeași ordine: 1. Ce vârstă ai? 2. Ești de mult în serviciul militar? 3. Pe cine iubești mai mult, pe președintele țării sau pe bucătar? S-a întâmplat ca într-o unitate militară din Ardeal să nimerească peste un soldat secui, care, se știe, nu vorbește românește. Dar, sfătuit de comandat, el învățase pe derost răspunsurile, date astfel:

- Ești de mult în armată?
- De 22 de ani.
- Dar ce vârstă ai, șogore? întrebă Băsescu mirat.
- Un an, efaș nio, președinte.
- Atunci, zise președintele stupefiat, unul din noi e

nebun!

— Amândoi,
domnule
președinte!

**IEȘIREA PUR-
ULUI DIN PSD**

© Prin anii 50 un client vede pe peretele unui restaurant pe cei patru: Marx, Engels, Lenin și Stalin. Îl strigă pe chelner: Dă-l jos pe mustăcios! Din spate îl bate pe umăr securistul: — Ce poștești, mata, tovarășe? — Să-l dea jos, ca să-l pup.

© Revenit pe pământ tocmai la Deva, Ceaușescu este întrebat ce l-a impresionat mai mult.

— Ziarul „Replica”. Dacă arfi fost singurul ziar, nici astăzi nu s-ar fi aflat că am fost împușcat și s-a schimbat regimul.

© Pe viitorul mormânt al lui Ion Iliescu e potrivit epitaful: „Aici doarme vajnicul comunist și zâmbărețul președinte care a făcut mai mult rău decât bine. Binele l-a făcut rău, iar răul l-a făcut bine”

© La închisoarea Rahova se pripășește un câine. Un pușcăriaș îl întreabă pe gardian: „Ce naiba a făcut animalul ăsta de a ajuns aici?” „A mușcat javra Monicăi Macovei.”

© Doi țărani s-au oprit, într-o zi geroasă de iarnă, săl privească pe Mugur Isărescu, ieșit la vânătoare. Ia te uită!” - a exclamat un țăran „- Pe frigul ăsta guvernatorul băncii naționale e fără mănuși.” Ce te miră?” i-a răspuns celălalt. „Își ține mâinile în buzunarele noastre.”

© Ca să-l măgulească pe Antonie Iorgovan, un tânăr avocat, ajuns parlamentar, i-a zis: Maestre, nimic nu scapă talentului dumneavoastră. Ați vrut să faceți o constituție proastă și ați reușit!”

© Noul ministru de finanțe, prezentând prim-ministrului Tăriceanu proiectul unei taxe pe câini, primi răspunsul: Proiectul e bun, dar se respinge căci mi-e teamă să nu mă latre câinii din opoziție.”

Răstălmăciri hai oase și lovituri ia oase

© „Dinu Năstăsică” sau „Ciocoi vechi și noi”, roman social cu două categorii de personaje - slugoi și ciocoi - și zece capitole, din care aflăm că ce naște din pisică, scârnă mănâncă și că rromul rromânesc nu-i ca rromul cubanez.

(Nicolae, nu „ni o !ae”)

© „Când voi lovi o dată eu cu barda/ Mafia asta are să dispară/ Și-o să vedem atunci, întâia oară/ Că ne-au condus un rrom și-un pui de cioară”

(După Mihai Beniuc)

© „De voi ajunge cândva președinte/ Pe Mitrea o săl mut la Cotroceni/ Și-o să girez o sută de pomeni/ C-am fost și eu, o zi, sindicalist./ Pe Ady Rect l-oi pune președinte,/ Din vechi consilieri refacem „banda”; Iar Maidanezia, de- acum, se va numi... Capitala mea super - Curlanda.”

© „Dinu Scatiu, Tănase, uns în viciu/ A procreat alt Dinu, cu numele patriciu;/ Ciocoi miliardar, ehei, cu leul greu/ Cum bine din lectură mi-aduc aminte eu./ Duiliu Zamfirescu, cel ce l-a procreat/ Știind ce va ajunge/ Degrab l-ar fi-necat,/ Sau, bănuind ciocoiul, nu l-ar fi botezat.”

© Discuție între doi săteni:

- Prost primar, însă al vostru mi se pare și mai mare...

- E normal! Al nostru are și studii superioare

**© Mor „omeții” prin piețe,/ Mor „omeții” prin
Ardeal,/ însă nasc la mort trei vii/în olteanul areal./Vin
oltenii valuri, valuri/ Cu zaibărul și pelinul./ Dinspre
răsărit e vuiete:/**

**Moldovenii vin cu trinu/ Ardeleanul, suflet mare,
răbdător și prea supus/ Lasă casă, lasă masă și se
cară în Apus.” Consecința, pe curând: Uite-așa și tot
așa/Țara noastră va ajunge, mâine, Rromdanezia.”**

© Ori de câte ori îl văd
la televizor pe **Miron
Mitrea**am senzația că îl văd
într-unul din primele chiciuri-
filme cu Mitrea Cocor,
personajul lui Mihail
Sadoveanu: noul chip de
țăran surogat, noul chip de
sindicalist, ajuns ministru. Se
pare, însă, că Miron, soi de
Cosma, este produsul unei
încrucișări făcute de Pavlov: a
încrucișat câinele cu porcul și
a ieșit activist sindical: latră
ca un câine și se îngrașă ca
un porc.

© **Capra cu trei iezi, sau
Guvernul Năstase.**

**Capra: biata țară; iezi: PRM, PD, PC; țăpul?
Udemereul. îi mârlește pe toți, fără să țină seama de
culoare sau doctrină. De aici expresia virilă:
„marcobelomârlitul”.**

© **„Mara” sau „marasmul culturii române”.**
**Dacă, până mai ieri, o suzană sau o firuță, puneau
agoniseli pentru cultură în trei săculeți, de mâine,**

**cenuşa „fetei moşului, alungată de acasă, va fi
„cultura” din România. Auzi, soluţie,**

-----&(Poz'ie) ciudată -----

adică iresponsabilitate totală: Pencă niște șe-fuleți, mai locali, mai de județ, la „Festivaluri de folclor” făceau chiolhanuri de obor, se desființează Direcțiile de Cultură și se înființează cele de „Conservare a inculturii”. Pe Doamna Mona, am cunoscut-o personal. Nu pot să cred că așa a gândit, cât a culturit, cu slugoii lui Răzvan-becul din tavan — care s-au mai ținut și de „cosoniade”, și va gândi liber (dar nu ca un liberal!) Cum adică ? Ce se va întâmpla cu așezămintele culturale sătești, cu bibliotecile?! Le conservăm. în ce?! în terciul de zeamă și nebăgare de seamă cu care au stat până acum în guverne toți miniștri culturii?! Se aude că urmează, după demisia brează, un personaj din „Țiganiada”

Hu... Mor cu năra vuri

© Ion și Gheorghe sunt prinși furând într-un bazar din Turcia. Până la sorocul judecății sunt închiși într-un turn. Gheorghe scapă, face rost de funie, încropește o scară și, la miezul nopții, vine să-și slaveze prietenul intrat pe mâna turcaleților cu obiceiuri proaste: — Ioane! Ioane! — Ce-i Gheorghe? — Am venit să te salvez. Ion îi răspunde cu o voce de domnișoară virgină: — Acum e prea târziu...

© Marișica, privindu-și duios pruncul din leagăn: e leit taică-su! Cum începi să-l mângâi, cum adoarme...

© Strecurându-se după miezul nopții în odaie, cu fața răvășită și hainele mototolite, Marișica este întâmpinată de maică-sa: „Vai di mini și di mini, da și s-o întâmplat?! Teo călcat vreo mașână?” Ba, mamî, numai șofieru’.”

© Găgă, sectant notoriu, având zece copii, îi zice nevastei: Așa nu se mai poate! Anul și cârlanul... începând cu noapte asta, mă culc pe jos. — Dacă tu crezi că ajută, o să ne culcăm pe dușumea...

întrebări și răspunsuri a ia Buiă și Nănău

© Numiți doi mari vinovați pentru starea de astăzi a României ?

Bulă: - Nicolae Ceaușescu, care ne-a ținut treizeci de ani în gulag.

Nănău: - Ion Iliescu, care 15 ani nu a vrut să ne scoată din Gulag.

© Ia, spuneți voi, Bulă și Nănău, de ce vreți să intrați în Europa?

Bulă: - Să intru-n activitate, borfășind prin alte state.

Nănău: - Să schimb mămăliga cu pâinea și să mănânc mălai la tăst.

© Ce s-ar fi întâmplat dacă „Cuvântul liber” nu ar fi fost vândut unui trust de presă maghiar, din Austria ?

Bulă: - N-am fi avut șogori acasă și bozgori la graniță. Nănău: - Ar mai fi avut cititori...

© Ce s-ar fi întâmplat dacă Sorina Popa de la „Hunedoreanul” ar fi căzut de pe Zidul Chinezesc?

Nănău: - Nu ar mai fi apărut „Hunedoreanul” și am fi fost mai bogați cu un eșec.

Bulă:-Ar fi lepădat redactorul șef.

© Ce s-ar fi întâmplat dacă nu s-ar fi născut Miron Cosma ?

Bulă: - Nu am fi avut încă un erou național de talia lui Vădim.

Nănău: - Nu ne-ar fi fost rușine să umblăm prin lume și să spunem că suntem din Ardeal.

Anecdote

*Juncul la jug și mânzu! la ham
(snoa vă prelucrată)*

Baci Săvu de la feredeie a fost cel mai înțelepți și sfătos țăran din câți am cunoscut. Întâmplările vieții l-au transformat în albină culegătoare de înțelepciune: a fost prizonier în Apus, a ajuns la Salonic, unde a deprins greaca aromânilor, a umblat prin țară iscoditor și a toate știutor, când a apărut alianța Da (PNL - PD) m-a întrebat „ce poate fi asta?” „O alternativă la ce nu avem sau, dacă vrei, nea Săvu, la comunism.” „Adică?” Și-a exprimat el nedumerirea. „Despre Liberali știu multe; d'ăștia nici n-am auzit; am auzit doar de Petre Roman, „fiul rătăcitor din Biblie” (eu adaug: înfiatul lui Iliescu — mulțam Doamne, că-i sterp, și răsfățatul postrevoluționar). „Omul cu sfetărul, lângă cel cu barba și automatul...”, completează nea Savu. Ca imediat, după tipic, să adauge: „Ascultă, om bun și domn prăfesor: Chestia asta nu-i oablă Nu poți așe. Îți moare o vită, boul dejug, ori vacă bună la toate. Ai un june sau o vițea. Adicătelea pediștii ăștia proaspătfațați. N-ai încotro, dacă vecinul nu se întovărășește. Așe că, de crud, pui la jug cu boul sau vaca, vițica sau juncul. În cine dai? În ăla care traje. Până ce juncul și vițeaua se dedau cu trasul. Da, până atunci, dai în ăl ce poartă greul. Uite, așe înțeleg eu Alianța DA. Cât despre fuziune, ce-o mai fi și asta, că eu mă pricep numai la altoit, e ca în gluma cu rusul acela făcător de minuni, Pavlov sau Minciurin, Satana mai știe cum îl cheamă. ăștia încrucișară câinele cu porcul și ieși activist sindical, ca țigănosul ăla de Mitrea: latră ca un câine și se îngrașă ca un porc.”

© Pe o insulă oceanică naufragiază românul Vineri; după câțiva ani naufragiază și ungurul Robinson. Ultimul: Vineri draghe, vrei să supraviețuim împreună? Păi, cum nu! Atunci așe faceam: tu sluga Vineri, eu, Robinson, grof. Altfel plângere fac la parlament european!

Broasca și boul
(după Nicolae Oțălu)

O broască, văzând un bou păscând la malul iazului, prinse a-l invidia și a pofti să fie și ea la fel de mare și de grasă. „O să-mi umflu din răspuțeri pielea zbârcită”, își zise, și nu mai stătu pe gânduri. Întrebând suratele dacă e mare cât un bou, ele i-au zis că nu. Așadar se umflă și mai și. Iară le întreabă și primi același răspuns. Își adună prin urmare toate puterile și prinse a se umfla până plezni.

Învățătura: Cei mici, încercând a ajunge precum cei mari, pătesc ca broasca. Nu ne-am gândit, doamne ferește, la parlamentari și politicieni precum Năstase, Victor Ponta, Radu Berceanu, Ioan Timiș, Cosmin Necula, Emil Boc!

Șoarecele și boul

Pe un drum de țară o pisică alerga după un șoarece, în fața lor mergea alene boul. Boule, boule, te rog scapă-mă că, iată, mă prinde pisica!” Boul slobozi o baligă și astfe» îl ascuse. Pisica, vicleană, în apucă de codiță, îl șterse tăvălindu-l prin iarbă, și îl mâncă.

Morala: Nu toți cei care te bagă în rahat îți vor răul și ni toți care te scot din rahat îți vor binele (sau un fel de integrare

Q (poziție) ciudată
europeană).

Un leu bătrân...

Un leu care la tinerețe mulți dușmani își făcuse, ajunse la bătrânețe urât și batjocorit: porcul îl împungea cu râțul, boul cu coarnele, măgarul îl lovea cu copitele... Văzându-se așa amărât, leul și-a zis: Au dreptate cei care acum mă necăjesc, căci mult rău am făcut la viața mea. Mă scurmă, însă, părerea de rău că mă necăjesc tocmai cei la care le- am făcut bine. Acum îmi dau seama că fără minte am lucrat făcându-mi și dușmani și prieteni mincinoși.

învățătura: Geoană, Năstase și mulți d'alde ăștia nu trebuie să se gândească neapărat la Ion Iliescu!

Graurul și cucu

Un graur și-a făcut cuibul într-un tufiș. A venit

Q (poziție) ciudată
cucul, ia mâncat ouăle și le-a pus pe ale sale. Graurul le-a
clocit

până a ieșit puiul. E drept că s-a mirat că puiul are pene de cuc, dar cum toți părinții sunt orbi din dragoste pentru puii lor... îl adoptă în speranța că își va schimba penele, și prinse a cânta ca să-l învețe și pe el. Cu vremea i-a spus: Cântă și tu ce de atâta vreme îți cânt eu! El o ținea una și bună: cucu, cucu, cucu. Graurele, să crape de ciudă, nu alta, era scurmat de întrebarea: Cum a ieșit din mine ouă de cuc? Un uliu, zburând prin preajmă, îi zise: - Prietene de ce te necăjești așa?! Până și omul e chinuit de această întrebare!

învățătură: Câți dintre noi nu creștem copiii altora sau câte partide nu clocesc ouă de cuc? Ce dă Dumnezeu e tot al tău...

Leu! întovărășit la vânat

într-o zi leul se întovărăși cu alte fiare pentru o partidă de vânat, promițând să împartă prada. Au vânat un cerb din care au făcut mai multe părți. Când să-și ia fiecare ce socotea că i se cuvine, leul se mânie și zise: Prima parte mi se cade mie, fiind cel mai vrednic; a doua tot mie, că sunt mai tare, a treia mi se cuvine după dreptate fiindcă m-am însoțit cu voi; vreau toate părțile,

Gugor
HAȘA
Ion Iliescu înălțat la ceruri

-----& (poziție) ciudată -----

căci, altfel, prietenia noastră se rupe! Auzind acestea, ortacii, cu coada între picioare, unul câte unul, s-au făcut nevăzuți.

Morala la care te gândești, cititorule, nu îl privește neapărat pe Traian Băsescu și pe cei cu care s-a întovărășit. Că prada este țara, să nu te îndoiești!

Despre maimuța care s-a făcut zeul Cupidon

O maimuță bătrână în vâzu pe zeul iubirii aruncând săgeți și făcând victime. Cum din naștere avea obiceiul imitației, ea fură veșmintele, arcul și săgețile lui Eros. Se privi în oglinda unei ape și se convinse că e chiar Cupidon. Merse în pădure, căută un tufiș de taină și prinse a pândi nimfele. Prima ochită fu și săgetată în inimă, devenind victimă. Zeul deveni invidios, o prinse, o dezbracă de veșminte și o arată lumii în toată hidoșenia ei. Așa o fi fost și cu stănoaia, devenită ministru?

Glume nebunatece despre... ușuratece

© Pe când era minoră, Lavinia Șandru se întâlnește în pădure cu lupul. Arăta ca o trapezistă și stârnea până și poftelile chelboșilor. Lupul gușat: — Câți ani ai, frumoaso? — Patrusprezece, Cosmine. — Păcat, dacă aveai cu doi mai mult, m-aș fi dat la tine. Așa... urlă presa că m-am încurcat cu tine sub un pin, bașca pensia alimentară! - îndrăznește, prostuțule! îți spun eu cum să mă ferești.

© Dialog Elena — Traian: „Ești isteț. De aceea sunt topită după tine. Tu știi să plasezi femeia unde îi este locul!” „— Ei, uite asta nu mi-a spus-o nici Săftoaia. Unde anume?” în pat și la... integrare...”

© Găboraia: „— Monica, nu mai amânăm nunta până după bacalaureat?” Monica: Hando mando, nu fi proastă! Dacă pune alta fofoleanca pe Irinel?”

© Dana Năstase: Adișor, spune-mi cinstit, de câte ori m-ai înșelat ca prim ministru?” O singură dată. Când ți-am spus că mă duc la Rodica Stănoiu și m-am dus la Miron Mitrea.”

© Băiețelul drăgălaș și fără chelie al lui Cosmin Gușe este ademenit de Lavinia Șandru: Ce băiețel drăgălaș! Vino să te iubească tanti!” Chemați-l pe tatăl Eu sunt prea mic pentru sex cu o femeie.”

© A cincea soție a lui Călin Popescu, în instanță,

pentru proces de divorț. Judecătorul: Doamnă, de ce vreți să divorțați?” Nepotrivire de vârstă, domnule judecător.” Dar, când v-ați căsătorit nu știați asta?” Știam, dar atunci eram săracă.”

© Soția președintelui: „Traiane, zice lumea că tu și Lenuța săriți gardurile la Cotroceni...” Da, dragă. O antrenez pentru funcția de ministru la Integrare. Cursă lungă și cu obstacole...”

© Găboraia: Moni, draghe, Irinel ăsta are vreo ocupație?” „— Nu, fă!” Atunci, de ce-l iei?!” „—Ca să se ocupe de mine...”

© Curiosul: Căline, cum ai reușit să ademenești la casa căsătoriilor atâtea femei?” „ — M-am calificat la locul de muncă...”

© D’ale... politicienilor hunedoreni — Nevastă dragă,
te-ai gândit la mine cât am fost plecat?” De mai multe ori, dragule, adică de câte ori a venit partenerul să se intereseze de tine.” Și ce-a zis?” Păi, mi-a zis că treaba merge mai bine când ești tu în delegație.”

© Soțul bănuitor și neștiutor: Dragă, ce faceți voi în teritoriu?” Ionica deputătica: Mai muncim, mai timișim...” Ei, nu?! Și ce e timișirea asta?” Activitate complementară. Unii mitresc, alții voiculesc, eu timișesc. Adică schimb de experiență: na-ți-o ție, dă-mi-o mie...”

© Prietenul: „Am auzit c-o bănuiești și-o urmărești pe Monica...” Mda. De când a prins a urca am intrat la

idei. Iar de când fuse în Finlanda se plânge de reumatism vaginal. Necazul e că badigardul îi face masajul.”

© Profesoara: „— Bulă, numește trei bărbați care au pus femeia la locul ei!” Meșterul Manole, preotul de ma mănăstirea Tanacu și Traian Băsescu. Unul în zid, altul pe cruce, al treilea, în pat.

De toate despre (ne)toț

***Iliescu și R. Stănoiu:
„Când eram noi tineri...”***

*Biografii celebre
(seria!)*

Text prescurtat, reprodus din ziarul „New York Magazin”, numerele 8 și 15, septembrie 2004)

Năstase „ Scatiu ”

Scriitorul clasic Duiliu Zamfirescu a conturat în romanul „Tănase Scatiu” portretul ciocoiului tipic, lacom, viclean, rău, complexat de inferioritatea prin cultură și originea modestă, dornic de a parveni, de a deveni boier cu orice preț. Au trecut peste o sută de ani și a apărut „ciocoiul cel nou nouț”, cu studii superioare, cu doctorate, profitor, fudul, demagog și sforar. Putem observa că și vechiul și noul ciocoi adoră să fie primit cu lăutari, pâine și sare, însoțit pretutindeni

ciudată

de alai. Ei, ciocoi vechi și noi, nu au cunoscut și nu cunosc sentimentul milei creștine. Deși pare jovial, repede îi sare țâfna, apelând la un limbaj suburban, țigănesc. Ciocoiul vechi, fost arendaș, trecea din moșie în moșie; cel nou, din partid în partid, până cantonează în cel al acaparatorilor, precum Năstase „Scatiu”, care, comparat cu cel vechi, Tănase Scatiu, e un Goliat pe lângă un pitic.

Spaima lui Naatase

X

Ciocoiul Nou s-a născut la Tărtășești, între bucurești și Târgoviște.

La margine de sat trăia o țigancă focoasă și dată-n... poale. În sat, un țăran necăjit cu numele de Dumitru. El a prins drag de piranda oacheșă, cu nume de familie Năstase, și i-a turnat un copil, pe nume Marin. În lipsa actului de căsătorie, puradelul a fost trecut de ofițerul stării civile „copil din flori” cu numele mamei. Tot atunci era și omenescul obicei ca orfanii și copiii din flori să devină copii de trupă sau „de cazan”, pe lângă un regiment. Astfel deveneau subofițeri, ba unii făceau chiar studii militare superioare, cum se întâmplase și cu puradelul Marin Năstase. Care, inteligent fiind, a făcut Liceul militar „Mănăstirea Dealul”. Așa, și mereu premiant fiind, a absolvit, ca șef de promoție, Școala de Ofițeri de Artilerie, promoția 1943, căruia însuși regele Mihai i-a oferit la un dejun festiv sabia și tresele onorifice.

Țiganul tot țigan, sau sângele apă nu se face. În loc

să neargă pe front, Marin a ales artileria antiaeriană de la Braşov. Aici, în timpul liber, cu zestrea genetică a mamei, a devenit „afacerist”, romanizând două magazine evreieşti, conform legii prin care regimul Antonescu interzicea evreilor de a avea magazine. Marin devenise „proprietar de paravan”, primind 40% din veniturile realizate. Ca urmare a ajuns bogat. Uitasem să spunem că între timp ţăranul Dumitru din Tărtăşeşti se căsătorise oficial cu ţiganka Năstase, din căsătorie mai rezultând doi copii — o fată şi un băiat, purtând de acum numele tatălui: Dumitru. Marin, puradelul sublocotenent, cumpără zeci de hectare de pământ la Tărtăşeşti, stupi şi oi, devenind ciocoi.

Sublocotenentul Marin Năstase a avut neplăceri din pricina Armatei Roşii. Ruşii i-au furat o maşină din stradă, iar pe a doua a ascuns-o sub o şiră de paie. Denunţat fiind, i-a fost confiscată. Ca să nu îl ia pe nepregătite Reforma şi- a împărţit pământul între membrii familiei. Aşijderea stupii, oile, animalele de povară. Aşa a scăpat de patalamaua de chiabur. Dat afară din armată, în 1946, a devenit şomer, prin voinţa generalului Walter Neulander, devenit mai târziu Walter Roman (Vezi, d-aia copiii, Petre şi Adrian, sunt aşa bun prietenii). Prin examene de diferenţă la şcoala militară, Marii deveni inginer.

Ce naște din pisică șoareci mănâncă

Viața familiei de țigani, Năstase, a continuat fără mari schimbări până în 1963-1964, când Marin, tatăl, a hotărât să se înscrie în P.C.R., promițând că își va înscrie și copiii în partid. De acum locul țiganului băgăreț îl va lua impostorul.

Pe măsură ce creștea, Ady scotea în evidență trăsăturile bunicii de la Tărtăsești: viclean, hoț, perseverent când își propunea să obțină avantaje. În schimb, sora lui, Dana, semăna cu săsoaica — mamă: blândă, naivă, chiar prostuță. La 12 ani Ady descoperă „bucuria” de a se juca cu vărul său mai mic. Zilnic se jucau cu timbrele poștale din cele trei clase ale unchiului său, până a șterpelit toate timbrele din clasorul trei. Așa a început viitorul

prim-ministru furțșagul și așa a început să umble pe urmele lui Tănase Scatiu și Dinu Păturică. Tot cam acum Marin Năstase devine colaborator al securității, iar Ady, elev fruntaș, folosit în școală, pentru ușurința cu care, genetic, învăța limbi străine, la întâmpinarea unor delegații. În clasa a XII-a de liceu începe să publice articole în „Magazin istoric”, ele fiind scrise de „iubita lui” profesorul de istorie Ion D. Suciuc de la Universitatea din București, fost condamnat

politic și binecunoscut ca homosexual, dar și ca specialist în istoria medievală a Transilvaniei și Banatului

Așchia nu sare departe de trunchi

Legătura cu „profesorul” a fost de durată, consfințită și prin schimb de verighete, deși între ei era o mare diferență de vârstă. Marin tatăl cunoștea legătura nefirească, dar, știind că bisexualitatea de la el o moștenește, s-a mulțumit să dea „profesorului” un telefon.

Adyșor a intrat student la facultatea de drept și și-a continuat viața sexuală dublă (vezi colecția revistei „România Mare”). Deseori invita la el studenți negri cu care se închidea în cameră. Încă de la 14 ani Marin, tatăl, l-a format pe urmaș prin „spălarea creierului”, spunându-i că e suprainteligent, că va ajunge mare dacă se va căsători cu o fată din înalta nomenclatură comunistă. Ăst timp tovarășul Marin, cu bani, cu produse agricole, cu sprijin de la „Secu” își luă titlul de doctor în „izotopi radioactivi”, despre care nu știa nimic. În această calitate a însoțit multe delegații de oameni de știință în străinătate pe post de „ochiul și urechea”, l-au crescut, bineînțeles, și pretențiile la tabieturi: Kent, mașini, restaurante. Între timp soția mai purta paltonul vechi de 20 de ani, cinstind în continuare fasolea și cartofii de Tărtășești. Iar semițiganul Marin a mai dat o lovitură, în urma căreia, când a decedat, a fost înmormântat la Ghencea cu onoruri militare: printr-o poveste mincinoasă, cu martori cumpărați, a devenit erou, luptător antifascist. Basmul bulibașei începea cu „A fost odată ca niciodată un puradel la antiaeriana din Brașov...” După povestea lui, una ca a Pistruiatului din

filmul lui Sergiu Nicolaescu, prin anii 80 s-a turnat un film inspirat din lupta contra fascismului.

E în firul logicii ca fiul unui asemenea om, după terminarea facultății de drept să lucreze la Președenția Consiliului de Miniștri și să fie cooptat ca membru al Asociației de Strângere a Relațiilor cu Străinătatea, având obligația să vâneze victime la ambasade și la ocazii (învățase engleza și franceza cu meditatori). Cu alte cuvinte, a lucrat pentru DIE, găsind parteneri și partenere pentru relațiile sale sau ale celor prinși în cursă. Victime i-au fost un american, o suedeză, un francez, ultimul fiind și un distins partener pentru Ady, pe post de fetiță. Împreună au petrecut o lună de miere pe malurile Senei. Revenit în țară a intrat în aventură, ca bărbat, cu o tânără de la ambasada americană, ai cărei părinți emigraseră din România, evrei fiind. Aflând că fata se îndrăgostise de nepotul pirandei din Tărtăsești, părinții au obligat-o să se întoarcă la New York.

Or mai fi fost și alte iubiri, despre care din dosare nu vom afla, căci de dispariția lor a avut grijă vulpoiul-vulpiță. Știți despre scandalul Priboi! Apărat cu înverșunare de Năstase. Priboi i-a botezat lui Năstase primul copil...

Priboi, nașul primului copil „dobândit” de Adrian Năstase a prins a sălta în ritmul devenirii bombonelului pe trepte politice: purtător de cuvânt, deputat PDSR, consilier personal, lată încă un motiv pentru care Năstase urăște ideea deconspirării securității. Din moment ce Priboi era legătura lui Adyșor cu Securitatea, dosarul nașului nu putea fi făcut public.

Fostul prim-ministru și candidat la președinție, de origine țigănească modestă, a practicat uneori, e drept, din interes, modestia, precum Dinu Păturică - Patriciu la prima întâlnire cu Andronache Tuzluc. A cerut ca rezultatul la bacalaureat al fiului său Andrei A. Năstase, întâiul pe liceul „Jean Monet” și, firește, pe capitală, să nu fie făcut cunoscut. Legat de examene în familia Marin

Nastase mai fusese un precedent: sora lui Ady, Dana, picase examenul de admitere la filologie. S-a plâns tatalui-fachir şi, într-o oră, era reuşită la secţia engleză, limbă cu care s-a plimbat, repatizată fiind la Externe, prin Siria, Norvegia, Olanda, ca după 1989 să devină utilă la Sofitel şi Sörös. Drept e că familia acestui Păturică, devenit Scatiu şi ajuns Năstase, a mai cunoscut şi alte eşecuri. Tatăl, impostor om de'ştiinţă, fu trimis la munca de jos în ministerul învăţământului pe post de directoraş la şcoli profesionale; prin anii 1973-19741.D.Suciu revine în viaţa junelui, pe care îl ia la racolat tineri perversi pentru partide sodomice în casa profesorului. Miliţia a căzut în toiul unui asemenea dezmăţ, după ce mai înainte fotografiase totul de pe scara unei maşini de pompieri. Ancheta s-a oprit asupra lui Suciu şi Năstase, ca racolatori şi corupători. Peste noapte, însă, Năstase

devenise martor al acuzării. Profesorul „iubit” și „iubitor” s-a ales cu 8 ani de pușcărie și 6 ani de deportare în Bărăgan. Ca să-i piardă urma, Ady fu mutat de la Președinția Consiliului de Miniștri și trimis ca cercetător la Institutul de Drept Penal.

Tevatura l-a speriat pe Marin, tatăl. Acesta hotărî să îl căsătorească, pentru a nu mai fi considerat „invers”. Dorea, însă, fiică de nomenclurist. Știți povestea cu țiganul ajuns împărat, cu tron din 9 perne?! Norocul îi zâmbi iarăși. Șefă de cadre la Minister era soția fostului ministru de externe Grigore Preoteasa. Tovarașa avea o fiica studentă la filologie. Marin, devenit pețitoare (zestrea genetică!), o convinge pe mamă să-și mărite fata, iar el să-și „mărite-însoare” feciorul.

Tinerii s-au văzut, s-au plăcut, căsătoria civilă se săvârși la primăria din Piața Amzei, în prezența unor secui cu care mama soacră se înrudea (nu ne-am mira să aflăm că Ady a fost o perioadă văr cu Attilo Verestoy ori cu Marko Belol). Ceremonia a fost simplă, masa săracă, invitații puțini și pe „Sprânceană nomencluristă”. Nu au participat nici frații lui Marin, considerați „dușmani de clasă”. A doua zi ginerică s-a mutat în casa soacrei din Parcul Primăverii.

Părea că planurile „barosanului” de la Tătărșești sunt pe drumul bun. N-a fost să fie așa. La câteva zile, în puterea nopții, „băiatul-fetiță” devenit Ștefan din „Muma lui Ștefan cel mare”, care a pierdut războiul sexual, sună la ușa mamei; „Eu sunt, bună mamă, bietul Adișor, / Mă primești în casă, altfel mă omor!” Explicația dată mamei, care îi amintise că fata e cuminte, frumoasă, cultă, bogată, a fost: „Mă solicită prea mult”. Nu se știe dacă Marin Năstase i-a vorbit „Preotesei” despre deviațiile

sexuale ale fiului. A urmat divorțul, fata s-a recăsătorit, Ady și-a continuat aventurile de burlac până pe la 35 de ani când, tot aranjat, a întâlnit-o pe Dana, fiica altui important nomenclaturist, Angelo Miculescu. Iar cuvântul din poveste...

*Perle din tezele,
cuvântările și
interviurile junelui
prelementar Cocos im*

- Pe mafioți i-aș condamna la câțiva ani de muncă silnică pe viață.

- Oasele capului sunt maxilarul de sus, maxilarul de jos și... fermoarul.

- în poezia „Pe lângă plopii fără soț” Eminescu combate tăierile nehibzuite de păduri; el s-a inspirat dintr-o plimbare cu Veronica Mii ea pe Linia de Cenzură.

- Ticul verbal, care mi se reproșează, nu e tot una cu Ticu Dumitrescu, care făcea parte din alt parlament. El este un tip verbal la care i se mai zice și clișeu și se folosește în arta fotografică.

- Dacia a fost cucerită de veterinari, iar Decebal s-a spânzurat la Alba Iulia cu nojicile de la opinci; Crișan a fost tras pe sfoară, iar lui Cloșca i-au spart ouăle cu roata.

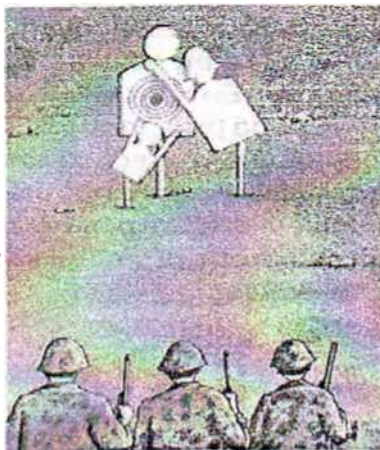
- La compunerea-eseu „Faceți portretul unui parlamentar pe care îl apreciați, Cocosmin a scris, printre altele: „Timiș e un ins fățarnic în sensul că o lună are barbă, una, ba. El izvorăște din munții Hațegului și curge șerpuit prin Banat sau prin Palestina. încă se mai fac cercetări.

Specialitatea lui este la extreme, unde l-a inițiat Adrian Năstase, pe vremea când se iubeau. Are un frate care ar trebui să se numească Bega, dar numai pe jumătate e Timiș. Nu se știe ce meserie a avut înainte de prelementar, acar, traseist, ciurdar, că prea le întoarce pocnind din degete. Se zice că și-a iubit soția până la moarte, fiind un bun familist, martori fiind subalternele. Dintre prelementarii hunedoreni, după mine e cel mai bun, numai că eu am viitorul fără trecut, iar el, trecutul, fără viitor, adică al meu e în față, al lui e în dos, obicei deprins de la Bombonel. Aceasta e compunerea pe care o dau și o semnez pe răspundere proprie”.

• La botanică, scriind despre buruieni, școlerul de liceu miner a comis: Ghimpele e o porcărie pe care o scrie „pilangiul” de Hașa și o citește prostăvanul de Cocosmin. E rău de tot. într-o zi m-am așezat pe un mănunchi și de atunci nu mai umblu pe Linia de Centură. Era pe o terasă. Am strigat: Vai, ouăle. Chelnărița m-a întrebat: V-ați așezat pe ouă? — Nu, pe „Ghimpele”!

• într-o zi un amic i-a destăinuit Prințului de Gura-Cască: Se vorbește,

Cocosmine, că ai fi rudă cu Pristanda și că, atunci când vorbiți, amândoi stăruit! în confuzia în termeni și improprietatea termenilor. Pontistul, adică prietenul lui Ponta, i-a răspuns: Da, este o confuzie. Cu Pristanda nu sunt rudă și pot dovedi cu martori din sat, iar chestia cu proprietatea se poate verifica la comisia de punere în posesie de pe lângă primărie.

• *Ce are, domle, scriitorul Gligor Hașa, care tot scoate ghimpele, cu dumneata? — I ciudă că nu i-am fost elev și așa a pierdut un olimpic la limba română.*

• *De ce vreți să deveniți primar al Devei, l-a întrebat un ziarist pe junelui Cocosmin. - Am câteva priorități și merite: 1. Vreau să dărâm telecabina liberalului Mircia, făcută din sudoarea boborului; 2. Vreau, dacă nu statuie, măcar nume de intersecție pe DN7; 3. Vreau să strig încât să se audă la Gurasada: Vino mamă să mă vezi/ C-am dat iama prin livezi/ Da' nu-s livezi înflorate,/ Ci puștoaice-mburicate/ Crescute pe DN șapte”.*

• *Marea calitate a Cocosminului este sinceritatea, franchețea răspunsurilor. întrebat dacă e un parlamentar mai bun decât dr. Iliescu, el arfi răspuns: Desigur, ne deosebesc multe. El dormea în Parlament fiindcă făcea gărzi în spital; eu dorm fiindcă, împreună cu alți juni parlamentari pesediști, fac gărzi pe Linia de Centură în vederea reabilitării prostituției și schimbării Constituției; el a avut șef de cabinet un colonel terist, mic la cap și trist; eu am mândră jună, cu daia ca o prună; el repară ciolane; eu mai fac chiolhane; eu pot zice două fraze care sunt piatra de încercare a oricărui orator, el, ba. — Care sunt acelea și fiți bun să faceți proba! - Cu multă plăcere... „Eu pup poala popii, popa pupă poala mea” și „Napi îți dă popă prin gard”; fraierul de Mircia trece Cincișul cu înnotul, eu îl voi trece cu iahtul; el are de-a dreapta pe Oancea, frumosul, eu, pe Ponta, urâtul și nu-i totuna când e vorba de competiție; el are o nevastă, frumoasă, e drept, dar eu, dacă mi se aprobă proiectul cu casele de prostituție, pot avea câte poftesc.*

° (poziție) ciudată

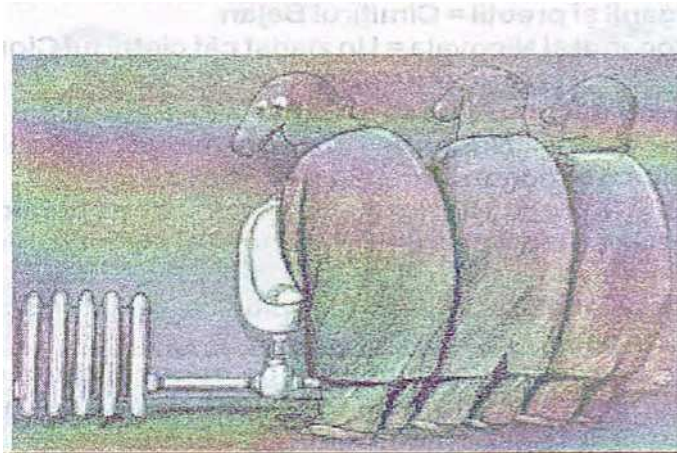
Zvonuri despre „ Ce au în comun ”

— Cacalina și barabașa = vacile ecologiste Milka și Fulga.

— Prefectura Deva și Biblioteca Județeană = Statuia lui dr. Petru Groza;

— Două ziariste de la un cotidian hunedorean: același șef și amant;

— Foile de pripas „Sevus” și „Replicat” = Refrenul din „Ciuleandra”: două paie, doi coceni, sau un păcală și-un tândală, un ciocan și-o nicovală, un hărău și un ciurar.

PSD, PUNR, UDNR: „NE CHEAMĂ PROSTATA”

— Liderii sindicali și liderii pesediști hunedoreni = 60% dintre directorii de școli.

— Un fost senator hunedorean și actualul secretar executiv al PSD Hunedoara = Prostia și slugărnicia.

— Poliția Județeană și clontidianul Serbus Bă Bulă! = Jocul „De-a proștii și cvardiștii”.

— Partidul Național Țărănesc și Partidul Renașterii Naționale = Ștreangul și săpunul.

- Ioan Timiș și Costel Avram = Traseismul.

— Biserica Ortodoxă și Biserica Greco-Catolică = Patrimoniul furat și în zadar revindecăt.

— Poliția comunitară și câinii comunitari: obiectul muncii, adică pânda și mârâitul.

— Sula și Prefectura = Cântecul „Măi, Tanțo, măi!”

— Biblioteca Județeană și biserica = Reforma.

— Spuma și Bibanul = Apa.

— Muzeul Județean și statuia lui Traian = Pe Corneliu Stan.

— Țigani și preoții = Cimitirul Bejan

— Ciocanul și Nicovala = Un ziarist cât ciotul lui Ciomu.

— Prefectul și Ardealul = „Drumul Cucului”.

- Ce au în comun Deva și Simeria? — Păunul

— Dar drama „Năpasta și vicepri-marul Inișconi? — Teatru melo-lacrimogeno-dramatic din Deva.

— Găsiți o legătură între gripa aviară și două publicații hunedorene! — Un parpanghel, fost puradel și hoitar, bietul de el, că-i făcut din ciocănel.

— Dar ce legătură poate fi între „pitulice” și „pitulescu”? — Verbul „a te pituli”.

- Ce gândește găina când fuge cocoșul după ea? „Dacă fug, poate nu mă prinde; dacă stau, crede că sunt de pe DN7; ce-arfi să mă-npiedic?

— A te pierde ca măgarul în ceață sau ca senatorul dr. Ion Iliescu în Parlament;

ciudată

- A transpira ca o curvă în biserică sau a te simți ca „tonitul”, consilier.

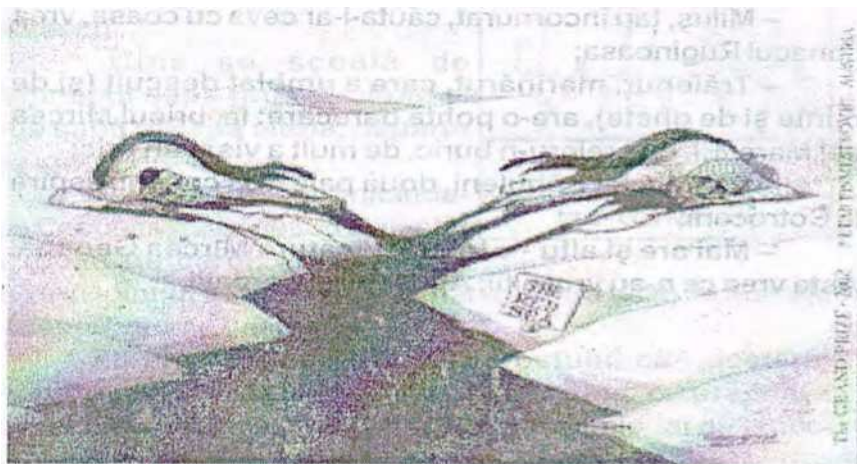
— A-i învăța pe politicieni să mintă e totuna cu a învăța maimuța să mănânce banane.

— A căuta acul în carul cu fân e totuna cu a căuta mafiotii și găinariii în Parlament.

— Povață lui Ludovic Orban pentru o tânără: Așează-te pe spate ca să ajungi departe!

— A uita de unde ai plecat e egal cu a nu ști unde vei ajunge;

— A fi ca Năstase și Mitrea: unul zice că e popă, celălalt îi dezleagă izmenele.

**PSD-ul și PD-ul trăgând de simbolul
Internationalei Socialiste**

Pohtele pohtitorilor

- Mihai: Peleş, Pelişorul, fiindcă şi-a trădat poporul;
- Ceaşescu, preacinstit, dovedit că-i fără vină, n-are nici loc de odihnă;
- Iliescu, Cotrocenii, că şi-a asumat povara să ducă de râpă ţara;
- Miluş, ţap încornurat, căuta-l-ar ceva cu coasa, vrea conacul Ruginoasa;
- Trăienuş, marinăruş, care a umblat desculţ (şi de minte şi de ghete), are-o pohtă oarecare: ia, bricul Mircea cel Mare. El, cu creieru-n buric, de mult a visat un bric;
- Năstase et Dăbuleni, două paie, trei coceni, aspiră la Cotroceni;
- Mai are şi altu - o toană: făcătura Mircea Geoană. Asta vrea ce n-au vrut alţii: Apusenii şi Carpaţii.

Vorbe și ziceri răstălmăcite sau ticluite

- * Prin procuratură, la o nouă dictatură!
- * Eficient ca vaca ungarului: miunche puțin, cache mult.

- * Să trăiești trei zile cu cea de ieri este egal cu o zi din epoca Bănescu.

- * Cine se scoală de dimineață sapă groapa altuia și cine sapă groapa altuia, departe ajunge!

- * Mai ieri, la Tebea, imitându- l pe Ceaușescu, Bănescu a plantat un puiet de ceroi, crezând că-i

- gorun. Domnul a luat, Trăienel a dat (ciomu a tăiat) fie numele Bănescu veșnic beșinat!

- * Zii urâtului că-i frumos, prostului că-i deștept, păcătosului că-i sfânt și cată să-i mai ajungi cu prăjina la nas (sau Văcăroiu, Mitrea, Timiș?, zice un amic, iar eu replic: De ce tocmai ei?)

- * A câștiga la faină și a pierde la tărățe sau a câștiga la idăreni și a pierde la Strasburg.

- * România victimizată pentru holocaust: acarul Păun...

- * Apropo de moralitatea în politică: astăzi Gheorghe

Funar, mâine Ghiury Fiunar.

- * Relațiile istorice dintre România și Ungaria se exprimă prin butada: a călări și a fi călărit.

*** A râde ca o franzelă. N-ați observat că în România de la o vreme nici franzela nu mai râde?**

*** Blestemul lui Ceaușescu pentru Iliescu: Să-și vadă opera.**

*** Cică pasiunea de colecționar a lui Năstase de la bunica sa, țiganka din Tărtășești, care strângea râze (cârpe), vine. Așchia nu sare departe de șatră...**

*** Cică Iliescu, atunci când l-a uns pe Năstase, a folosit cuvintele lui Mihai Viteazu, ușor schimbate; în loc de „pohta ce-am pohtit-o eu”, „Sânje din sânjele meu”.**

\ I 6S3 ' eiî'A >■> ;

*Iar de toate pentru (ne)toți – cu adnotări -
Proverbe și cimilituri culese de M. Eminescu*

**-Ai găsit un sat fără câini și umbli cu mâinele-n
șolduri. (România)**

- Alta-n c..., popii!

-A murit înghesuit la pomană, (pesedistă)

**- A poruncit câinelui, și câinele pisicii, și pisica
șoarecelui iar șoarecele de coadă și-a atârnat porunca.
(Guvernul Tăriceanu)**

-Așteaptă ca porcul muchea toporului. (Văcăroi) -

Așteaptă, murgo, să paști prundul. (Integrarea)

- la-te după muscă, că te duce la c...t. (la UE)

- la dintr-un sân și bagă într-altul. (Guvernul)

**- Eu am fost ca tine, tu n-ai ajuns ca mine.
(Tăriceanu și Năstase)**

**- la din c... și bagă-n gură, și păzea să nu te
spurci! (Privatizarea)**

**- Ion, Ion, Ion,! Trei cuconi din Vavilon: Iliescu,
Diaconescu, Solcanu.**

**- O vrei și lănoasă și lăptoasă și cu coada groasă,
să vie și devreme acasă? (Adică Anca Boagiu sau Elena
Udrea)**

**- Ochiul stăpânului îngrașă vita. (Nici o aluzie la
prefectura capitalei)**

- O mână pe alta spală și-amândouă pe obraz. (Pe

Marko Belo)

- **O dată vede naşul puşa finului. (Anticipatele)**
- **Unii gustă din lămâie şi altora le strepezesc dir**
(Guvernanţii şi românii)

Vorbe de duh și anunțuri anapoda

- Anunț pe ușa unei tutngerii: Nu mai avem Carpați!
- Pe ușa unei croitorii de damă: Fustele se ridică seara...
- Organizăm chetă pentru fondul de milă în vederea înnoirii veșmintelor ziariștilor și ziaristelor presei hunedorene. Nu vor beneficia cele de la „Cuvântul Confiscat” fiindcă nu avem vestimentație ungurească.
- Pe o etichetă alimentară: Brânză frământată de vaci;
- Vând partid politic, cândva mare, și minge de rugby de pe vremea răposatului Avrămel Cocostel (traseist ca vai de el);
- Vând diplomă de doctorat în castrat purici, contra nasterii la eco(gine)cologie, luat la Treibulane (fost - lerculane);
- Văduvă: Reclam viol repetat în speranța unei «constituiri!
- Cedez loc discret pe DN7 contra angajare legală la Săpșuniadă. Prezint încredere ca recent reciclată în beciurile poliției și la Bârcea;
- Oferim secretare rodade și lubrificate în primărie contra ioamne urâte și mironosițe la prefectură. Schimbul se face)rin intermediul SUBprefectului.
- Amice, nu te-am văzut de două săptămâni! - Am

fost a biserică. - Ei, nu! Parcă nu erai purtat pe la altare. Și ce ai făcut acolo? - O săptămână m-am rugat să-mi vină logodnica, o săptămână m-am rugat să plece...

- Feri baci, întreabă judecătorul, de ce ai dat foc la cisternele cu motorină din gară?! - Eu respectat ordine, răspuns de garnitur. Pe ele se se fi scris cu creta: Ase, Feri, de foc! Și eu, dat foc!

- Dăm ore în particular unor parlamentari și demnitari hunedoreni, gratuit, dacă dau în scris că sunt colegi cu Dumitru Dragomirși Gigi Becali și dacă răspund corect la întrebarea: Cine a scris „Capra cu trei iezi”, Ivan Turbincă sau Dănilă Prepeleac? Se pot prezenta și foștii parlamentari.

JAN FARKAS • 7J.r;n HKruni.lC

Ziceri colorate și leacuri de greață

- Bulă, de ce a dat Nero foc Romei?! — Ca să verifice capacitatea pompierilor.

- Bulă, ce meserii au oamenii care se nasc în zodia porcului? - Parlamentari!

- E atât de ocupat, încât doarme ca-n Senat.

- Dacă Gigi adaugă după primul exemplu s.s.m.d., înseamnă că a spus tot ce știa.

- Un canibal nu i-ar face nici un rău Monei... Muscă.

- Dr. Iliescu, de câte ori transpira în Senat, îi arăta cămașa șefului.

- Despre un tânăr deputat hunedorean: Deși are mult foc în el, mintea i-a rămas necoaptă.

- Iată ce-a făcut munca din noi", zice Dan Iosif din copac, arătând spre om.

- Privitor la alianța tacită PSD-PRM: O mână spală pe alta și amândouă rămân murdare.

-Senatorul Iorgovan a născut Constituția: - Mai bine avorta...

- Cine se scoală de dimineață, adoarme devreme în Parlament.

- Când porcul vine cu paiul în gură la Parlament, se strică,,armonia.

-încetul cu încetul... mătrășim bugetul.

- Dacă un parlamentar votează și pentru mărirea pensiilor altora, asta se întâmplă de 1 aprilie.

- Vecinătate: Să moară vecinul, ca să-mi rămână nevasta și capra.

© Bulă: Doamnă, eu nu mai pricep nimic din politică azi, iar mâine merg la vot. Marko Belo l-a f... pe Iliescu; azi Iliescu îl f... pe Marko Belo. Adică, ce fel de oameni sunt ăștia?! Sunt șogori, nu oameni", răspunde profesoara.

© Auzind de statutul minorităților maghiare (secuii, ceangăii și ungurii, bașca țiganii) lui Gheorghe Funar i-a sărit mărul din gât, precum Albei ca Zăpada, vrăjită de Cornelia Vadimă Teodora. Așa a apărut pe posturile TV ca vajnic și „regretat” luptător pentru supraviețuirea românilor în țara lor. Eu am exclamat: „Funare, dezleagă-ți gura/încleștată de Mițura”.

© Cameleonism de greață: După ce Iliescu și PSDR-ul și-au făcut din UDMR tovarăș de drum și de guvernare, acum, când drumul a devenit cărare, îl acuză de trădare. Nici chiar așa tovarășe Mao-Țe-Iliescu. Păi, nu mătăluță ai creat „monstrul”, cu Caroly Chilaly și Domokoș Gheza în casa unui alt bozgor din vechea nomenclatură comunistă, al cărei secretar ai fost?! Păcat că nu-ți crește nasul cât hlizește gura!

Meserii noi în România tranziției f

COPONER = cumpărător și vânzător de cupoane date țăranilor, care, obișnuiți cu coceanul, nu folosesc hârtia.

TRASEISTĂ = tânără româncă și mai des rromă care își câștigă existența pe traseele drumurilor naționale sau internaționale, spre mândria și buna faimă a țării.

BULĂNDREANA= ziaristă la „bulădoreanul” și nu artistă la teatrul Bulandra.

SĂRAC = ins din categoria celor 90% dintre români, înscris în „Partidul Săracilor”: fudul, când merge la vot, sătul de răbdări prăjite, după.

RĂSPOPIT = popă care face politică.

P...DAR = ins care comercializează sex.

GHENAR = trăitor din ghena de gunoi. **PIZDMĂRIȚĂ** = secretară care ține loc de primăriță.

DISPONIBILIZAT = șomer binedispus.

PAPORNIȚAR = oltean sărac plecat în Ardeal cu papornița, ca să se întoarcă în Oltenia cu mașină.

FUTANGIU = un gigolo românesc.

CODIST = înlocuitor la cozile pentru medicamente compensate.

RROMVÂNZĂTORI = țigani deținători de certificate de producători.

MORMÂNTAR = preot vânzător de morminte cu oseminte.

PULICĂ = politician ajuns până la categoria de consilier.

Rrom jamaican = țigan român, pe stadioane, pedepsite pentru discriminare la mărci de alcool.

RANCĂU = armăsar, vier, berbec jugănit numai de un oușor (un fel de ady, de agafton sau Ilie)

Soarta omului de cultură, pensionat în România

La Țața Presa se zice, se aude, se crede că:

• Un ziarist nasol, și la cap și la subsol, întrebat până mai ieri unde merge așa grăbit răspundea: La Voineasa (stațiune montană); întrebat astăzi, răspunde: la popa. Vine o vreme când toți simțim nevoia să ne spovedim...

• ... actuala capitală a Ungariei este alcătuită din două orașe despărțite de Dunăre: Buda și Pesta. Dragă cititorule ardelean, să nu îți închipui că ar fi vorba despre două cuvinte cu semnificații urâte la noi: buda (clozetul) și pesta (molimă la vite). Cea din dreapta Dunării, paremi-se, era numită peiorativ cândva, până la progromul împotriva evreilor, Iudapesta. Majoritatea populației era alcătuită de neamul care l-a dat pe Iuda, neamul... ales. Curvă istoria! D'apoi noi?!

• ... nu furtuna, ci pediștii au dat lovitura de grație Gorunului lui Horea. Pentru că la 11 septembrie curent Traian Bănescu, imitându-l pe Nicolae Ceaușescu (cum o și face obișnuit, neam de tătari fiind amândoi) să planteze un pui de gorun. Peste ani, când istoria se va rescrie (corect, sper), un ghid la Sanctuarul Țebei va spune școlarilor: Fiți mândri! Acest gorun a fost sădit de un tătar; cel de colo, de un neamț, pe nume Ferdinand; a mai fost cândva unul, de unde a pornit răscoală un biet român. Cine îi mai știe numele?!

• ... actualul prim ministru, cu nume de voinic, a avut patru neveste. Mă îndoiesc c-ofi român. Dacă arfi fost vorba de Bănescu, mai treacă-meargă, el e tătar, tătarii au fost bei, beii au avut haremurii. Biet românul are îndeobște o muiere, dar și în legătură cu aceea se roagă: Ține-o, Doamne!

«... Radu Berceanu, care visează să ajungă al doilea om în stat, președintele Senatului, ar fi fost instructor de aeromodele la casele pionierilor din Târgu Jiu și Craiova. Păi, să nu-i învățăm iarăși pe copii marșul triumfal al șoimilor patriei, „Noi suntem mândria țării”?!

• ... actualul ministru al justiției, Monica Macovei, arfi androgină din familia vestită a amazoanelor. Numai că asta se poate vedea la pat, dar nu și în justiție...

• ... triumviratul Băsescu, Videanu, Pogea are ca liant carierele de marmoră și piatră, balastierele de pe Mureș și Strei. Cimentat triumvirat!!

Perspective: OMAR HAIAN și „serviciile secrete”

De ce mă bucur și de ce mă întristez?

- Că s-au mărit manifestările sărbătorești și comemorative cu soboruri de preoți, pretinși revoluționari și corupți politicieni cu soboruri de preoți, pretinși revoluționari și corupți politicieni; că la înmormântări slujește un popă obosit și un cantor răgușit;

- Că de vreo 25 de ani nu am fost căutat cu „lordanul”; că în locul acestuia vine cel cu citirea contorului la apă, la căldură, la gaz, la electricitate. Stai blând, mă sfătuiște un vecin. Curând va să plătești și taxa pentru anii depășiți de vârsta pensionării;

- Mă bucură întoarcerea nevoiașilor către biserică; mă întristează falsele sfințiri: s-a astupat o groapă, s-a terminat un podeț, un păcătos de fur a înălțat o troiță, crezând că-l păcălește pe Dumnezeu, hop, și popii, că dă bine la imagine; mă întristează scandalurile dintre preoți și enoriași, înmulțirea bisericilor (câți preoțași abia școliți, atâtea biserici în construcție, iar mare parte din populație trăiește în semibordeie);

- Mă bucură computerizarea școlilor”; mă întristează dispariția școlilor de la sate și procentul copiilor care abandonează școala;

- Mă bucur să aflu că milioane de români trimit miliarde

- de euro în țară, muncind ca robii ori ca negrii de pe plantații; mă întristează fenomenul destărrării, scurgerile de creier, devalorizarea câtorva generații, în perspectivă. Ce am fost și ce am ajuns!;

- **Mă bucură semnele coagulării unor partide doctrinare și dispariția celor de familie, de bloc de locuințe, de stradă; mă întristează să constat că liderii lor sunt inși de două pițule: Gigei, Gușel, Ciuhăndrel, tăricel și chiar geonul, vaideel;**

- **Accesul femeilor în politică și structuri economico-sociale; dar nu adevărul pronunțat de misoginul liberal Orban, adică mersul pe verticală, pe două picioare și nu pe spate sau pe patru labe. Priviți la televizor: vedeți marfă de obor: dacia, lenuța, lavinia, olguța, plus „guristele” de meserie, tip Floarea Florilor sau Irina ciocoilor, dulănite și proptite.**

- **Mă bucură că Dumnezeu ne-a dat o țară, unde încap toate tristețile; mă întristează că totuși facem haz de necaz.**

*Baci Toader și cei doi poli politici
(interviu glumeț)*

R.- Baci Toader, ai auzit de cei doi poli politici care se conturează în politica românească, polul stâng și polul drept?

Baci Toader— D'apăi! Că nu-s nărod! Polul Nord și Polul Sud. La nici unul nu se poate trăi, că-i tare frig. Care vasăzică Iliescu și cu Roman merg spre Polul Nord; Băsescu și Tăriceanu, spre Sud. Da' nevastă-mea zăce cum că e vorba despre treaba cu leul și scumpirile ce ne așteaptă, adică tot ce am agonisit, toată penzia asta ca o pomană nu face doi poli...

R. - Nu despre asta e vorba, baci Toader, ci despre stânga și dreapta...

Baci Toader — Păi, așe zî, neamule ! Noi, românii, suntem dreptaci de felul nostru; după cum se arată la televizor, americanii și englezii sunt stângaci, numai că în politică lucrurile nu se prea potrivesc. De la o vreme, de când muierile abrașe se duc la căpșuni la capătul lumii, bărbații fac treaba aia, de-i zice onanie, cu dreapta. Asta până i-o durea cotul și-or trece pe stânga. Că știi bine și matale, Iliescu e specialist la treaba asta, iar biblicul Onan a fost un unchi îndepărtat al lui Petre Roman.

R. — Baci Toader, tot n-ai înțeles. Să zicem că Iliescu e polul stâng, iar Băsescu polul drept...

Baci Toader —Așa mai vii de-acasă. Unul cu rama, altul cu cana. Da' pe amândoi i-aș congela la Poli.

R. — De-o fi cum se zice, matale cu care votezi?

Baci Toader: - Eu mi-s dreptaci, da' când fac bătătură o iau cu stânga, că-i mai odihnită. La umă, însă, m-am învățat minte: dau cu stânga peste dreapta, cu

GligorHAȘA

**dreapta peste stânga, însă buletinul de vot îl păstrez, că
la privată mi s-or gătat coceni»'**

• **PSD-ul e o barcă la care bătrânii vâslesc, iar tinerii mimează.**

Pe cât hămăie și se smucesc, pe atât de neajutorați s-ar simți tinerii căței ai partidelor dacă li s-ar da drumul din zgardă: prin lesa întinsă ei simt de fapt ocrotirea stăpânului.

Câte femei nu se ridică pe propriile picioare cu ce au între picioare...

Mă uit la Victor Ponta, zice o babă. Finut, frumușel... Așa or fi toți viitorii strigoi?

Ce-și spune calul când se plesnește de Mona? ... Dii!

Cocosmine, ce este entuziasmul? — Momentul când nu te poți opri.

Liniște. Închipuți-vă ce tăcere s-ar lăsa în Parlament dacă aleșii noștri ar spune numai ce știu!

Proverbe românești... răstălmăcite
(după Mi hai Eminescu)

- © la-te după Musca (Mona) și te duce la c..t.
- © la dintr-un sân și bagă într-altul (Guvernul).
- © Adrian Năstase către Băsescu: „Eu am fost ca tine, tu n-ai ajuns ca mine”.
- © Pentru Ion Dan Popescu: la din c... și bagă-n gură, și păzea să nu te spurci!
- © în România postrevoluționară izvoarele curg în sus.
- © Sfat pentru Adrian Năstase: Ouăle cu buci nu se roșesc.
- © Sfat pentru Ion Iliescu: Ochii care nu se văd se uită.
- © Tăriceanu și miniștrii săi: Olăcar de cai șchiopi.
- © Alternativa Geoană: Ori caftan până-n pământ, ori ștreangul de gât.
- © Lupta Alianței cu Opoziția: Orbii și șchiopii împotriva s-au pus.
- © învățătura politicianului: Opinca din piele groasă se face.
- © Băsescu despre gvernanți: O sută de bice la c..., dar nici unul la c... nostru.
- © Concluzie despre trădare: O dată vrură ovreii să călătorească, și se-ntâmplă să fie sâmbătă.
- © Condiția Elenei Udrea: Unul o ține și altul o mulge.
- © Lustrație: Unii gustă din lămâie ș-altora li se strepezesc dinții.

© Băsescu și Tăriceanu, ca oala și Țucalul, tot dintrun lut amândoi.

© Minte la Becali cât glas la un pește.

© La Mădălin vorba lungă și-n zadar, de șiret și de flecar se-nțelege a fi dar.

© O vorbă înțeleaptă din bătrâni pentru cei cu privatizarea: Lesne vinzi, anevoie cumperi!

© Ascultă, Vadime: Pe vrăjmașii țării tale ai tăi vrăjmași să-i socotești.

© Apropo de intrarea în UE: Vremea poruncește, vremea rabdă, vremea săvârșește ceea ce nici nu gândim.

© Gura lui Vadim numai pământul o astupă

• Eir.d.r -

Gigisme
(*Vorbe de duh răstălmăcite*)

. ' ' • • • ' |

© Gigi Becali înapoiază la bibliotecă o carte luată cu douăzeci de ani în urmă: Sunt un cititor care citește mai încet...

© Gigi: Doamna bibliotecară, în cartea asta am găsit o bancnotă de o sută de lei. Nu mai aveți și alte cărți de același autor?

© Ascensiunea lui Gigi Becali, explicată la psihiatru:
- Domnule Becali, povestiți-mi în ordine cronologică cum s-a întâmplat. Ce a fost la început?

— La început am creat cerul și pământul... După aceea au început problemele!

© Pavel Dan, regizând rolul lui Becali:

— Important este să trăiești intens rolul. Când începi să-l sugrumi pe Mircea Goană, gândește-te că-i rapidist.

© Amicul către Gigi: Am auzit că te cultivi pentru când vei fi președinte. — Da, învăț engleza, franceza și algebra. Deocamdată îmi e greu să spun „bună ziua” în algebră.

© Spune-mi cât „gigești” ca să-ți spun cât citești!

© Meme, către Gigei: „Șefu, aș vrea să merg la înmormântarea lui Ion iliescu. îmi dai voie?” Cum să nu!

Cine nu ar vrea să participe la o asemenea festivitate!”

© Gigi, dus de Pavel Dan la o expoziție. Becali își dă cu părerea: — Dacă asta e artă, atunci eu sunt un idiot! „ E artă! exclamă... gurul.

© Gigi vine doldora de euroi de la o licitație de terenuri intravilan. MM întreabă, uimit: — De unde ai câștigat atâția euroi? — De la o licitație. — Ai câștigat-o? — Nu, am... organizat-o!

© Gigi la ceasornicar: — Vreau să-mi reparați acest ceas. — Rămâne în urmă? — Nu, însă din zece minute iese cucul și mă întreabă cât e ora.

© Curiosul, către Gigi: — Ce studiezi atât de concentrat? — Geografia. E important pentru când voi fi președinte. — Poți să-mi spui unde este America pe hartă? — Desigur! La pagina 53.

Ziceri, cu adresă

© **Lui Mădălin Voicu:** „Decât un an cioară, mai bine o zi șoim.”

© **Gigi Becali:** Ca o umbră de măgar, ca un lucru de nimic (adică prost de tot).

© **Cum să vadă Băsescu adevărul?! - Adevărul e ca... ochiul, cum îl legi, nu-l mai vezi.**

© **Vădim Tudor:** Ca oul, nu poate sta în cur până nui vei sparge.

© **Băsescu** ar trebui să cunoască vorba din bătrâni: Omul, ca o bășină ce e plină de vânt și tot vântul o sparge...

© **Opera politică a lui Traian Băsescu** e „scrisă pe ghiață până dimineață”.

© **Aliaților cu UDMR din „Alianța DA”:** „Și coada securii face rău pădurii”.

© **Orbul (P-C.)** își caută doctrina în aria cu paie, și surdul (PNG) îl povățuiește unde sună.

© **Gușe** crede că, dacă a înghițit un ac, va să scoată un fier de plug.

© **Statul român și privatizarea:** „A dat spuza și a luat cenușa”.

© **Vorbi Cosmin Ia... Senat, că doar de-aia-i... deputat.**

© **Guvernul Tăriceanu și... pacea socială: „Apa lină multte-nșală”.**

© **Ministrul învățământului: Ieri era troacă, azi e Hărdău...**

© **Mutarea Elenei Udrea de la Capitală la Cotroceni: „A sărit din lac în ... puț(ă)”**

© **Despre activitatea parlamentarilor: „Azi am plecat și mâine cât mai avem?”**

© **Disputa Băsescu -Tăriceanu: la-l de pe mine, că- l omor.**

© **Guvernările postdecembriste: „la puiul și cacăte- ncuib.”**

© **Sfat pentru Adrian Năstase: „Oăle cu b... nu se roșesc.”**

© **Laviniei Șandru: O viață-n p-liță și-alta-n lalomiță...**

© **Sfat pentru T. Băsescu: „Ochiul (sănătos) stăpânului îngrașă calul”**

© **Politicianului Ion Iliescu: „Omul dacă-mbătrânește, pune-i paie și-l pârlăște”**

© *în loc de sondaje (sfat pentru politicieni): „Uită-te la obraz și mă-ntreabă de necaz; uită-te la față și mă-ntreabă dewaZă.”*

© **Constatare privitoare la starea civilă a unor tinere parlamentare: „Unul oține ș-altul o mulge.”**

© **Monei Muscă: „Ai îmbiat cu mâța-n sac, dar acum ți s-a înfundat.”.**

© **Lui Emil Constantinescu, apropo de tratatul cu Ucraina: „Ai dat spuză și ai luat cenușă”.**

© **Lui Ion Iliescu, azi: A vorbit și nea Ion, care crede că e om.**

© **Lui Dan Vbiculescu: „Aleargă după iepuțe cu**

carul”.

© **Lui Cosin Gușe: „Alta-n c... popei.”**

© **Lui Adrian Năstase et Tărtășești: Am o soră ca o doamnă și-un cumnat... Cioabă-mpărat.**

© **Lui Viorel Hrebenciuc, fost șef de campanie electorală: „A mâncat leurdă și ist timp îi pute gura.”**

© **Apropo de Alianța DA în sondaje: „Apa lină multte- nșală.”**

© **Lui Tăriceanu, apropo de reducerea numărului de secretari de stat: „A poruncit câinelui, și câinele pisice, și pisica șoarecelui, iar șoarecele de coadă și-a atârnat porunca.”**

© **Alianței de la guvernare: „A tunat și i-a adunat.”**

© **Guvernul Tăriceanu: „Așteaptă ca porcul muchea toporului.”**

© **Băsescu și România: „Iapa mea, moșia mea.”**

© **Apropo de „lustrație”: „Ia-te după... mona, că te duce la c...t”**

© **Să trăiești trei zile cu cea de ieri este egal cu o zi din epoca Băsescu.**

© **Cine se scoală de dimineață sapă groapa altuia și cine sapă groapa altuia departe ajunge!**

© **Zi-i urâtului că-i frumos, prostului că-i deștept, păcătosului că-i sfânt și cată să-i mai ajungi cu prăjina la nas (sau Văcăroiu, Mitrea, Timiș? zice un amic, iar eu replic: De ce tocmai ei?)**

© **A te face luntre-punte până treci pragul electoral.**

© **A câștiga la faină și a pierde la tărățe sau a câștiga la București și a pierde la Strasburg.**

© **România victimizată pentru holocaust: acarul păun...**

© **Apropo de moralitatea în politică: astăzi**

Gheorghe Funar, mâine Ghiuri Fiunar.

© **Relațiile istorice dintre România și Ungaria se exprimă prin butada: a călări și a fi călărit.**

© **A râde ca o franzelă. N-ati observat că de la o vreme în România nici franzela nu mai râde?**

© **Blestemul lui Ceaușescu pentru Iliescu: Să-și vadă opera.**

© **Cică pasiunea de colecționar a lui Năstase de la bunica sa, țiganka din Tărtărești, care strângea râze (cârpe), vine. Așchia nu sare departe de șatră...**

© **Cică Iliescu, atunci când l-a uns pe Năstase, a folosit cuvintele lui Mihai Viteazu, ușor schimbate; în loc de pohta... Sânje din sânjele meu!**

© — **Las averea, ca povară, de te mai măriți o dată.**

— **Cine crezi că se însoară c-o „primară”-mpovărată?**

© — **Iară ceri audiență? Ce crezi tu că poa’ să-ți dea?**

— **Eu nu cer un lucru mare, îi cer doar demisia.**

© — **Hai la noi, la Pereme, și te-om face om de-ndat!**

— **Aș veni, de bunăseamă, dar mi-i scârbă de rahat...**

© **Sfat: De-ti iei sot un cărturar, nu devii cărturăreasă.**

— **Am făcut proba cu unul și-acu, uite,-s preoteasă.**

© **Badigardul știm noi cui: — Ce fac eu în timpul liber nu e treaba șefului!**

— **Poți s-o faci, Bibane-n spumă, dar nu cu nevasta lui!**

© — **Ai văzut-o pe Ionica în amor c-un deputat?**

— **Am simțit-o pe spinare, fiindcă eu eram sub pat...**

*Hu... mor!, de „greață politică”
(răstălmăciri după Gh. Nicu/escu din Uri ca ni)*

Soția: Rar te văd, dragă bărbate, ce păzești tu icișa?
Primarul: Păzesc primăria, dragă, să n-o fure careva!

- Domn' primare, zi-mi, lupoaica dă și lapte dacă-i cei?
- Dă, moțane, și coraslă, dacă-i vorba de... căței.

Soția uitată: Ai fost mereu lângă mine cât ne-a fost viața grea.

Baronul: M-am ajuns, bre, nevestico: ieri a fost, mâine... era. **Învățătoarea:** — Bulă, dragă, tu nu scrii? Trece ora în zadar. **Bulă:** — Ce, sunt prost să mă cultiv?! Vreau s-ajung parlamentar.

Curiosul: — De ce-i spui, la despărțire, hai, drum bun, la șeful tău?

Subalternul: — Dacă stă pe la serviciu o să fie și mai rău.

Sofism de tranziție:

- Subalternii te imită, deși n-ai evoluat...
- Maimuța imită omul. Eu așa am învățat.

Discuție între un sătean din Brănișca și unu! din ii ia:

Br: — Prost primar, însă al vostru mi se pare și mai mare... **I:** — E normal! Al nostru are și studii superioare!

Sfaturi:

- Dacă mă-ntâlnesc cu Mitiș zici să fiu, atent, viclean?
- Da, fiindcă ține locul de „jurnal american”.

Răstălmăciri haioase și lovituri la oase

„Dinu Năstăsică” sau „Ciocoi vechi și noi”, roman social cu două episoade —slugoi și ciocoi —și zece capitole din care aflăm că ce naște din pisică, scârnă mănâncă și că rromul rromânesc nu-i ca rromul cubanez.

(Nicolae, nu „ni o tae”, FUimon)

„Când voi lovi o dată eu cu barda / Mafia asta are să dispară / Și-o să vedem atunci, întâia oară / Că ne-a condus rrom și-un pui de cioară.”

(După Mihai Beniuc)

„De voi ajunge cândva pesedist/ Pe Mitrea o să-l mut la Cotroceni / Și-o să aștern o sută de pomeni / C-am fost și eu, o zi, sindicaliste. / Pe Ady Rect l-oi pune președinte, / Din vechi consilieri refacem „banda”; Iar Maidanezia se va numi numi de acum Curlanda.”

„Din Scatiu, Tănase uns în viciu / A procreat al Dinu, cu numele Patriciu: / Ciocoi miliardar, ehei, cu leul greu / Cum bine din lectură mi-aduc aminte eu. / Duiliu Zamfirescu, cel care l-a procreat. / Știind ce va ajunge / Degrab l-ar finecat / Sau, bănuind ciocoiul, nu l-am fi botezat.”

**„Mor...omeții prin piețe, / Mor... omeții prin Ardeal, /
însă nasc la mort trei vii /în olteanul areal./Vin oltenii
valuri, valuri / Cu zaibărul și pelinul / Dinspre răsărit e
vuiet: / Moldovenii vin cu trinu. Ardealul, suflet mare și
supus / Lasă casă, lasă masă și se cară în Apus.”
*Consecințe: uite-așa și tot așa/Țara va ajunge mâine
Rromaidanezia. ”***

**Ori de câte ori îl văd la televizor pe Miron Mitrea am
senzația că îl văd într-unul din primele chiciuri-filme pe
Mitrea Cocor, personajul lui Mihail Sadoveanu: noul chip de
țăran sorogat, egal noul chip de sindicalist, ajuns ministru.
Se pare, însă, că Miron, soi de Cosma, este produsul unei
încrucișări făcute de Pavlov: a încrucișat câinele cu porcul
și a ieșit activist sindical: latră ca un câine și se îngrașe ca
un porc.**

**Pădurea spânzuraților sau... Guvernul Tăriceanu. Ei,
miniștri, niște spânzurați de funcții (în loc de funii), el,
Apostol Bologa, condamnat de unguri, neînțelele de români.
Nu știm cu stă cu Iloncile, care să-l consoleze pe ultima și
problematică postată a guvernării. Măcar Bologa a
acceptat ștreangul, împăcat cu gândul că a încercat să
dezerteze la... români.**

**Capra cu trei iezi, sau Guvernul Tăriceanu. Capra:
biata țară; iezii: PNL. PD. PUR; țăpul? Udemereul. îi
mârlește pe toți, fără să țină seama de rol de doctrină. De
aici expresia virilă: „marcobelomârlitul”.**

**„Mara” sau „marasmul culturii române”. Dacă, până
mai ieri, o suzană sau o firuță, puneau agoniseli pentru**

cultură în trei săculeți, de mâine, se va pune cenușa „fetei moșului”, alungată de acasă, ca și „cultura” din Românilor. Auzi, soluție monamuscală, adică de iresponsabilitate totală: Pencă niște

șe-fuleți, mai locali, mai de județ, la „Festivaluri de folclor” făceau chiolhanuri de obor, se desfintează Direcțiile de Cultură și înființează cele de „Conservare a inculturii”. Doamna Mona, v-am cunoscut personal. Nu pot să cred că așa gândiți dumneavoastră. Înlăturați slugoii lui Răvzan - becul din Tavan, care s-au mai ținut și de „cosoniade”, și ve-ți gândi liber ca un liberal!) Cum adică? Ce se va întâmpla cu așezămintele culturale sătești, cu bibliotecile?! Le conservăm. În ce?! În terciul de teamă și nebăgare-n seamă cu care au stat până acum în guverne toți miniștri culturii!?

Vorbe de duh și ziceri cu năduf

© Ciocănitul, redactorul șef al unor foite ale vitelor de pripas, povestește cum a debutat în jurnalismul bucureștean:

- în prima lună n-am reușit să fac rost de bani decât pe patru articole.
- Dar nu e de loc rău pentru un debutant, observă interlocutorul.
- Da, dar nu erau ale mele: celularul îl furasem de la Roșea ■ Stănescu, ceasul, de la Cârstoiu, ghiulul, de la Doru Braia, și stilul de a turna, de la Victor Niță.

© La spital soția îl vizitează pe Traian Băsescu, victima gardului de la Cotroceni. Un ziar de pe măsută îi atrage atenția:

- Vai, dragă, exclamă mirată, numele tău apare și aici schilodit.

© Anunț în “Replica”: Redactorul nostru șef, Fănică Fărăfrică, a rămas fără adăpost. Mănâncă orice, inclusiv rahat.

© Publicitate: Douăzeci și opt de mii de oameni citesc Bulădoreanul ținându-l cu capul în jos. Dintre aceștia,

jumătate (din cât a rămas) îl citesc la W.C.

© **Telegramă semnată Șorlina: Domnule Timișitul, vă rog să-l învoit! azi de la ziar pe Mirciulică, fiindcă măcelarul e bolnav și porcul trebuie tăiat.**

© Recorduri la un june cotidian Hunedorean, titrate publicitar: „Redactorul nostru-șef este femeie, încă; Ea și-a ținut echilibrul pe Zidul Chinezesc asistată de Mircea cel Bătrân (în mandate); deține recordul Devei la număr de pistrui și la carate: sparge patru căsnicii, cu riscul de a suporta patru pulane de la badigarzii deveniți jendari; mănâncă un coș de fursecuri la o singură conferință de presă; deține recordul de timp la stat capră fără senzația de... lepădat (a se înțelege greață); e pertu cu președinții și primarii, mai puțin cu prefectul, care nu suportă băgărețe-sculărețe.

© Din „Bulădoreanul”: Redactor vindecăt. Am petrecut două săptămâni la Zam și m-am simțit ca în redacție, pe vremea lepădatului.

© Din „Replicat”: Centrul Devei e un bulevard liniștit cu câini și copii care merg pe biciclete.

© Țonitul se duce la mentorul său, dr.Adormireaînsenat: Sufăr de anchiloză progresivă. Dați-mi un sfat. Trebuie să cari lucruri mai grele decât geanta lui Vaida, cum ar fi **două** găleți pline cu apă.” **Așa voi face**, dar trebuie să fierb apa în prealabil?” „Dacă nu ai prealabil, poți s-o fierbi în lighean”

© Pe o terasă un client citește „Cuvântul Confiscat” și deodată îl mototolește: „Acest ziar este de necitit!” „- De ce vă plângeți?, **intervine cineva de la masa vecină.** Eu trebuie să-l citesc zilnic și în întregime. Sunt corector.”

© Ședință de partid la PSD Deva. Punct din ordinea de zi: învățați, învățați, învățați! Dr. Iliescu: -Țonitule, ce știi despre **pământ?**

Pământul stă pe un elefant.”

- Și elefantul pe ce stă? Răspunde rusu:
- **Elefantul stă** pe o broască țestoasă!
- Și broasca țestoasă pe ce stă? Se înghesuie la răspuns cloconelul:
- **Pe o altă broască țestoasă...**
- „Și broasca asta pe ce dracu stă!?”, urlă doctorul exasperat.
- **Există o infinitate de broaște țestoase!**, dezleagă Horvat dilema.

© - Petrică, am auzit că umbli pe la biserici greco-catolice și pe la mănăstiri, la, spune, când se bucură un pastor că nu e însurat?

- Când cunoaște, ca mine, o femeie.

NOTĂ: Cine **se recunoaște** în personajele de mai sus, e țonit, deci e cam dus (cu pluta spre Apus).

*Decăderea unui neam
(în loc de postfață)*

-
în ultimele trei decenii ale secolului al nouăsprezecelea România se pritocea, din mers, încercând să „implementeze” sub Carol reformele lui Cuza și să pășească pe calea dezvoltării modeme (tot un fel de „intrare” în Europa). Relele care măcinau țara erau cele de acum, la temelia lor stăteau năravuri și moravuri care țin de zestrea genetică țigănită a românilor, care au conviețuit în proces de corcire cu hunii, gepizii, avarii, bulgarii, vandalii și tătarii vreo 600 de ani. Originea daco-romană e doar iluzie, pe care au luat-o peste picior cronicari precum Semeon Dascălu și Misail Călugărul, stârnind mânia de „român”, a la Funar și Vădim, a lui Grigore Ureche.

Relația Carlistă, liberalo-conservatoare a guvernanților cu presa, era cea de astăzi, bașca cenzura. Ca să apară, „Ghimpele” își schimba mereu numele. Noi nu îl vom schimba, deși doar după trei numere devenirăm inamicul public nr. 1, urât mai acătării de Țața Presa. Atunci, în romanul -eseu „Geniu Pustiu”, Mihai Eminescu pune în gura eroului său, Toma Nour, alias Avram Iancu, ideile pe care le-ar proclama și astăzi despre libertate, dreptate, demnitate, cosmopolitism,

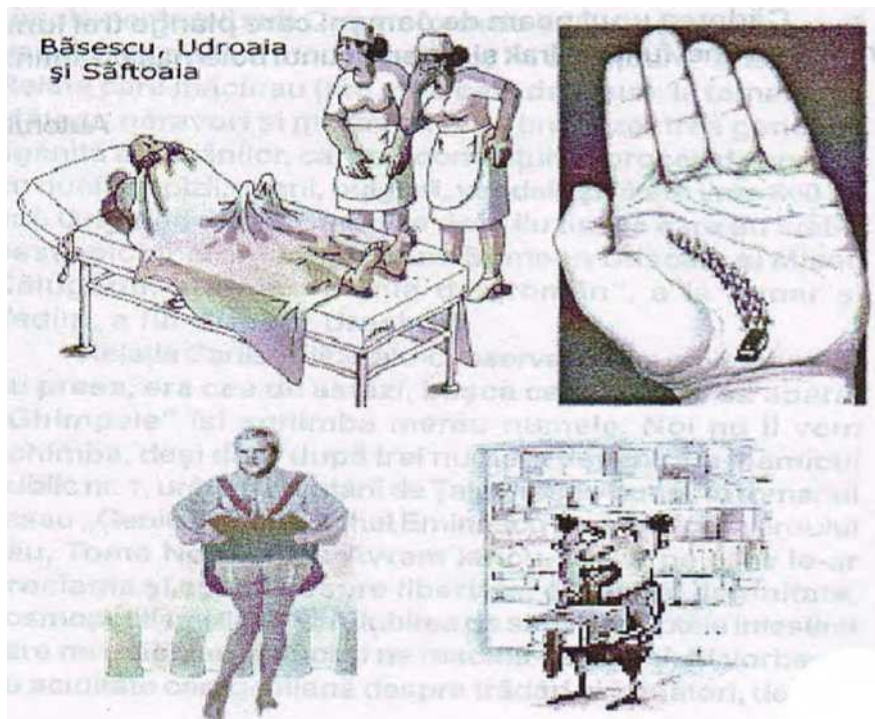
lichelism, iubirea de străini și luptele intestinale care ne măcină atunci și ne macină de 15 ani. El vorbește cu aciditate caragealiană despre trădări și trădători, despre

istorici care nu cunosc istoria neamului, despre scriitori și jurnaliști agramați. În planul moravurilor, diatriba demască divorțul, adulterul, prostituția, cu vehemența din „Scrisoarea III”: _____ o

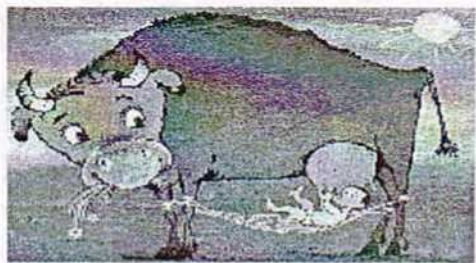
generație de ampoliați..., de semidocti..., de politicieni care calculează cam peste câți ani or veni ei la putere..., despre tineri care cunosc mai bine istoria Franței decât pe cea a României..., despre inși care își urăsc țara mai mult decât străinii și o privesc ca pe un exil”, încât se miră că românii nu au migrat cu toții. Așa scrie el o carte despre cădere, căderea în care suntem acum, căderea în condiția umană, căderea în dezamăgire și nihilism, căderea în mizerie fizică și morală.

Căderea unui neam de oameni care plânge trei luni •ătăcirea unei fufițe în Irak și moartea unui boiernaș bizantin.

Autorul

V(poz<ț"e) ciudată

«U IRÍ

n

